

ஸகலாயிகாரஃ
ஸகலாதிசாரம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

॥ ஸகஸாயிகாஸ ॥

(சுமஸுஜாநிபுணீதஃ)

அகஸ்திய மகரிஷி அருளிய ஸகஸாதிகாரம்

பதிப்பாசிரியர்

கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி, B.A.,

முன்னாள் சமஸ்கிருத பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

Bibliographical Data

Title of the Book	: SAKALADHIKARAM
Editor	: K. Vasudeva Sastry, B.A.,
Publisher	: Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	: 92
Language	: Sanskrit & Tamil
Edition	: Edition
Date of Publication	: July, 2006
Paper Used	: 18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	: 21 x 14 cm.
Printing and Type Used	: 16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	: 216s
Price	: Rs.
Printer	: Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	: Stiff Binding
Subject	: Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் தனது “இந்தியாவைக் கண்டுகொண்டேன்” (Discovery of India) எனும் நூலில் இந்தியா சமூகம், பண்பாடு, ஓவியம், சிற்பம் போன்றவற்றால் வேற்றுமையில் காணும் ஒற்றுமையை வியந்து பாராட்டுகிறார்.

குறிப்பாக தமிழ்நாடு கலைகளின் பிறப்பிடம். சிற்பக்கலை செழித்து வளர்ந்து, வாழ்ந்த - வாழும் இடம். இவை நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர் இலட்சிய வாழ்வை - பண்பாட்டு உச்சத்தை - கலை நுண் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவன.

எத்துணைத் தத்துவ ஞானம் தழைத்த மெய்யுணர்வினரும் உருவ அல்லது படிம வழிபாட்டை உவந்து பாராட்டி வருவது மரபு. “சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரையை”ப் போற்றி மகிழும் கம்பன்போல் இறைவன் அடியவர்கள் கடவுளினும் அவன் உருவத்தை - மூர்த்தியைப் பாடிப் பரவி காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி உணர்ந்து உவப்பர்.

சிற்ப சாத்திரத்தில் அறுவகை மரபுகள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. விச்வகர்ம மதம்,
2. விச்வம்பர மதம்
3. பிங்கள மதம்
4. உத்பவ மதம்
5. மயமதம்
6. பரிமள மதம்

இச்சிற்ப நூல்கள் மரபுவழி விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி எனவும், மயன் அசுரர்களின் சிற்பி எனவும் கூறப்படுகிறது. மிதிலையில் இராமன் திருமணம் நடந்த திருமண மண்டபம்,

“மயன் முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம்

அயன் முதல் திருத்திய அண்டமும் ஒத்த” தாகக் கம்பர் பாடுகிறார்.

உருமானங்களைப் பற்றி மட்டுமே எடுத்தியம்பும் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ப்ராம்மீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், சகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைணவ படிமங்களைப் பற்றியும், சைவ படிமங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. சகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ-வைணவ படிமங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 சுலோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதற்பதிப்பு திரு. கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 1961 இல் இந்நூலகம் வெளியிட்டது. தற்பொழுது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக் கலை ஆர்வலர்களுக்கும் பயனாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், நிருவாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், முன்னாள் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இந்நூல் நல்லமுறையில் அச்சில் வெளிவரக் காரணமான புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர்
18-7-2006

சா. விஜயராஜ் குமார், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

PREFACE

This publication of 'Sakalādhikāra' is the 4th in the series of Manuscripts on Sculpture edited and published by this Library with the aid of Government Grant. The title of the work means 'a treatise on Deities with form'. This deals with Śaivite images and is attributed to Agasthya. Its counter - part on Vaiṣṇava images by the same author is 'Chitrāgastya' a copy of which was recently obtained from the Oriental Library, Trivandrum. It is expected that this work on Vaiṣṇava images may be included in subsequent series.

The texts of Agastya, Kāśyapa and Viśvakarma are the ones usually followed in Sculpture in South India. Kāśyapa's text has already been published with translation by this library and Viśvakarma's text is being edited. Two other texts which are fuller than these and found only in this library, dealing with Śaivite and Vaiṣṇavite images, are in the form of a discourse by Lord Śiva to Śrī Pārvati and Lord Viṣṇu to Lord Brahma, and were published with translation under the titles 'Sārasvatīya Chitrakarma Śāstra' and 'Brāhmiya Chitrakarma Śāstra' respectively. The text relating to Śilpa Śāstra in general and to Sculpture in particular abound in errors and lacunae and the present text is not an exception to the general

rule. Sri K. Vāsudēva Sāstri, retired Research Pandit of this Library, who has ably edited many works on several subjects, has done an admirable job of this work. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their timely grants that have enabled the publication of this and other valuable works available in this Library.

TANJORE
27—8—'61. }

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

INTRODUCTION.

The art of Shilpa is a comprehensive one. It includes Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The most ancient treatise on this subject is a branch or Upāṅga Vēda of Yajur Vēda. Though this ancient text is not available to-day, the number of chapters and the contents of each chapter of all the ancient texts on all the subjects including Shilpa are preserved for us in a rare manuscript called Yāmalāṣṭakam preserved in the Saraswathi Mahāl Library, Tanjore. In describing the contents of the chapters of Shilpa, the subject is divided into two parts, Pūrvāṅga and Uttarāṅga, dealing respectively with objects for 'physical' and 'mental' enjoyments.

The Pūrvāṅga has 9 chapters dealing with:—

1. The Universe including the abodes of celestials and human beings.
2. The several parts of the Universe.
3. The cities of Agni, Yama and other Lords of the quarters.
4. The construction of ramparts, storeyed palaces and mansions.
5. Very high and very majestic groups of storeyed buildings.
6. The construction of vehicles and curious means of transports.
7. Air-chariots of Siddhas and Gandharvas and Vidyādharas of large proportions.

8. Construction of Ships.

9. The units of measurement.

The second part consists of 11 chapters and deals with:—

1. Ornaments of various descriptions such as crowns and coronets and bracelets.

2. Six kinds of ear ornaments and other kinds of ornaments to be worn in other parts of the body.

3. The making of ornaments of Dēvas and Dānavas Gandharvas and celestial damsels.

4. The production of Gold.

5. Gems, their examination and their weights.

6. The smelting and purification of metallic ores.

7. Boring of gems.

8. The art of brightening of gems in all its fullness.

9. The weights Gunja, Karṣa and Kalanja etc. for weighing gold and gems.

10. The making of all kinds of weapons and cutlery.

11. The proper proportions making for auspiciousness.

Six Schools of Shilpa are mentioned, namely the Schools of (1) Viśwakarma (2) Viśvambhara (3) Piṅgala (4) Utpala (5) Maya and (6) Parimala.

In Purāṇas, Āgamas and other works on Shilpa the original authorities on Silpa are given in varying numbers as 18, 32 and 81 etc.

The most popular of these are the treatises of Maya and Viśwakarma, the architects of Asuras and Dēvas respectively. The treatise of Maya is available in a single book named Maya Matam. But Viśwakarma's work is found scattered in a number of workman's manuals, some in print and others in manuscripts. Viśwakarma Vāstu Sāstram, the biggest of these manuals dealing with planning of cities and the architecture of buildings has already been published by this library.

Of the other original authorities the most popular ones are Kāśyapa Silpam and Mānasāram. Both these works deal with every branch of Silpa. They have been published some years ago, but the text abounds in errors and lacunae. The other original authorities now available to us dealing with all the aspects of Silpa are Aindram, Nārada Silpam and Aparājita Pricchā. We have comprehensive latter day compilations of the 10th and 13th century in Bhoja's Samarāṅgaṇa Sūtradhāra and Kumāra's Silpa Ratna. We have also a number of works by Maṇḍana.

Besides these, there are a number of works dealing with sculpture alone. They are Brāhmīya Citrakarma Sāstram, Sārāswatīya Citrakarma Sāstram, Sakalādhikāram and Chitrā Āgastyam. The first is said to have been addressed by Mahaviṣṇu to Brāhma, the second by Brāhma to Saraswatī Dēvi. The third

and the fourth are said to have been the works of Sage Agastya. The first and second are complimentary to each other, the former dealing with Vaiṣṇavite images and the latter with the Śaivite images. Similarly the third and the fourth deal with Śaivite and Vaiṣṇavite images respectively. The first two have recently been published by this library with translation in Tamil. The third is the present work. A manuscript of the fourth is available in the Trivandrum Library.

In these works on Sculpture the general arrangement of the subject matter is practically the same.

This work first deals with the proportion of the height of the images to those of the temple, and the units of measurements. The proportions of the several features of the body are then detailed with standard heights as reference. These standard heights are different for different classes of images and they are classified into ten main heights beginning with one span to ten spans. This system is called *Tāla māna* or Measurement by spans. A *Tala* or span is divided into 12 *aṅgulas* and each *aṅgula* is therefore $\frac{1}{2}$ of an inch in present day use. The *aṅgula* is divided into 8 *yavas*. The measurements of the features are of four kinds (1) vertical (2) breadthwise (3) thicknesswise and (4) dealing with interspaces. Hundreds of measurements are given for each image.

The text then deals with the selection of materials of which the images are made, Wood, Granite, Cement, gems, ores and metals of which copper, bronze, brass, silver and gold are sanctioned. The

process of making mettallio images is not detailed in these works. The moulding process of making mettallio images is contained in a work called 'Madhūcciṣṭa Pratīṣṭhā Vidhi' which is available in Oriental Manuscripts Library, Madras. Special details are however given for images of cement. The skeleton called 'Sūla' over which the plastering has to be made is generally of wood and is described in great detail. Over the wooden skeleton is wound the string or Rajju corresponding to the Nādis of the body. This process is called Rajju Bandhana. Over this is made the plastering. The plastering and the preparation of its materials are also given in detail. The painting over the images is next dealt with. The colours used for painting are mainly four white, yellow, blue and red and each is subdivided into 4 shades. These 16 colours are represented by minerals and other stable inorganic compounds not easily affected by atmosphere.

The last chapter deals with the ceremony of opening of the eye of the image.

The manuscript of the present work is available only in this Library and Oriental Manuscripts Library, Madras. As is generally the case with the Silpa Manuscripts the text is badly mutilated and the construction has had to be made with the help of parallel works and in some places purely by conjecture. These manuscripts are being edited, translated and published for the first time and the discovery of other copies of Manuscripts may help to improve the text.

It is hoped that this text may be found useful to the Sthapatis and the general readers alike.

Tanjore. }
20-4-1961. }

K. VĀSUDĒVA SĀSTRĪ.

மு க வெ ரி .

சிற்பக்கலை என்பது ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட பலகலைகள் சேர்ந்தது. அதில் கட்டடக்கலை, உருமானம் செய்தல், சித்திரம் வரைதல், வேலைப்பாடுள்ளதும் தினசரி உபயோகத்திற்கு வேண்டியதுமான சாமான்கள் செய்தல், இவை யாவும் அடங்கும். நம் நாட்டில் இக்கலையைப் பற்றிய மிகப்புராதன நூல் யஜுர் வேதத்தின் பிரிவாகிய உபாங்கவேதம் ஆகும். இந்த நூல் அதன் முழு உருவத்தில் தற்காலம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும், வேதங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலுமுள்ள விஷயங்களின் சுருக்கமும் 'யாமளாஷ்டகம்' என்னும் ஓர் பழைய நூலில் தஞ்சை ஸரஸ்வதி மகாலில் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

இதில் சில்பத்தைப்பற்றிய நூல் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகமாகிய பூர்வாங்கத்தில் நமது சரீர சௌக்கியத்திற்கு வேண்டிய கட்டடம் முதலியவற்றின் நிர்மாணம் கூறப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதியாகிய உத்தராங்கம் நமது மனத்தின் உற்சாகத்திற்காக உபயோகப்படுத்தும் ஆபரணம் முதலியவை செய்யும் முறையை விவரிக்கிறது. பூர்வாங்கத்தில் 9 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. மானிடர்கள் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் வசிக்கும் இந்த உலகத்தின் வர்ணனை.
2. உலகத்தின் பல பகுதிகள்.
3. அக்னி, யமன் முதலிய திப்பாலர்களின் நகரங்கள்.

4. ப்ராகாரங்கள், உப்பரிகைகள், அரண்மனைகள், மாளிகைகள், தேவாலயங்கள் முதலியவற்றின் நிர்மாணம்.

5. மிகவும் உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் அமைக்கப்படும் கட்டட வரிசைகளின் அமைப்பு.

6. சாதாரண ஊர்திகள், விசித்திரமான ஊர்திகள்.

7. விசாலமான ஆகாய விமானங்கள், சிறப்பாக சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கந்தர்வர்களின் விமானங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்மாணம்.

8 கப்பல் கட்டும் முறை

9. அளவு முறைகள்

உத்தரங்கம் 11 அத்தியாயங்கள் கொண்டது. அவைகளிலுள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. கிரீடங்கள், கடகங்கள் முதலிய விசேஷ ஆபரணங்களின் அமைப்பு.

2. ஆறுவகைக் குண்டலங்களும் மற்ற அணிகளும் அமைக்கும் வகை.

3. தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், முதலியவர்கள் அணியும் ஆபரணங்களை அமைக்கும் முறை.

4. தங்கம் உற்பத்தி செய்யும் முறை

5. நவரத்தினங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறையும் அவற்றை எடைபோடும் முறையும்.

6. தாதுக்களினின்றும் உலோகங்களைப் பிரித்துச் சுத்திகரிக்கும் முறை.

7. ரத்தினங்களைத் துளையிடுதல்

8. ரத்னங்களைத் தேய்த்துப் பட்டை தீர்த்துப் பிரகாசமுண்டாக்கும் முறை.

9. தங்கம் முதலியவைகளை நிறுப்பதற்கான குஞ்சம் (குன்றுமணி) கர்ஷம் (வராகனெடை) களஞ்சம் (கழஞ்சு) முதலிய எடைகள்.

10. ஆயுதங்களும், சஸ்திரங்களும் செய்யும் முறை

11. அளவுகளும், ஆயாதி அல்லது அவற்றை சுபம் உண்டாக்கும் முறையில் அமைக்கும் விதிகளும்.

இதில் சில்பசாஸ்திரத்தில் 6 வகை சம்பிரதாயங்கள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. அவை வருமாறு;—

1. விச்வகர்மமதம் 2. விச்வம்பரமதம் 3. பிங்கள மதம் 4. உத்பலமதம் 5. மயமதம் 6. பரிமளமதம்

புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் ஏனைய சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும், சிற்பத்தைப் பற்றிய நூலாசிரியர்கள் 18 என்றும், 32 என்றும், 81 என்றும் இன்னும் பலவகை யாகவும் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களில் விச்வகர்மா, மயன் இவ்விருவருமே முக்கியமானவர்கள். விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி. மயன் அசுரர்களின் சிற்பி. மயமதம் முற்றிலும் ஒரே நூலாக இப்பொழுதும் கிடைக்கிறது. ஆனால் விச்வகர்மா வினுடைய நூல் பல பகுதிகளாகவே அந்தந்தப்பகுதிச் சிற்பத்தொழிலாளிக்கென்றே தனியாகத்தொகுக்கப்பட்டுப் பல நூல்களாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவற்றுள், கிராமங்கள், நகரங்கள் கட்டடங்கள் இவைகளைப்பற்றிய விரிவான பகுதி “விச்வகர்மவாஸ்து சாஸ்திரம்” என்ற பெயரால் இந்த நூல் நிகையத்தாரால் சில வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற பகுதிகள் இரண்டொன்று அச்சிலும் சில சுவடிகளாகவும் கிடைக்கின்றன.

சிற்பக்கலையைப்பற்றிய மற்ற ஆசிரியர்களின் நூல்களும் முக்கியமானவை காசியப சில்பமும், மானஸாரமும், ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களிலும் சிற்பக்கலையின் எல்லாப் பகுதிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும் பல வருஷங்களுக்கு முன் அச்சிடப்பட்டுள்ள போதிலும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டைத் தவிர தற்காலத்தில் சிற்பத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் அடங்கிய நூல்கள் நமக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய முதல் நூல்கள் ஐந்தாம், நாரதசில்பம், அபராஜிதப்ஞ்சா இலவகை. பற்காலத்திய தொகுப்பு நூல்கள் போஜ மகாராஜா இயற்றிய ஸமராங்கண ஸுத்தரதாரமும் குமாரர் இயற்றிய சில்பரத்னமும், மண்டனர் எழுதிய சிற்பநூல்களும் ஆகும். இவையன்றி வாயுபுராணம் முதலிய புராணங்களிலும் சைவ வைஷ்ணவ ஆகமங்களிலும் 'ப்ருஹதஸம்ஹிதை' போன்ற பலவகைத்தொகுதி நூல்களிலும் அர்த்தசாஸ்திரங்களிலும் சிற்பத்தைப் பற்றிய பகுதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இவைகளைத் தவிர உருமானங்களைப்பற்றி மட்டும் உள்ள சில நூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை 'ப்ராம்மீயசித்ரகர்ம சாஸ்திரம்', ஸாரஸவதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம், ஸகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் எனபன. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும், சைவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும் கூறுகின்றன. இவ்விதமே ஸகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. முதல்நூல் விஷ்ணுவால் பிறும்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டாவது நூல் ப்ரூம்மாவினால் ஸரஸ்வதிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும் மற்ற இரண்டு நூல்களும் அகஸ்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதல் இரண்டு நூல்களும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் இந்நூல்

நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது நூல் இந்த வெளியீடு. சித்ரகாஸ்தியம் என்னும் நூல் திருவனந்தபுரம் நூல் நிலையத்தில் கிடைக்கிறது. இந்தப் ப்ரதிமைகளைப்பற்றிய நூல்களில் அடங்கிய விஷயங்கள் அநேகமாக ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன.

முதலில் தேவாலயம், கர்ப்பகிருஹம் இவற்றின் அளவுக்குப் பொருத்தமாகப் பிம்பங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் முறைகளும் அளவை அலகுகளும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அங்கங்களின் அளவுகள் பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களைப் பல வகைகளாகப்பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் உரியது என ஓர் உயரத்தை ஏற்படுத்தி அந்த உயரத்தின் விகிதங்களாக அங்கங்களின் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த உயரங்கள் 10 சாண் முதல் 1 சாண் வரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறைக்குத் 'தாளமானம்' என்று பெயர். 'தாளம்' என்பதற்குச் 'சாண்' என்பது பொருள். ஒரு தாளத்தை 12 அங்குலங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இந்த அங்குலம் இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள அங்குலத்தின் 3/4 பங்காகும். ஒரு அங்குலத்தை 8 யவைகளாகப்பிரித்திருக்கிறார்கள். பிம்பத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுகள் நால்வகை. செங்குத்தளவுகள், அகல அளவுகள், கன அளவுகள் அங்கங்களின் இடைவெளிகள். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பிம்பத்திற்கும் நூற்றுக்கணக்கான அளவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அளவுகளைச் சொன்னபிறகு பிம்பங்களைச் செய்வதற்கான மூலப்பொருள்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரம், கருங்கல், சுதை என்னும் சுண்ணாம்புக்கலவை, உலோகதாதுக்கள், ரத்தினங்கள், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், ஆகிய உலோகங்கள் விக்ரகங்களுக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உலோகங்களில் விக்ரகங்களை வார்க்கும்

முறை இந்த நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. 'மதூச்சிஷ்டப்ரதிஷ்டாவிதி' அல்லது மெழுது கட்டி வேலை செய்யும் முறை என்ற நூலில் இந்த விவரம் காணப்படுகிறது. இந்த நூல் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. இதன் விவரமும் இன்னும் சிறப்பக்கலையின் பல நுணுக்கங்களும் அக்கலையில் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ள சிற்பிகளிடமிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆனால் சுகாதயில் பிம்பம் செய்யும் முறை இந்த நூல்களில் வெகு விரிவாகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மரம் முதலிய மூலப்பொருளால் 'சூலம்' என்ற உள்கூடு செய்யப்படவேண்டும். அதன் பேரில் நாடிகளின் ஸ்கானத்தில் ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் கயிறு சுற்றுகலும் செய்யவேண்டும். அதன்மீது மண், சக்கான் முதலியவை சேர்ந்த கலவையைப் பூசவேண்டும். அதன்மீது வர்ண வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். நமது சிற்ப சாஸ்திரங்களில் வர்ணங்கள் முக்கியமாக நான்கு எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு. ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள். இந்த 16 வர்ணங்களையும் அவற்றிற்குரிய தாதுப்பொருளாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வர்ணங்கள் தாதுப்பொருளாயிருப்பதால் அவை காற்று சீதோஷணம் முதலியவைகளால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்றன. கடைசியாக அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும் பிம்பத்திற்குக் கண்திறக்கும் முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது வெளியிடப்படும் ஸ்களாதிக்காரத்தின் சுவடி இந்த நூல் நிலையத்திலும் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்திலுமே கிடைக்கிறது. பொதுவாகச் சிற்பநூல்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஓர் பெரிய குறை, அதாவது நூலின் மூலபாடம் பல இடங்களில் சிதைவுற்றிருப்பது இந்நூலிலும் காணப்படுகிறது. சிதைந்த பகுதிகள் இதைப்

போன்ற மற்ற நூல்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் இந்த உதவியும் இல்லாமல் யுத்தியினாலேயே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

இப்பொழுது வெளியாகும் சிற்ப நூல்கள் முதல் முறையாக இப்பொழுதுதான் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்த நூல்களின் சுவடிகள் இன்னும் வேறு இடங்களில் கிடைக்குமானால் அவற்றைக்கொண்டு மூலபாடத்தை இன்னும் சீர்திருத்தலாம்.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 ச்லோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தப்திகளுக்கும், பொதுவாகக்கலையில் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என நம்புவோமாக.

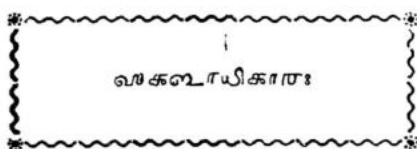
20—4—1961.

கே. வாஸுதேவ சாஸ்திரி,
தஞ்சாவூர்.

சுயோபாயம்	விஷயம்	வரலாறு
அத்யாயம்	பொருள்	பக்கம்
1	உத்யோகம் மூலாதாரம்	1—20
	அளன்வகளின் வகை	,,
2	உத்யோகம் தாது	20—40
	உத்யோகம் தசதாளம்	,,
3	உத்யோகம் தாது ஓவீரம்	40—45
	மத்யம தசதாளத்தில் ஸ்திரீமாநம்	,,
4	உத்யோகம் தாது வுரூஷமாநம்	45—54
	மத்யம தசதாளத்தில் புருஷமாநம்	,,
5	சுயோகம் தாது ஓவீரம்	54—60
	அத்யம தசதாளத்தில் ஸ்திரீமாநம்	,,
6	ஸௌரமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	60—72
	ஸௌரமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	,,
7	அம்சம் ஸௌரமாஸ்கந்தம்	72—79
	சந்திரசேகர லக்ஷணம்	,,
8	வருஷவாஹந லக்ஷணம்	79—82
	வருஷவாஹந லக்ஷணம்	,,
9	நடேசுவர லக்ஷணம்	83—88
	நடேசுவர லக்ஷணம்	,,
10	மம்மாபர லக்ஷணம்	90—92
	கங்காதர லக்ஷணம்	,,
11	சுயோகம் தாது ஓவீரம்	92—96
	திரிபுராதக லக்ஷணம்	,,
12	சுயோகம் தாது ஓவீரம்	96—98
	கல்யாண ஸுந்தர லக்ஷணம்	,,
13	சுயோகம் தாது ஓவீரம்	99—100
	அர்த்தநாரீச்வர லக்ஷணம்	,,
14	வாஸுவதேவி லக்ஷணம்	101—102
	பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்	,,

13	கங்காஜலிதி-ஐயுக்ஷணம் கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்	102—104 ,,
14	ஹரிஹராய-ஐயுக்ஷணம் ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்	104—105 ,,
,,	விஷ்ணுபுருஷக்ஷணம் பிஷ்ணுபுருஷ லக்ஷணம்	105—106 ,,
15	அம்பேபுரபு ஸாஹ்யுக்ஷணம் சண்டேசுவரப்ரஸாத லக்ஷணம்	107 ,,
16	உக்ஷிணாஜிதி-ஐயுக்ஷணம் தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	107—110 ,,
17	காஹ்யுக்ஷணம் காலதஹந லக்ஷணம்	111—113 ,,
18	விம்மொஹ்யுக்ஷணம் விங்கோத்பவ லக்ஷணம்	114—115 ,,
19	தாரூஸம்-ஹணம் தாரு ஸங்க்ரஹணம்	116—120 ,,
,,	சுலலக்ஷணம் குலலக்ஷணம்	120—127 ,,
20	ரஜ்ஜுபந்தனம் ரஜ்ஜுபந்தனம்	128—136 ,,
21	உக்ஷிணோக்ஷணம் மருத்ஸம்ஸ்காரம்	136—144 ,,
22	வண-ஹணோக்ஷணம் வர்ண ஸம்ஸ்காரம்	145—149 ,,
23	அக்ஷிணோக்ஷணம் அக்ஷிணோக்ஷணம்	150—158 ,,
	அனுபந்தம் — ஆயாதி-ஹணம் அனுபந்தம் — ஆயாதி-ஹணம்	159—194 ,,

ஸ்ரீ ஹரமணவத்யை நம:

ஸ்ரீ மஹாகணபதி துணை.

ஸகஸாபிகாரம்

என்னும்

உருமானங்களைப்பற்றிய சிற்ப நூல்

ஸகஸநிஷ்டாபிபுவிஹாமத:

சூரியபெவ வவஸுவரபெஷித: ।

வியிபிஜம் ஸகஸஸூயயொபிதம்

ஸூரியபெவ தயாகயபாஜிதம் ॥ க ॥

கூடியபிஷுள்ள உரை:—பரமேச்வரனுடைய திருமேனி யானது ஸகஸமென்றும் நிஷ்கஸமென்றும் மிச்ரமென்றும் சொல்லப் படுகிற விபாகத்தால் ஸகஸமானது அவயவங்களோடே கூடியிருக்கும். நிஷ்கஸமானது விற்காகாரமாயிருக்கும். மிச்ரமானது முகலிங்கங்களா யிருக்கும். இப்படி யொருமித்தாயிருந்துள்ள பரமேச்வரனுடைய வபுஸ்ஸம் (சரீரம்) சசியை (சந்திரனை) தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஈசுவர னுலே யாதொருபடி சொல்லப்பட்டதோ அத்தை நான் சொல் கிறேன்.

(க)

1. கடவுளுடைய திருமேனி ஸகஸம், நிஷ்கஸம், மிச்ரம் என மூன்று வகைப்படும். ஸகஸமாவது தலை, உடல், கை கால் முதலிய எல்லா அவயவங்களோடும் கூடிய உருவம். நிஷ்கஸ

[பா.தஸம் மு.ஹத்]

மாவது அங்க அவயவங்கள் இல்லாமல் விங்கம் முதலான உருவமாக இருக்கும். மிச்ரமாவது அவயவங்களுள் ஏதோ சிலவற்றோடு அமைந்திருக்கும் உருவம். மிச்ர உருவத்திற்கு 'முகலிங்கம்' அதாவது விங்கத்தில் முகத்திலுள்ள கண் முதலியவை மட்டும் அமைந்திருத்தல் உதாரணமாகும். இந்த உருவத்தில் அவயவம் எல்லாம் உள்ள உருவம், அவயவமே இல்லாத உருவம், இவ் விரண்டின் அம்சங்களும் சேர்ந்திருப்பதால் இதற்கு 'மிச்ரம்' அதாவது 'இரண்டும் கலந்தது' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "இவற்றின் விவரங்களை பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பட்டபடி இனி நான் சொல்லுகிறேன்" என்று நூலாசிரியரான அகஸ்திய மஹரிஷி ஆரம்பிக்கிறார்.

ததி.உ.ம.அ. அ.ம. வி.வி.ய. வ.வ.:

ஸுயா(தரா) ஸாஸ்திரியாதாபரிதாஸாயா ।

வி.வி.ய.மொஹ ஐ.ஐ.த.த.ப.க.க.ரா

வி.வி.ய.த. ஸயதஷ.வி.ய. ம.வெ.க. || ௨ ||

சு - உரை:—ததி - அந்த வடிவமானது அசலமென்றும் சலமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். அசலமானது சலிக்கப்படாதது. சலமானது சலிக்கப்படும். ஸ்ரள (நேர்மையான) தாருவாலும் (மரத்தாலும்) நல்லமணியாலும், பல வர்ணங்களினாலும், கல்லாலும், ஸுதையாலும், வெவ்வேறு வகைப்பட்டிருந்துள்ள லோஹங்களினாலும், மண்ணாலும், நன்றான சர்க்கரையாலும் (மெல்லிய மணல் அல்லது சக்கராலும்) ஸ்வயருபங்கள் எட்டுவிதமாக. (௨)

2. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கடவுளின் உருவங்கள் 'அசலம்,' 'சலம்' என இருவகைப்படும். 'அசலம்' என்பது இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்த்தக் கூடாதது. இம்மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'மூலஸ்தானம்' அல்லது 'மூலபேரம்' என்று பெயர். 'சலம்' என்பது நினைத்தபடி இடம் விட்டு இடம் நகர்த்தக்கூடியது. (இம் மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'உற்சவ விக்ரஹம்' அல்லது 'உற்சவ பேரம்' என்று பெயர்.)

வினாவுக்கு]

இவ்வுருவங்கள் நல்ல மரங்களாலும், நல்ல ரத்னங்களாலும், 'தாது' அதாவது உலோகச் சத்து அடங்கிய பலவகை வர்ணப் பொடிகளாலும், கருங் கல்லாலும், 'சுதை' என்னும் நற் சாந்தாலும்,¹ பலவகை உலோகங்களாலும் மண்ணாலும், முதல் தரமான சுக்கானாலும், ஆக இந்நத எட்டு வகைப் பொருள்களாலும் அமைக்கப்படும்.

வாசி-வேம் ஸாக-வேம் வெளியம் வெளம் ஸ்வாவரவிஷயே |

அநாஅயம் ஸிநாஅரம் யாதாஜம் ரதநொஹமெள

அநுமேவ ப்ருபுஜீயாஅலாஹம் யாதாஜம் ஹவெக் : ௩ ||

சு - உரை:—மண்ணாலும், சர்க்கரையாலும், ஸுதையாலும் பண்ணப்பட்டது ஸ்தாவரமென்று சொல்லப்படும். சிலையும் மாழும் சலிக்கவும் சலியாதிருக்கவும்படும். தாதுவும் ரத்னங்களும், லோஹமும் சலிக்கவே படும். படஞ்சிலை ஆபாஸம் தாதுவாலே செய்யப்படும். ஸுதைபாலே பண்ணப்பட்டது (அர்த்த) சித்ரம் என்று பெயர். (௩)

3. மண்ணாலும், சுக்கானாலும், சுதை என்னும் நற் சாந்தாலும் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் இடம் விட்டுப் பெயராதவைகளாகவே இருக்கும். கருங்கல், மாம், தாதுவகை இவைகளால் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் அசையாமல் ஓரிடத்திலேயும் இருக்கலாம்; அல்லது அவைகளை இடம் விட்டு இடமும் நகர்த்தலாம். இரத்தினங்கள், உலோகங்கள் இவற்றை இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய விக்ரஹங்களை அமைப்பதற்கே உபயோகப் படுத்தல் வேண்டும்.

உருவத்தின் வெளித் தோற்றம் மட்டும் உள்ளதற்கு 'ஆபாஸம்' என்று பெயர். அதற்கு 'தாது' என்னும் வர்ணப் பொடியையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

1. சுண்ணாம்பும் மணலும் பட்டைச்சாறு முதலியவைகளும் சேர்த்து வெண்ணெய் போல் நன்றாக அரைக்கப்படும் சாந்துக்கு நற்சாந்து என்று பெயர்.

விசேஷம்:]

வாழ்வுவழி-தி-3-ஹேதா:
வாழ்வுவழி-தி-3-ஹேதா:

வெள்ளாஹ்நெய்யுரம் வெள்ளாஹ்நெய்யுரம் வுஷ்வாஹ்நம் |
நெய்யுரம் தயா,மம்,மாயுரம் அ தி வுராஹ்நம் || ௬ ||

கருணாஹ்நெய்யுரம் தயா,மம்,மாயுரம் வுஷ்வாஹ்நம் |
கருணாஹ்நெய்யுரம் தயா,மம்,மாயுரம் வுஷ்வாஹ்நம் || ௭ ||

அந்நெய்யுரம் தயா,மம்,மாயுரம் வுஷ்வாஹ்நம் |
அந்நெய்யுரம் தயா,மம்,மாயுரம் வுஷ்வாஹ்நம் || ௮ ||

௬ - உரை:—உமையும் பரமேஸ்வரனும் இனைய நயினரும் கூடி யிருந்த விக்ரஹமும், சந்திரனை தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள விக்ரஹமும், வ்ருஷ்பத்தை வாஹனமாக உடைய விக்ரஹமும், ந்ருத்தம் ஆடின விக்ரஹமும், கங்கையை தரித்த விக்ரஹமும், த்ரிபுர தஹனம்பண்ணின விக்ரஹமும், திருக்கலியாணம் பண்ணின விக்ரஹமும், அர்த்தாங்கம் பரமேஸ்வரியைத் தரித்த விக்ரஹமும், அர்ஜுனனுக்கு பாசபதாஸ் தரம் கொடுத்த விக்ரஹமும், கங்காள விக்ரஹமும், கேசவார்த்தமான விக்ரஹமும், சண்டேஸ்வரனுக்குப் ப்ரஸாதம் கொடுத்த விக்ரஹமும், ருஷிகளுக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணின விக்ரஹமும், சிங்கத்தில் நின்று உத்பவமாகத் தோற்றப்பட்ட விக்ரஹமும் ஆகப் பதினாறு படியாம்.

(௬, ௮)

(6-8) பரமசிவனின் மூர்த்திகள் பதினாறு. அவையாவன:—

1. ஸோமாஸ்கந்தர் அதாவது பார்வதியோடும் முருக னோடும் சேர்ந்து அமர்ந்திருக்கும் மூர்த்தி.

2. சந்திர சேகரர் அதாவது சந்திரனைத் தலையில் ஆபரணமாகத் தரித்தவர்.

3. வ்ருஷ வாகனம் - ரிஷப வாகனத்தின் மீது எழுந் தருளி யிருப்பவர்.

[மாதவம்முடிவடி]

4. நடேசர் - ஒரு காலத் தூக்கி நின்றும் நடராஜ மூர்த்தி.

5. கங்காதரர் - கங்கையைச் சடையில் தரித்தவர்.

6. த்ரிபுரரத்தகர் - முப் புரங்களையும் அவைகளில் சஞ்சரித்த அசுரர்களையும் அழித்தவர்.

7. கல்யாண ஸுந்தரர்-பார்வதி தேவியோடு கல்யாண கோலத்தில் காட்டி யளிப்பவர்.

8. அர்த்தநாரீசுவரர் - தேவியைத் தன் உருவத்தின் இடது பாதியாகக் கொண்டவர்.

9. பாசுபதமூர்த்தி - அர்ஜுனனுக்குப் பாசுபதம் என்ற தனது அஸ்திரத்தைத் தந்தருளிய மூர்த்தி.

10. கங்காள மூர்த்தி - 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக் கூட்டைத் தோளிலேந்தி நடமாடும் உருவம்.

11. கேசவார்த்த மூர்த்தி - ஒரு பாதி சங்கரனும் மற்றொரு பாதி நாராயணனுமாகச் சேர்ந்த உருவம்.

12. பிக்ஷாடன மூர்த்தி - பிக்ஷுக்குச் சென்ற திருக்கோலம்.

13. சண்டேசுவரானுகரஹ மூர்த்தி - சண்டிகேசுவரருக்கு அருள் புரிந்த கோலம்.

14. தக்ஷிணமூர்த்தி-ஸனகாதி மகரிஷிகளுக்குத் தெற்கு முகமாய் அமர்ந்து ஞானோபதேசம் செய்த திருக்கோலம்.

1. அஸ்திரம் என்பது மந்திரங்களினாலும், தெய்வ சக்தியினாலும் ஞானமும் அபார சக்தியுடைய ஆயுதம். ஆயுதங்கள் முத்தம், அமுத்தம், முத்தா முத்தம் என 3 வகைப்படும். வீட்டு ஏறியப்படுவது, ஏறியப்படாதது, வீட்டும் விடாமலும் ஏறியப்படுவது என்பது இவற்றின் பொருள். அஸ்திரம் என்பது முதல் வகையைச் சார்ந்தது. கத்தி, கேடயம் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை. பாசம் என்னும் கயிறு மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தது.

வினாவுள்:]

15. கால சம்ஹார மூர்த்தி - மார்க்கண்டேயனுக்காக யமனை வென்ற கோலம்.

16. விங்கோத்பவ மூர்த்தி - விங்கத்திலிருந்து மேலும் கீழும் அளவிறந்த உருவத்தோடு விஷ்ணுவும், ப்ரம்ஹாவும் அடி முடி காணமுடியாதவாறு தோன்றிய உருவம்.

வளதேவோம் பூதிருவாணாம் பாநகலுயோவதே |

விமலாநம் அ மலம்-3 அ அராயிஷ்டநவாடிகம்

ஹஸ்தாநம்அ தாஸம்அ யஜநாதொடிபெநஅ || ௯ ||

உருவெவராம்மூரூம் பாநகம்மூரூம் பாநகம்மூரூந்தயா |

பாநகம் தாநகம்மூரூம் ஸதாஸி ததேவம் ஸஹயாஹவெசு || 10 ||

சு - உரை:—விங்கவசாத் ப்ரமாணமென்றும், கர்ப்பக்ருஹ ப்ரமாணமென்றும், த்வாரவசாத் ப்ரமாணமென்றும், அதிஷ்டான வசாத் ப்ரமாணமென்றும், பாத ப்ரமாணமென்றும், முழத்தாலும் தாலத்தாலும், யஜமானனுடைய உதயத்தாலும், மூல பேரான்குலத் தாலும், மாநான்குலத்தாலும், மாத்ரான்குலத்தாலும், ஆக மானபேதங்கள் பதினென்று மானங்கள் ஹஸ்யாவாம். (சு, 10)

(9-10) இம்மூர்த்திகளின் அளவுகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. மூர்த்திகளின் உயரத்தை பதினாறு வகைகளில் நிர்ணயம் செய்யலாம்:—

1. மூலஸ்தானத்திலுள்ள விங்கத்தின் அளவைக் கொண்டும்,

2. கர்ப்பக்ருஹத்தின் உட்புற அளவைக் கொண்டும்,

3. கர்ப்பக்ருஹ வாயிலின் அளவைக் கொண்டும்,

4. கர்ப்பக்ருஹத்தின் அதிஷ்டானம் அல்லது அடிப்பட்டறையின் அளவைக் கொண்டும்,

5. பாதம் அதாவது அடிப்பட்டறையின் பேரில் கட்டப்படும் பகுதியின் உயரத்தைக் கொண்டும்,

6. ஹஸ்தம் என்னும் முழு அளவாலும்

7. தாளம் என்னும் சாண் அளவாலும்

8. கோயிலை நிர்மானிக்கும் யஜமானனுடைய உயரத்
தைக் கொண்டும்,

9. மூலபேராங்குலம் அதாவது மூலஸ்தானத்தின் உயரத்
தைத் 'தாளமான' விதி¹ ப்படி அதற்குரிய அங்குலத் தொகை
யால் வகுத்துக் கிடைத்த அங்குல அளவாலும்

10. மானுங்குலம் அதாவது யவை, நெல் முதலிய தானியங்
களின் அளவினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குல அளவாலும்

11. மாத்ராங்குலம் அதாவது யஜமானனுடைய நடு
விரலின் நடுப் பகுதியின் நீளம் அல்லது அகலமாக நிர்ணயிக்
கப்பட்ட அங்குலத்தாலும் நிர்ணயம் செய்யலாம்.

இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும்.

வஹாஸ்ய தாரநாஹஸ்யஸம் வாஷுத்யாஸம் ஹவெஸு !

தஜோமெந மூணெஷு யாதாநவரூபீராயிகம் வொடியம் || ௧௧ ||

ஹீமாவாஹி ஸ்ரெந உரநஸுஜிதம் ஸம்வஜா த்யவஸிஸ்திஃ !

ஸெராணாம் ஹி பரிவாராரநவஸ்து ஸூயம்ஹவெ உரநவெ || ௧௨ ||

1. தாளமான விதியாவது - லீக்கிரகங்களின் அங்க அளவுகளை நிர்ணயிப்
பதற்காக, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 'உரியதென' ஓர் அளவை ஏற்படுத்தி,
அந்த அளவை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அங்கங்களின் அளவை விவரித்
கும் முறை. லீக்கிரகங்களுக்கு 'உரிய' அளவுகள், 'தாளம்' என்ற சாண்
அளவால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 'தசதாளம்' என்ற 10 சாண் முதல் 'ஏகதாளம்'
என்ற ஒரு சாண் வரை 10 வகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சாண்
முதல் 3 சாண் வரையில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்குலம் கூட்டிக் குறைத்து
உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற மூன்று வகையுமுண்டு. 'தாளம்'
12 அங்குலம் கொண்டதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்குலம் ஒன்றுக்கு
யவை 8.

[நா.ந.ஸ.ம.பா.ஹி.]

அளவுகளும், நாஹத்தைக்கொண்டு அளவுகளும் ஆக 33 அளவுகள் கிடைக்கும்.

மலை-நாவினாஜிதே நவநிபம் மலை-புராணம் ஹவெக்
 மூல-அரஸம் உவாநாஜிதே வாநாயிகம் அந்தரே |
 வெநா-மம் வினாஜிதேவாநாயிதே அரபு-ராணம் தயா2
 யிஷாநாவினாஜிதே அரபு-ராணம் அந்தரே || ௧௩ ||

சு - உரை :—கர்ப்பக்ருஹத்தை ஒன்பது கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். சுத்த த்வாரஸமமும் நாலத்தொன்று குறையவும் நாலத்தொன்று ஏற்றவும் இரண்டினுடைய நடுவை நாலு கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். அப்படியே அதிஷ்டானத்திலும் அங்கரி வசத்திலும் பதினெட்டு ப்ரமாணமாம். (யஉ)

(13) கர்ப்ப கிருஹத்தின் உயரத்தைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் விதம் எவ்வாறெனில், கர்ப்பகிருஹத்தின் உள் கூட்டு சுவற்றின் உயரத்தை 9 கூறுகள் செய்து 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அல்லது 9 கூறுகளாகிய 9 வகை உயரங்களாக மூர்த்தியின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். கர்ப்பகிருஹத்தின் வாயில் உயரத்தை வாயிற்படியை நீக்கி அளந்து அதில் நாலில் ஒரு பாகம் குறைத்தோ, கூட்டியோ சமமாகவோ எடுத்துக் கொண்டால் அந்த உயரத்தில் $\frac{1}{2}$ பங்கு, 1 பங்கு, $1\frac{1}{2}$ பங்கு என்ற மூன்று அளவைகள் கிடைக்கும். இவைகளின் இடையேயுள்ள தூரங்களை நான்கு கூறுகளாகச் செய்தால் $\frac{1}{2}$ முக்கால், $1\frac{1}{2}$ முக்காலை வீசம், $\frac{1}{2}$ முக்காலை அரைக்கால், $1\frac{1}{2}$ முக்காலை மூன்று வீசம், 1 ஒன்று, $1\frac{1}{2}$ ஒன்றே வீசம், $1\frac{1}{2}$ ஒன்றே அரைக்கால் $1\frac{1}{2}$ ஒன்றே மூன்று வீசம், $1\frac{1}{2}$ ஒன்றேகால் இப்படி 9 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

இதேவிதமாக அதிஷ்டானத்தின் அதாவது அடிப் பட்டறையின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும், 'அங்கரி' அதாவது அடிப்பட்டறையின் மேல் கட்டப்படும்

விபேஷ:]

பாதம் என்ற உறுப்பின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும் ஆக 18 வகை உயரங்களும் கிடைக்கும்.

வாகுஹஸ்யம் ஸாராஹ்ய ஹஸ்யகெத வு வய-யெசு |
நவஹஸ்யாஹஸ்யம் நவயாஹஸ்யாநகம் || ௧௪ ||

சு - உரை:—ஒரு முழம் தொடங்கி ஒவ்வொரு முழப் பெருக் கத்தால் ஒன்பது முழமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௧௪)

வாகுதாஹஸ்யாஹ்ய தாஹெகெத வு வய-யெசு |
நவதாஹஸ்யாஹஸ்யம் நவயாதாஹஸ்யாநகம் || ௧௫ ||

சு - உரை:—ஒரு தாலம் தொடங்கி ஒவ்வொரு தாலப் பெருக் கத்தால் ஒன்பது தாலமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௧௫)

(14-15) ஹஸ்தம் என்னும் முழுத்தாலும் தாளம் என் னும் சாணலும் ப்ரமாணம்:—ஒரு முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் ஒவ்வொரு முழமாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போகக் கிடைக்கும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்ற முழ அளவைகளை உபயோகப் படுத்தலாம். அதேவிதமாக ஒரு தாளம் அல்லது ஒரு சாண் தொடங்கி ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு 9 வகை உயரங்களையும் பிரயோகிக்கலாம்.

யஜுராதஸ்யாஹஸ்யம் நவதாஹஸ்யாஹஸ்யலீகம் |
ஹஸ்யம் ஸாராஹஸ்யலீகம் ஸாராஹஸ்ய ஹஸ்யாஹஸ்யம் ||
வாகுதாஹஸ்யம் ஹஸ்யம் யஜுராதஸ்யாஹஸ்யம் || ௧௬ ||

சு - உரை:—யஜுமானனுடைய ஸமமும், நேத்ராந்தமளவாகவும், ஆஸ்யாந்தம் அளவாகவும், ஹவந்தமளவாகவும், பாஹஸ்யமாந்தமள வாகவும், ஸ்தனாந்தமளவாகவும், ஹ்ருதயாந்தமே அளவாகவும் யஜு மான வசத்தால் ப்ரமாணம் ஏழுபடியாவது. (௧௬)

16. கோயிலை நிர்மாணம் செய்யும் யஜுமானனுடைய உயரத்தில் (1) பாதத்திலிருந்து தலையின் உச்சி வரையில்

[உதலஸம், உதலஸம்]

உள்ள உயரம் (2) கண் வரையில் உள்ள உயரம் (3) வாய் வரையில் உள்ள உயரம் (4) முகவாய்க் கட்டை வரையில் உள்ள உயரம் (5) புஜத்தின் உச்சிவரையில் உள்ள உயரம் (6) மார்பு வரையில் உள்ள உயரம் (7) ஹ்ருதயம் வரையில் உள்ள உயரம் இவ்விதமாக யஜுமானனுடைய உயரத்தைப் பொறுத்து 7 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

விஹே ஸ்வாயம்ஹவெ உதயி-தோநம் தாராஜிதிபிதம் ।

நவிகிதெவெதே-தோநம்-மம்-பிரஸாஸஹதகம் ॥

நாஹதாரம் தயாஸ்யு-திருதெஸெ ஸம்மரஹிகுஸ்யெசு ॥ ௧௭ ॥

சு - உரை :—ஸ்வாயம்பவமான லிங்கங்களில் மூர்த்நிமானம் தாரநாஹங்களின் ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கத் தெரியாவிடில் சிரஸ்ஸளவும் உயரமும், நாஹதாரங்கள் ஸ்நலமான தேசங்களிலும் ஸங்க்ரஹிக்கப் படும். (யௌ)

17. ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களில் பூஜா ஸ்தானத்தின் 'மூர்த்தா' என்னும் தலையளவு, 'தாரம்' என்ற குறுக்களவு, 'நாஹம்' என்ற சுற்றளவு இவை நிச்சயிக்க முடியாவிடில் சிரஸ் (தலை) உள்பட உயரத்தையும், லிங்கம் எவ்விடத்தில் அதிகப் பரும னாயிருக்கிறதோ அந்த இடத்தின் தாரம் என்ற விட்டத்தையும் நாஹம் என்ற சுற்றளவையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வலிஜாம்ஸொடியதாம்மணு அதுவி-ஸொஹ்தாம்ஸகம் ।

ததெகஸம்மும் ஜாக்ஷா உலிஸெஸராம்மும் உதம் ॥ ௧௮ ॥

சு - உரை :—லிங்கவசாத் பூஜாம் சத்தினுடைய உயரத்தையும், (மூல) பேரவசாத் பேரத்தினுடைய உயரத்தையும் நூற்றிருபத்தினுலு கூறு செய்து அதிலே ஒரு கூறு மூல பேராங்குலம் என்பது இஷ்டம். (யௌ)

18. மூல பேராங்குலம் :—மூலஸ்தான லிங்கத்தின் சிரஸ் ஸளவும் உள்ள பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை 124 கூறுகள்

വിശ്വേശ്വരൻ 7

செய்து கிடைக்கும் ஒரு கூறின் அளவே மூல பேராங்குலம் ஆகும். (அதாவது 124 அங்குலம் என்பது உத்தம தசதாளத்தின் அளவு. ஆகையால் லிங்கத்தை உத்தம தசதாளத்தில் உண்டானதாகக் கருதவேண்டும்.) இதேவிதமாக லிங்கமல்லாத மூலபோம் உள்ள இடத்திலும் அந்த மூலபோத்தின் உயரத்தை 124 கூறு செய்து ஒரு கூற்றை மூலபேராங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும் (இவ்விடத்திலும் மூல பேரம் உத்தம தள தாளமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.)

யததுஸௌராண்மூலாததா

வாணிகம் புதிதாயிற்றுமாம்.

ததவ்யா லாய ஸாஹாய்யொம்

வியெயஉநதுஹவியெயஉயெயெ-ஃ || ௧௬ ||

க - உரை :—யாதொரு மூல பேராங்குலத்தாலே, மானங் குலத்தாலே, மாத்ராங்குலத்தாலே, ப்ரதிமாதிகளுக்கு ப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ப்ரதிமைகளுக்கு உயரமாவது. அந்த ஸங்க்யையாலே ஆயாதிசுபம் (சுத்தி) செய்யக்கடவது. அது இஷ்டம். அல்லாத ப்ரமாணங்கள் விதேயமல்லவென்று வித்வான்களாலே சொல்லப்பட்டது. (குக்)

19. ப்ரதிமை என்னும் மூர்த்திகளுக்கு உயரம் மூல பேராங்குலத்தாலோ அல்லது இனி விவரிக்கப்படும் 'மானாங்குலம்' 'மாத்ராங்குலம்' என்ற அளவுகளினாலோ சொல்லப்பட்டால் அந்த அங்குலங்களின் எண்ணிக்கையையே 'ஆயாதி சுத்திக்கு' அதாவது சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவை நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். (அதாவது இனி விவரிக்கப்படும் 'ஜாத்யம்சம் சேர்க்கத்தக்கதில்லை.)

ஷ்டவகாஷ்டயவதாரவிஹீநயதீ

[illegible]

ஸ்ரீராமதஸி, மணலாய-உத, ம-ணாநா.

உதாஹரணம்: ராஸஸியம் வியிதா விஜயஜாக் || ௨ ||

[ஜாதலம் மூலம்]

சு - உரை :—ஆறுயவை (வாற்கோதுமை), ஏழுயவை, எட்டுயவை அகலங்களிலே உத்தமம் மத்யமம் அதமங்கள் மூன்று படியாய் ஆச்சது. குள நெல்லினுடைய நீளத்தாலும், மூன்று, மூன்றரை, நாலு கொண்டது உத்தம, மத்யம, அதமங்களாக இப்படி மூன்றுபடியாக மானங்குலம் ஆறுபடியாக வைக்கப்பட்டது. (உய)

20. மானங்குலம் :—யவை என்னும் வாற்கோதுமை தானியத்தின் அகலத்தை எடுத்துக் கொண்டு 6 யவை யகலம், 7 யவை யகலம், 8 யவை யகலம் என மூன்று வகையாக மானங்குலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சாலி என்னும் உயர்ந்த சம்பா நெல்லின் நீளத்தை எடுத்துக் கொண்டு 3 சாலி நீளம், 3½ சாலி நீளம், 4 சாலி நீளம் என்று மற்றும் மூன்று வகை மானங்குலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக மானங்குலம் 6 வகைப் படும்.

யஜுரதட்சிணஹஸ லயஜலாம்-ஹஸ்யஜலே ।

வவ-3½வ-30 ததிவா2வி ஜாதாஜாதூதிதீஷதே ॥ உயக॥

சு - உரை :—யஜமானனுடைய வலக்கையிலே நடுவிரலின் நடு விறைக்கும் மேலிறைக்கும் நடுச்சேஷ்டம், அகலம் அதமம். மாத்ராங்குலம் இரண்டுபடி விதிக்கப்பட்டது. (உயக).

மாத்ராங்குலம் :—

21. யஜமானனுடைய நடுவிரலின் நடுப்பாகத்தின் நீளம் அல்லது அகலத்தை மாத்ராங்குலமாகக் கொள்ளலாம். நீளத்தை எடுத்துக் கொள்வது உத்தமம். அகலத்தை எடுத்துக் கொள்வது அதமம். இப்படி 2 வகையாக மாத்ராங்குலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாதவெநிஷ்ஞெ ஸெரெ ஸிரொஜாதம் ஸிநொடியம் ।

ஸம்மூலஜாதம் திஸூதிதீ கஹ்யெசு ஸகஸஸூத ॥ உயஉ॥

சு - உரை :—மனுஷ்யரால் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்துள்ள சிங்கக் குளுக்கு சிரோமானமொழிய நிச்சயிக்கப்படும். (உயஉ)

விபேஷ:]

(26-27) ஜாத்யம்சம் என்பதாவது—மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்விக்கும் கர்த்தாவின் ஜாதியைப் பொறுத்துப் பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்ர ஜாதிகளுக்கு முறையே 8, 6, 2, 1 இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி, அவற்றோடு 4, 2, 4, 6 இவைகளைக் கூட்டினால் முறையே 84, 62, 24, 16 கிடைக்கும். பேரங்களின் உயரத்தை 84, 62, 24, 66 பாகம் செய்து வரும் ஒரு பாகம் ஜாத்யம்சம் ஆகும். இந்த ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு கிடைக்கும் அளவை எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் அசவினி முதலாக அந்தந்த ஜாதிக்குரிய நக்ஷத்திரமாகும்.

ஸூஹரநம் நயுத்னௌகிராஜமுபாஜிவாஸுஷு ।

ததுதேயம் வஹீகிவஹீகூஜா ஹஜெஹ்ணஷபஜகம் ॥ உயஅ ॥

ஹாமெகம் வயதெபெஷாவகி ஸூஹாயஜிகஸம்ஹவம் ।

தநூநம் ஷெவரநம்ஷஜாகி பாஜாஷுஷீஷலீகம் ॥ உயக ॥

க - உரை:—ராஜக்ராமாதி வாஸ்துக்களுக்கு சுபமானம் குறித்தில்லையாகில் அதனது உத்தேசத்தை நூறுபண்ணி ஐயாறு முப்பது ஆதியாக ஒவ்வொரு பாக போகவர்த்தனத்தினாலே நூறளவுஞ்செல்ல யாதொரு அளவு சுபமாக ஊர்த்வாதி ஸம்பவிப்பதோ அந்த மானம் தேவனுக்கு பாதாதுவ்ணீஷாந்தமாக உயரமாவது. (உயஅ-உயக)

(28-29) அரசனுக்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும், க்ராமத்திற்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும் சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சரியான அளவு சுலபமாகக் கிடைக்காவிட்டால், அளவை 100 பங்கு பண்ணி, 30 பங்கு முதல் ஒவ்வொரு பங்காகக் கூட்டிக் கொண்டு போய், 100 பங்கு வரையில் அளவு எண்களை சோதித்துப் பார்த்து சுபமான அளவைத் தீர்மானிக்கலாம். அப்படித் தீர்மானித்த அளவை மூர்த்தியின் பாத முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் உள்ள உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

தெஜொஷநஷவஸுநஷஅதுவிஷெஜஜா

ஹக்ஷாஷஹெஷுநிஜிதெஸாஸு வவெஸெ: ।

[உநஸம்முஹி]

ஸிஷுஹி யொநிதிநவாரயநவ்யாஸம்

கெஸபுஹாநு பஹுமாவவதஸுநாடிஹா || நய ||

சு - உரை:—3, 8, 9, 8, 9, 4 இவற்றினாலே பெருக்கி 8, 27, 7, 12, 10, 9 இவற்றினாலே கழித்து சேஷித்தது யோநி, தினம், வாரம், ஆயம், வ்யயம், அம்சகன் (என்று கண்டு கொள்க). யோநிக்கு த்வஜமாதியாகவும், தினத்துக்கு அசுவதி முதலாகவும், வாரத்திற்கு ஞாயிறு முதலாகவும், ஆயத்துக்கு பஹு முதலாகவும், வ்யயத்துக்கு லாகவம் முதலாகவும், அம்சத்துக்கு தஸ்கரம் ஆதியாகவும், சொல்லப்பட்டது. (நய)

(30) ஆயாதி:—அளவின் எண்ணிக்கையை மூன்றால் பெருக்கி எட்டால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் யோனியையும்; எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் நக்ஷத்திரத்தையும், ஒன்பதால் பெருக்கி ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தால் வாரத்தையும், எட்டால் பெருக்கி 12ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் ஆயத்தையும், 9 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் வ்யயத்தையும், 4ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அம்சத்தையும் நிச்சயிக்க வேண்டும். யோனியை 'த்வஜம்' முதலாகவும், தினம் என்னும் நக்ஷத்திரத்தை 'அச்வினி' முதலாகவும், வாரத்தை 'ஞாயிறு' முதலாகவும், ஆயத்தை, 'பஹு' முதலாகவும், வ்யயத்தை 'லாகவம்' முதலாகவும், அம்சத்தை 'தஸ்கரம்' முதலாகவும் கணக்கிட்டு நிச்சயிக்க வேண்டும்.

புஜஹரி வுஷஹொ யொநயஸுஸு ஸுஹாஸிஹா

ஐநநயா மஸவெடிவிஹுமணாஸுஸு ஹக்ஷாஹா ||

ஸிதமஸுஸுஸரிஸுஸு வாரஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

அயஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || நயக ||

சு - உரை:—யோநிகளில் த்வஜமும் ஸிம்மமும், ரிஷபமும் யானையும் சுபர்கள். நாளில் ஜன்மம், இரண்டாம் நாள், நாலாம் நாள்,

விபேஷை:]

ஆறாம் நாள், எட்டாம் நாள், ஒன்பதாம் நாள் இவை நன்று; வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும் சுபங்கள். அம்சங்களில் நல்ல பெயருடையவை சுபங்கள். கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்சத்திரம் துவக்கி சுபாசுபங்களை விசாரித்துக் கொள்ளவும். (ந.ய.க)

31. யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யாஜ்ஞை இவைகள் சுபம், நக்சத்திரங்களில் கர்த்தாவின் நக்சத்திரத்திலிருந்து 1, 2, 4, 6, 8, 9 வது நக்சத்திரங்கள் சுபம். வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும், புதனும் சுபம். அம்சங்களில் சுபமான பொருளுள்ளவை சுபம். மேலும் பொதுவாகக் கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்சத்திரத்தில் ஆரம்பித்து சுபாசுபங்களை அறிதல் வேண்டும்.

ஸிஷுஷிநா ஸகேஷீணெ சூயாதி ஸோஹநம் ஸிஷு: |

ஸௌரவாராஜிஸ்யுதூம் விபரவாஜிஸ்யுதூஸ்யுதூ: |

விபொமம் உரணம் நாஸரஜதம் யொமலிஷுதெ || ந.ய.உ ||

மணம்ஸ்வாஸுரஜதம்ஷுதம் வயமெயெசு பரமஹதயா |

ஸவம்ஹிஸோஹநாயமெதூ சூபகஷமோஸாநு ஸுயொஜ்யெசு ||

ந.ய.ந

சு - உரை :—சேஷித்தவற்றைக் கழித்து, குறைந்தவற்றைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆயாதி சோபனங்களைச் சொல்லவும். வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்சத்திரங்களில் விசாகாதிபாகவும், நன்னிலாக எண்ணி வியோகமும், மரணமும், நாசமும் ஆகாது. அமிருதயோகம் சுபமாகக் கொள்ளப்பட்டது. கணங்களில் மனுஷ கணமும் அஸுர கணமும் ஒழிந்து அல்லாத கணம் சுபமாவது. ஏவம் விதமான ஆயாதிகளை சோபனார்த்தமாக யோசித்துக் கொள்ளவும். (ந.ய.உ-ந.ய.ந)

(32-33) வகுக்கும் போது மிச்சமில்லாமல் சமமாகி விட்டால் ஆயாதிகள் சுபம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்சத்திரங்களில் விசாகாதிபாகவும், ஒன்றோடொன்று சேர்த்து நாலு நாலாக

[உத்தரபிரதேசநாடு]

வரிசையாக எண்ணினால் முறையே வியோகம், மரணம், நாசம் அமிர்தம் என்ற யோகங்கள் என்று கொள்ளவேண்டும். இவைகளில் அமிர்தயோகம் சுபம். மற்றவை அசுபம். கணங்களில் மனுஷ்யகணமும் அசுரகணமும் விரும்பத்தக்கதல்ல. தேவகணம் சுபம். இவ்விதமாக ஆயாதிகள் சுபமாக இருத்தல் வேண்டும்.

உத்தரபிரதேச ஸ்கனூயிகாரெ லாநஸம் மூஹ்யஸிஸெஷாநா
புருஷோத்தமாய:

அகஸ்திய முனிவர் அருளிய ஸௌதிகாரம் என்ற நூலில்
'அளவைகளின் வகை' என்னும் முதல் அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஸுய விதீயோத்தமாய: ||
உத்தரபிரதேசநாடு வுருஷாநம்

இரண்டாவது அத்தியாயம்

உத்தமதசதாளம் என்னும் புருஷமானம்

உத்தரபிரதேசநாடு மூஹ்யஸிஸெஷாநாநகம் |

ஸுவெஷ்வெஷ்வாணாஷ அபிஷாஷாநகம் ஹவெக் || ௩௮ ||

தத்பரம் ஷெஷாநகம் ஸுஷாநகம் தநூநெவஸுஷாநகம் |

யவாவெஷ்வகம் தநூநெஷ்வாநகம் ஸுஷாநகம் || ௩௯ ||

வாஸுஷதாநம்]

சு - உரை :—வேதம் 4, பாணம் 5, ஆக 20, அஷ்டத்வாதச 96, அஷ்டார்த்தகம் 4, ஆக நூற்றிருபத்து நாலு, இப்படியிலே பாங்குக்கப் பட்ட அங்குலம் தேஹஸப்தாங்குலம். அந்த அங்குலத்தில் எட்டி லொன்று 'யவை' எனப்பட்டது. இந்த அங்கும், யவை இவைகளி னாலே அங்கமானம் அளக்கப்படும். (ந.யசு-ந.யடு)

34-35. மூர்த்திகளின் உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரை யில் அதாவது முடிமுதல் அடிவரையில் உள்ள உயரத்தை 124 பாகங்களாக்கினால் அதையே மூர்த்தியின் தேஹஸப்தாங் குலம் என்பர். அதில் எட்டில் ஒன்று 'யவை' எனப்படும். இவ்விதமான 'அங்குலம்', 'யவை' என்ற அளவைகளினால் மூர்த்திகளின் அங்கங்களின் அளவைகள்¹ சொல்லப்படும்.

யவசுயாஸஸுஷீஷதஸுஷம் தஸுஷதயாஸகம் ।

கெஸாஜம் து ததொதயொக்ஷிஸிஸிதய ஸஸாமம் ॥ ந.யசு ॥

நாஸாபுடாஸாநனு ததொஹங்குலாதகம் ।

யுமாஸஸ்சியவம் தஸுஷதயஸாமம் மஸஸாதகம் ॥ ந.யசு ॥

யவஹீநஸுதஸுஷாமம் கணம் ருஷு யவாயிகம் ।

ஹாஸஸம் ஹுததொநாஸிநஸாமெஸிஸிஸுஷி உதயுகம் ॥ ந.யசு ॥

ஸஸிஸதஸுஷதஸுஷபாஸு நஸுஷதாஸம் யுமாஸகம் ।

ஜாஸுஜஸெயாஸு துயுஷி ஸுஷாஸு வாஸுஜாஸுஸஸொயா ॥
ந.யசு

சு - உரை :—உஷ்ணீஷம் விரல் 1 யவை 3

அதுபற்றி கேசாந்தம் விரல் 3

அதுபற்றி நேத்ராந்தம் விரல் 4 யவை 3

அதுபற்றி நாஸாபுடம் விரல் 4 யவை 3

1. இது உத்தமதசானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்குப் பொருந்தும். மற்ற வகைத்தான மானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு அவற்றிற்குரிய அங்குலத்தைத் தாளம் ஒன்றுக்கு 12 அங்குலமாகவும் உத்தமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் கூட்டியும், அதமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் குறைத்தும் கணக்குப் பார்த்து மொத்த எண்ணிக்கையினால் உயரத்தைக் கூறுசெய்து அங்குலத்தையும் யவையையும் நிச்சயிக்கவேண்டும்.

வாராஷாநம்]

சுமந்தாநாநி-ஃ பையாஷாநம் தயம் ரெஷாஷாநம், மூலம் 1
 ஹிகாஷாநா ஹிகாஷாநம் ரெஷாஷாநம் பாராஷாநம், மூலம் 11 சயி 11
 வெஷாஷாநாஷாநம் ஹிகாஷாநம் பாராஷாநம், மூலம் 11 சயி 11
 உயாஷாநம், மூலம் 11 சயி 11

சு - உரை : --பெருவிரல் முதல் குதிகால் வரையில் விரல் 17
 ஹிகாஷாநம், மூலம் 11 சயி 11
 பாராஷாநம் (புறம்) விரல் 27

முன் கை விரல் 21

தலமுலத்தைப்பற்றி நடுவிரல் நுனிவரையில் விரல் 13½
 (சயி-சயிக)

(40-41) கால் கட்டைவிரல் முதல் குதிகால் வரை நீளம்
 17 அங்குலம். ஹிகாஷாநம் முதல் அதவாது நெஞ்சின் நேர்க்கோடு
 முதல் புஜத்தின் நீளம் 27 அங்குலம். மணிக்கட்டு வரையில்
 முன்னங்கையின் நீளம் 21 அங்குலம். மணிக்கட்டு முதல் நடு
 விரல் நுனிவரை நீளம் 13½ அங்குலம்.

ஹாநாஷாநம் தலாஷாநம் ஹிகாஷாநம், மூலம் 11 சயி 11
 பாராஷாநம், மூலம் 11 சயி 11

42. கழுத்தின் மேல் எல்லையில் அதன் விஸ்தாரம் 12
 அங்குலம். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலம்.
 கழுத்தின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்து புஜத்தின் உள்பக்கம்
 வரையிலுள்ள தூரம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 6½ அங்குலம்
 இருபுஜங்களின் வெளிப்புறஎல்லைகளுக்குள்ள விஸ்தாரம் 40½
 அங்குலம்.

பொருஷதாநம்]

வாஸ்தவா-ஹிஸ்தாஸி¹ ப்ரஹ்மஸ்தாஸம் ஷங்கஸம்ஷயதவாயிகம் ।
 ஷங்கஸம் தநாநுஷிஸ்தாஸம் வெஷாஸம் கியவாயிகம் ॥ சயஅ॥
 சுமஸுஷஸ்தாயதம் தாஸம் யவொவெதக்யாஸகம் ।
 தஸ்தாய-ஹிஸ்தாஸம் வாஸ்தாநாயதவதா-ஹிஸ்தா ॥ சயக ॥

(18-49) முன்னங்கால் அகலம் 6 அங்குலம் 6 யவை. பாதத்தின் அகலம் முன்புறத்தில் 6 அங்குலம். கால் கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை இந்த அகலத்தில் அரைப்பங்கு அதாவது 1 அங்குலம் 1/2 யவை நகத்தின் அகலமாகும். நகத்தின் உருவம் அதன் அகலத்தில் 1/2 பங்கு குறைந்த நீளத்துக்கு அதாவது 6 1/2 யவை நீளத்துக்கு வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும்.

²ஊவொவாஸா-ஹிஸ்தாஸம்³வாஸாஸி⁴அயம் ஊவஸாஸம்⁵மூ⁶ ॥
 தியவொவெதவெஷாஸம் த்யாஸம்⁷அஷயதவாயிகம் ॥ நம ॥
 யவொவெதத்யாஸம்⁸அக்யாஸ-ஹிஸ்தாஸம்⁹மூ¹⁰நாயதம் ।
 ப்ரஹ்மஸ்தாஸம்¹¹நவஸ்தாஸ-ஹிஸ்தாஸம்¹² ॥ நக ॥

(50-51) கட்டை விரலின் துணி நகத்திற்கு முன்னே 4 யவை. நகத்தின் இருபுறங்களிலும் அப்படியே. கால் விரல்களில் ஆள் காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல், சுண்டு விரல், இவைகளின் நீளம் முறையே 4 அங்குலம் 3 யவை, 3 அங் 6 யவை, 3 அங் 1 யவை, 2 அங் 4 யவையாக இருக்க வேண்டும். இவைகளின் அகலம் முறையே 9, 7 1/2, 7, 6 யவை.

1. இந்த சொற்றொடரை முந்திய சுலோகத்தோடு சேர்த்தப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடி 'க' என்னும் சுவடியில்,

'ஊவொவாஸா-ஹிஸ்தாஸம்³வாஸாஸி⁴அயம் ஊவஸாஸம்⁵மூ⁶ ॥'

என்றும்; 'வ' என்னும் சுவடியில்,

'ஊவாஸா-ஹிஸ்தாஸம்⁷வாஸாஸி⁸அயம்⁹ஊவஸாஸம்¹⁰மூ¹¹ ॥'

என்றும் காணப்படுகிறது. ப்ரஹ்மஸ்தாஸம்¹²சுலோகத்தை யொட்டித் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வாராஹம்]

நிஜநயத் தனந்தஸாக் (ஹுதவெஹிவா¹யவா: |

விவெதஸிநு சம்பஸத²)³ அகுவக் ஹுக்ஷரெவயா || சுமெ ||

(63-64) விரல்களுக்கு அடுத்ததாக உள்ள உள்ளங்கைப் பகுதி 2 அங்குலம் தூரம் வரையில் சதைப்பற்று உள்ளதாகும். அடிப்பாகம் 2 அங்குலம் ஒரு கிளியின் வயிற்றின் அகலமாக இருக்கவேண்டும். இவற்றின் இடையே உள்ளது உள்ளங்கைப்பள்ளம். இதில் சங்கு, சக்ரம், சூலம் இவைகளைப் போல் மெல்லிய ரேகைகளால் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கண-ஃஸ்யொய்யு-ஃஜாதெந ஸிரொநாஹம் புவக்ஷதெ |

சுஷுக்ரிஸாஸகம் கண-ஃஸ்யா துவெ-ஃதுநாஹகம் || சுயநு ||

வாஸிஸாஸகம்வாஸெஷ் ஹாஙஸம் ஸெஷஜம்வயா: |

ஸ்தாநம் கண-ஃஸிதெ-ஃஸஜக் ஸிரொய்யும் வுரொமதம் || சுமெ ||

அதுநய-ஃஸகம் உயி-ஃ தஸாக் கண-ஃவயா:வரெ |

கெஸாந்தம் கி-ஃஹாமஸ்தாக் வுரொமம் கி-ஃயாஸகம் ||

(65-67) தலையின் சுற்றளவு காதின் மேல் பக்கத்திற்குச் சரியாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இந்தச் சுற்றளவு 38 அங்குலம். இதில் காதுகளிலிருந்து முன்பக்கம் 22 அங்குலம். பின்புறம் 12 அங்குலம். பாக்கியுள்ள 4 அங்குலம் இரு புறத்திலுமுள்ள காதுகளின் ஸ்தானமாகும். தலையின் உச்சி 4½ அங்குலம் சற்று முன்னே அமைந்திருக்கும் தலையின் உச்சியிலிருந்து காது வரையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தூரம் 9 அங்குலம். முன்புறம் கேசாந்தம் வரை 9 அங்குலம்.

கெஸாந்தாடிஸிஸுத-ஃஸ்தாக் (தயொ-ஃயெத-ஃயாடகம் |

ஹாடாடிஸிஸுத-ஃஸ்தாக்)தயொ-ஃயெத-ஃஸு-ஃஸிதி: || சுமெ ||

68. கேசாந்தத்திற்கும் கண்ணெழுங்கு (அக்ஷி சூத்ரம்)க்குமுள்ள கோட்டுக்கும் இடையேயுள்ள பாகத்தினை

1. ஹுதவெஹிவா¹=ஹுத - ஐந்து, வெஹி-4, சு²தி=3, வ=4
5+4+3+4=16 யவை=2 அங்குலம்.

2. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

வாரணாசிசாலை]

72. கண்ணின் ஓரத்தில் சிவப்பாயிருக்கும் பகுதியின் பிரமாணம் $1\frac{1}{2}$ யவை. கண்ணில் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் அகலம் 1 யவை. அதில் த்ருஷ்டி என்னும் பார்க்கும் சக்தியின் இடம் எட்டில் ஒரு பாகம்.

வியவாய-யவொவெத-ஹய-யாவொவ-யவொவ- ||

சுகந்தி-அ-தாரா-த-அ-யா-ய-வியவாயிக- ||

தெ-அ-அ-வ-அ-யாவொ-ய-வ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ- || எய- ||

73. மேல் இமையின் அகலம் 2 யவை. கீழ் இமையின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ யவை. 'கண்கள் இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. கண்ணிலிருந்து புருவத்தின் வால் நுனிகளின் மத்யத்தின் தூரம் 1 அங்குலம் 6 யவை.

வியவாய-யவொவெத-ஹய-யாவொவ-யவொவ- ||

தெ-அ-அ-வ-அ-யாவொ-ய-வ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ- || எய- ||

(74) மூக்கின் அகலம் புடைப்புகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம். மூக்கின் மத்தியில் அகலம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். ஆரம்பத்தில் அகலம் $4\frac{1}{2}$ யவை.

மொ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ- ||

தெ-அ-அ-வ-அ-யாவொ-ய-வ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ- || எய- ||

வியவாய-யவொவெத-ஹய-யாவொவ-யவொவ- ||

தெ-அ-அ-வ-அ-யாவொ-ய-வ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ-அ- || எய- ||

1. இது கண்கள் திறக்கும்போது உள்ள அளவு. ஸ்ரீஹீயசித்ரகர-ஸாஸ்திரத்தில் இமைகளின் அளவு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:-

“கண்கள் மூடியிருந்தால், மேல் இமை 1 அங், 4 யவை; கீழிமை 0-4. கண்கள் திறந்திருந்தால் மேல் இமை 0-4. கீழ் இமை 0-2 $\frac{1}{2}$. கண்மூடியிருக்கும்போது இரண்டு இமையும் சேரும் இடம் அக்ஷிஸ-உத்ரம்.” காச்யாயத்தின் மேல் இமை கீழ் இமை இரண்டும் $1\frac{1}{2}$ யவை என்றும் கீழ் இமையின் ஒன்றையே அக்ஷிஸ-உத்ரம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வா.ரு.ஷா.நம்]

சுயம் வா.இ.கா.ஸா.ய-ஃ யவதாம் சுயொ.மதம் |
வி.ஸு.கா.யா.தம்.ம. து தஷா.டி. அய-ஃ.வ.நீ.வ.ஃ || அமக ||

81. கீழ் உதட்டின் விரிம்பு $1\frac{1}{2}$ யவை. முகவாய்க்கட்
டையிலிருந்து கீழுதட்டின் உயரம் $8\frac{1}{2}$ யவை.

ஹநு.பி.ஸ-க.நி.ஹம் உ.சி.யவ.ஹை.தம் (தயா) |
.... ஸயம் வா.இ.கா.ஸா.ய-ஃ.பி.ஷ.தெ. || அமஉ ||

82. முகவாய்க்கட்டையின் பக்கத்தில் சரிந்திருக்கும்
பாகத்திற்கு 'ஹநு' (தாடை) என்று பெயர். இது முகவாய்க்
கட்டைக்கு 3 யவை கீழே அமைந்திருக்கும்.

வ.ஹ.ய-ஃ.ம.ஹ. வி.ஸா.யம் சு.ந.யா.ய-ஃ.ய.தவ.த-ஃ.ஹம் |
ஹ.நு.ஸ.நெ. கண-ஃ.ஸ.யா.டி.தம் டி.ஸ.ஹ.பி.கம் || அமந. ||

83. தாடையின் அகலம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். 4 அங்குல நீள்
வட்ட வடிவமாக அமைந்திருக்கும். தாடை சேரும் இடத்திற்
கும் காது சேரும் இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் 10 அங்குலம்.

சு.நு.வ.ஹி.ஷ-ஃ.கி. சு.ய.தாம் சு.ஸ.ர.கா.ஹம் த.டி.ய.தம் |
ஹ.நெ.ம-ஃ.ஹம் ஸ.வா.டி.ஹம் சு.ய.ய-ஃ.ஹம்.கண-ஃ.வெ.ஸ.தம் ||

84. தாடையிலிருந்து கழுத்து 1 அங்குலம் 2 யவை.
காது வெளிப்பக்கத்தில் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் வரையில் 'காணவேச
நம்' என்று பெயர்.

நெ.சு.ரா.ஹ.கி.ண-ஃ.ஸ.யா.தம் ஸ.வா.ஹம் கண-ஃ.வி.ஸா.யம் |
நெ.சு.ரா.யா.ஹம் கண-ஃ.ஸ.ஹி.சு.டி.ய-ஃ.த.த.ஹம் || அமந. ||

1. அ.ய-ஃ.வ.நீ.வ.ஃ.வி + சு.ய-ஃ + சு.வ.நீ + ஸ.வம் = $2 + \frac{1}{2} + 5 + 1 = 8\frac{1}{2}$

2. இந்த அடியில் முதற்பகுதி விடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகுதி
புணருக்கி (சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுதல்)யாகத் தோன்றுகிறது.

3. இந்த அடி முந்திய 79 வது சுலோகத்தின் பகுதி தவறாக மறுபடி
எழுதப் பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

[உதேஜபதாநொநாஜ

85. கண்ணின் கோடியிலிருந்து காது சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். காதின் அகலம் கண்ணின் நீளத்திற்கு சமம். (அதாவது 2 அங்குலம்). காதின் துவாரத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பாகமும் அதே உயரம் (அதாவது 2 அங்குலம்.)

தடிய-30 கண-3ஸம்யொய-30 சுயஸாதண-3ஸம்யநம் ।

ஸயவத்யுஸாநம் தஸாஸி வெதாய-3ாஸாஸவநம்ஸநம் || அமுக ||

86. அதில் பாதி காது மேலே சேர்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பகுதி. கீழே காது சேர்ந்திருக்கும் இடம் வரையிலுள்ள தூரம் 2 அங். 1 யவை. காதின் தொங்கு கிற பகுதியின் நீளம் 4½ அங்குலம்.

நாஸௌ வலிவ-3ாவரெஸ் அாய-3ஸா-3யாஸாஸவநம்ஸநம் ।

நாஸாந்தரம் சூவாஜஸதாஸி சுஸாயாஸாஸவநம் || அமுக ||

தடிய-3தாரம் விவலிவதாயாஸாஸவநம்ஸநம் ।

87. காதின முற்பகுதியின் அகலம் ½ அங்குலம். கனமும் ½ அங்குலம். பிற்பகுதியின் அகலம் 1½ அங்குலம். கனமும் 1½ அங்குலம். நாளத்தின் இரு பகுதிகளின் இடை வெளி ½ அங்குலம். (காது சேருமிடத்தில் மேலே கிளம்பி யிருக்கும் இடத்திற்கு 'பிப்பவி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் 1 அங்குலம். அகலம் ½ அங்குலம். (அதன் பக்கத்தில் காதின ஓட்டை அமைந்திருக்கிறது.) (அகற்கடுத்தாற்போல் சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும் பகுதிக்கு 'பிஞ்சுவி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் ½ அங்குலம்.

ஸிலீண-30 அாஸதிலிதாயு கண-3ஸௌதாஸதாய-3ஸம் || அமுக ||

வாநஸாய-3யவகண-3ாவதி-3: வாதீ அதாய-3வா ।

88. அக்ஷிஸுத்திரத்துக்கு அதாவது கண்ணின் வழியே செல்லுகிற கோட்டுக்குக் கீழே காதின துவாரம் 4 யவை

வாருஷ்டாபம்]

அகலமுள்ளது. காதின் துவாரத்திற்கு மேலே தடித்துச் சுழித்திருக்கும் 'கர்ணுவார்த்தி' என்னும் பாகத்தின் கனம் $1\frac{1}{2}$ யவை. அதன் மேலே காதின் விளம்பின் கனம் 4 யவை.

வரவுகண-வேலி: ஸாய-போஸகம் வரவுகண-விவரம் ।

கூகாடிகாவலம் கணதாரம் சுஷாஸகம் வரவு: || அயக ||

89. காது சேர்ந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் காதின் பின்புறம் ஆரம்பிக்கிறது. பின்புறத்தின் அகலமும் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். 'க்ருகாடிகை' என்றும் கழுத்தின் பின்புறத்தில் உயர்ந்த பாகத்திற்கு ஒழுங்காகக் கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலம்.

ஸாய-போஷாஸகம் வரவு: ஸாய-வேலி: ஸாய-மும் ।

கேசாந்நாத்திவரவுகண-போஷாஸகம் வரவு: || அயக ||

90. அதற்குச் சற்றுக் கீழே கழுத்தின் அகலம் $8\frac{1}{2}$ அங்குலம். தோள்கள் சேருமிடத்தில் கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலம். பின்புறத்தில் கேசாந்தத்தின் ஒழுங்காகக் காதின் பின்புறத்திற்கும் க்ருகாடிகைக்கும் உள்ள இடைவெளி $1\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

தவதாயோஸ்ரீவரதம் வரவு: கீழவம் அதாரம் ।

விதாஸகம் தவதாயோஸ்ரீவரதம் வரவு: || அயக ||

91. கேசாந்தத்திற்குக் கீழ் கழுத்தின் நீளம் 4 அங். 3 யவை. தோள்களோடு கழுத்து சேரும் இடம் ஹிக்காஸக தரத்துக்கு மேல் அதாவது நெஞ்சக் குழி ஒழுங்குக்கு மேல் 4 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கும்.

கண-வேலி: ஸாய-போஷாஸகம் வரவு: ஸாய-வேலி: ஸாய-மும் ।

ஸாய-போஷாஸகம் வரவு: விதாஸகம் தவதாயோஸ்ரீவரதம் வரவு: || அயக ||

$$4. \text{ ஸாய-போஷாஸகம்} = \text{ஸாய} + \text{கய} = \frac{1}{2} \times 12 = 6.$$

புராணம்]

முதுகின் அகலம் 30 அங்குலம். அதில் முதுகெலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வஸவாபரா-சுஜலீலகௌ ஸ்ரஹதேஜா ஸ்ரஹாபரகௌஸ்யதேஜா |
ஸ்ரஹதீயநயொர-செய்ய வநக்ஷொபஸராநகம் || சுயக ||

97. முதுகெலும்பின் இருபுறத்திலும் அதன் ஓரத்திலிருந்து பின்னால் போன்ற தடித்த மாம்ஸம் இருக்கும் இடத்திற்கு 'ப்ருஹதி' என்று பெயர். அதன் அகலம் 7 அங்குலம். ப்ருஹதிக்கும் ஸ்தனத்திற்கு இடையே உள்ள கனம் 16 அங்குலம்.

ஸ்ரஹதீய: சுபிலீலகௌ சூயாஸஸ்தாமிகம் |

வநக்ஷொபஸராசூஸ்யாசு தத்யொபஸாயிகம்ஹவெசு || சுயஅ ||

98. ப்ருஹதிக்குக் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். அந்த இடத்தில் உடம்பின் கனம் 16 அங்குலம். அதற்குக் கீழே உடம்பின் கனம் 17 அங்குலம்.

த்யொத்யாய-சுஜாமாஸு சுபிலஸ்ய: வணகானகம் |

நவவஹீசூய-சுஜாம ஸ்ரஹசு சுபிஸ்யஸ்திவிசூயதா || சுயக ||

99. இடுப்பு சேரும் இடத்திலிருந்து கீழே பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். இடுப்பில் உடம்பின் அகலம் 19½ அங்குலம்.

நவாய-சூயகஸ்திரௌ ஸிசிணௌ துஸுவதகௌ |

அதாரய-சூயகாசுபுராஸ்திம-சேலிஷ்யதே || 11 ||

1. 'ஸ்ரஹதீ' என்பது மார்புக்கும் முதுகுக்கும் இடையே உள்ள உடம்பின் பாகத்திற்குப் பெயர். 'ஆப்டே'யின் அகராதி.

1. 'சு' என்ற சுவடியில் 'வணகானகம்' என்றும் 'வ' என்ற சுவடியில் 'சுணகானகம்' என்றும் காணப்படுகிறது. முதல் பாடத்திற்கு 'பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம்' என்றும், இரண்டாவது பாகத்திற்கும் முக்கூட்டுலம்பின் ஸ்தானம்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இரண்டும் அநேகமாக ஒரே இடம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

[உத்தரபபதாநொநாந]

நெய் ஸூத்ராடியொவெடிஹாமெ ஹிக்ஷிணகௌஸூதௌ ।
ஸூஸூதௌத்ரிசுநாமஹதுத்ரிசௌவாவரிவெஷிதௌ ॥ ௩௧ ॥

100. ௮¹ன் புறம் ஒவ்வொன்றும் 9½ அங்குலம் அகல முள்ளதாகவும் நன்றாகத் திரண்டுருண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கும் அடித் துடைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி 4½ அங்குலம்.

101. மேட்ரஸூத்ரத்திற்குக் கீழே நாலு அங்குல தூரத்தில் ப்ருஷ்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை நன்கு திரண்டு இருப்பதோடு முக்கூட்டெலும்புக்கு ஒழுங்காக அவை களைச் சுற்றி மூன்று கோடுகள் உள்ளனவாகவும் இருக்கும்.

ஸூநாநூரம் ஸூநாஸிகூஹிகூகக்ஷாந்தரந்தயா ।
ஸாயத்தியொடியாஸம்ஸூஸிக் கக்ஷாதக்ஷாந்தரந்தயா ॥ ௩௨ ॥

ஸவாடித்யம்ஸகம் நெயவ ஸாயத்தியம் ஹாடியநிஜகம் ।
ஸூநஸீனொஹதம் த்யம்ஸம் ஸயவம் ஸூநஸூதகம் ॥ ௩௩ ॥

உஹதயவஸூரம் ஸூஸூதம் ஸூநஸூதகம் ।
ஹிகூலியவநிஜம்ஸூஸிக் தயாஜத்ரூ தயாம்ஸகம் ॥ ௩௪ ॥

102 - 104. ஸ்தனங்கள் ஒன்றுக் கொன்று 13½ அங்குல தூரத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திற்கும் நெஞ்சுக் குழிக்கும் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். கக்கத்திலிருந்து நெஞ்சுக் குழிக்குள்ள தூரமும் 13½ அங்குலம். கக்கத்தை காட்டிலும் கக்ஷயரம், அதாவது, அதற்கடுத்தாற்போல் உள்ள இடம் 2 அ. 2 யவை பதிந்திருக்கும். ஹ்ருதயம் 1½ அங்குலம் பள்ளமாக இருக்கும். ஸ்தன பீடத்தின் உயரம் 2 அங்குலம் ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை. ஸ்தனத்தின் மத்தியிலுள்ள அக்ஷம் 1 யவை உயரமும் 2 யவை அகலமும் உள்ள வட்டவடிவமானது. நெஞ்சுக் குழி 2 யவை பதிந்திருக்கும். காரை எ லும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வாருஷாநம்]

நாலி ப்ருகிணாவத-ஃ தாரநித்யாஸவாதநம் ।

நாஸே வாயவவணாஸம் நொணிவாஸ-ஃஷயஸகம் || ௭௫ ||

105. தொப்புள் ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுழிந்திருக்கும். அகலம் 1 அங்குலம். ஆழம் 1 அங்குலம். தொப்புளில் இருந்து 5 அங். 1 யவை வரையில் 'சுரோணி தேசம்' என்று பெயர். அதன் இரண்டு பக்கங்களும் 6 அங்குலம் வியாபித்திருக்கும்.

சூயஸாஸம் து சுபிநொணி நொஷாஸம் நெய் வீடுகம் ।

வாணாஸவியவந்தீவ-ஃ தாஸாஸாஸவாயிகம் || ௭௬ ||

106. அதன் கீழே 3½ அங்குலம் வரையில் 'கடி' அல்லது இடுப்பு என்று பெயர். பாக்கியுள்ள இடம் மேட்பீடம். அதன் நீளம் 5 அங். 2 யவை. அகலம் 2 அங். 1 யவை.

விம்மஜாவநம்ஸம் து வவாடிதாஸஸகம் ।

வஜ்ஜாதநதம்ஸம் ஆஸம் வெஷாஸம் அ விஸாஸகம் || ௭௭ ||

நெய்வாஸ-ஃஅயொ நொஷந்தயாஸுதா விவிஜ்ஜாஸம்

107 - 108. தொங்குகிற பீஜம் என்னும் விரையின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. முழங்கால் முட்டின் பின்புறத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். அதன் அகலம் 4 அங்குலம். நடுவிலும் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள பாகங்களை யுக்தி யுக்தமாக அமைத்துக் கொள்ளவும்.

ஸம்வாஸிண-ஃதாஸ விவாஸாயத ஸாஸஸாஸம்

ஸம்மாஸ வொஷாஸவரிவாஸிண-ஃவிஸிஷ்வகம் || ௭௮ ||

தாஸாயதாஸிணஸகொஸஸதம்ஸவொணம்

அவாஸிவிஸுஸகம் ஸகநெய்ஸாஸாஸாஸ || ௭௯ ||

1. வ என்ற சுவடியில் 'வாஸ' என்று காணப்படுகிறது,

2. வ என்ற சுவடியில் 'வகஸெஸாஸாஸாஸாஸ' என்று காணப்படுகிறது.

109. நிறைந்த சுற்றளவும், நீளமும், அகலமும், சதைப் பற்றுள்ள உருவமும், ஸங்கார ரஸமும், தெளிவான அழகும் நிறைந்த முகமும், அகன்று நீண்ட கண்களும், நேராகவும் ம்ருதுவாகவும் உயர்ந்ததுமான மூக்கும், இந்த நான்கு அம்சங்களும் ஸகஸ மென்னும் உருவமுள்ள ஈசுவரனிடம் அமைந்திருக்கும்.

—(O)—

உத்தராமஸ்தேஸகஸடாயிகாரொ உத்தேபஸ்தாஸொநாஜ
விதீயொ஽யஜாய:

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸாதிகாரத்தில்
உத்தம தசதாளத்தைப்பற்றிய 2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| லயஜெபஸ்தாஸெ ஸ்ரீஹம் ||

ஸெரொடியம்ஹாடியவஹீ க்ரீஹம்

க்யுஸெகஹாம: ஸகஸாமுஹ:ஸஜாக் !

தஜஷஹாமொயவஹீதஜா

ஸ்ரீஹமுகம் ஸஜவஹீதஜாஸெ || ஹம் ||

110. விக்ரஹத்தின் உயரத்தை 120 கூறு செய்தால் ஒவ்வொரு கூறும் ஒரு அங்குலமாம். அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு யவையாம். இதுவே மத்யமதசதாளத்திலுள்ள ஸ்ரீ பீம்பங்களின் அளவாகும்.

[உய்யுதபாடாந்]

115 - 116. ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அப்படியே, அதாவது 4 அங்குலம். மற்றவிரல்கள் அரை அரை அங்குலம் குறைந்திருக்கும். அதாவது: நடுவிரல் 3½ அங்குலம். மோதிர விரல் 3 அங்குலம். சுண்டு விரல் 2½ அங்குலம். கட்டை விரல் முதல் விரல்களின் நுனி அகலம் முறையே 2 அங்குலம், 8 யவை. 7½ யவை, 7 யவை, 6 யவை யாகும். இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களுக்கு முன் உள்ள உயர்ந்த இடமும் இதே அகலமுள்ளது.

வாசுதேவபுராணம் விரலாந் ஸவாநம் விபீயதே |

1 வடிவஹாம் மஹாபாஷாநாந் அநாந் கருவயம் || ராம ||

117. கால் நுனியின் அகலம் 6 அங்குலம். புறங்கால் அகலம் 5 அங்குலம். கணுக்காலின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலம்.

காநி.மஹாபாஷாநாந் வஹாந் புரஸாதே |

நவகாலாமவிஸ்தாரம் ஜவாஷ்ணாத் திஷ்ணதே || ராம ||

118. கணுக்காலின் இருபுறத்திலுமுள்ள முழி (விழி) களின் ஒன்றுக்கொன்று அகலம் 5 அங்குலம். முழங்காலின் கீழ்க்கோடியெலும்பாகிய நளகையின் அகலம் 4 அங்குலம். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம்.

ஜாந் ஸவாநம் மஹாபாஷாநாந் வஹாந் புரஸாதே |

புரஸாதே மஹாபாஷாநாந் கருவயம் திஷ்ணதே || ராம ||

119. முழங்கால் முட்டு அகலம் 7 அங்குலம். துடையின் அகலம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்குலம்.

பீண்டிபாஷாநாந் கருவயம் மஹாபாஷாநாந் வஹாந் புரஸாதே |

புரஸாதே மஹாபாஷாநாந் கருவயம் திஷ்ணதே || ராம ||

1. வடிவஹாம்

2. நொணி—தாமரை: ஸவாநாந்

நொணி—புரஸாதே

காஸ்தவீயம், சு. 50, உய்யுதபாடாந்-வடிவம், பெரு. 117

ஸ்ரீஜாதம்]

120. குற்றயபீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். குற்றயம் அரசிலைபோல் அமைந்திருக்கவேண்டும். அகலமாகவும் சதைப் பற்றுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டும். சுரோணி (அதாவது தொப்புகளுக்குள்ள இடம்) யின் இடத்தில் இடுப்பின் அகலம் 20 அங்குலம்.

ஷ்ரீவந்தத் தமஸ்ரீம் நாலிரெகாடிநாம்புமம் |

உய்யோதனம் ஸ்ரீநாயகாக்ருபொதிஸாாம்மஹாஹவெசு || ௩௨௧ ||

121. தொப்புள் உயரம் 6 யவை. வயிற்றின் மத்தியின் அகலம்¹ 11 அங்குலம். ஸ்தனத்துக்குக் கீழே அகலம் 13 அங்குலம்.

ஸுததாஸாநவாஹுஸூஸி வஸூஸாஸூஸி அஸூஸாஸூஸி |

அதாரய-கா-ம்-ம-னெ-னா-தெ-ய-ம் சு-க-நி-ர-ய-கா-ம்-ம-ன-ன-நி-ந-ம் || ௩௩ ||

120. ஸ்தனங்களின் அகலம் 1 அங்குலம். அதில் சூசகம் என்னும் நடுப்பிரதேசம் 2 அங்குல அகலம். ஸ்தனத்தின் உயரம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். அதில் கண் அகலம் $\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

உறுதியளிப்பதற்குக் கருவியொருங்குதல்.

ஸிவபிரகாசம் மூலம் வெளியாகும் ஸ்ரீராமபாடலம் இவ்வாறு || மூலம் ||

ஊகதி, ஸ்திரிதாது, ஸ்திரிதாது விஜயம் அந்நிமயாபிகம் ।

பாஹுஜீவ-ஃ அயா, மூர்த்தி கருவ-ஃரந்தா ஸீயிதெ || ருமெ

121 - 122. அதன் உயரம் 2 யவை. கக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள தூரம் 17 அங்குலம். இரண்டு புஜங்களின் எல்லைக்குள்ள தூரம் 31 அங்குலம். இரு புஜங்களின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முட்டின் நீளம் 2 அங்குலம்.

வ, கொஷ்டமோடிபாட்டுமூலம் தருவதோடு, மூலம், மூலம்.

வடிவம் மூலயதிராம் மூர்த்தி வணலாகுந்து தஜநீ || ஈடெரு ||

1. அதாவது கழுத்துக்குக் கீழே இடப்புக்கு மேலே மிகக் குறுகிய பாகம்.

சுநாஸிகாஸஜஹம் சுநிஷாஹ்மஸுஜீவ-ஃகம் ।

நவஸபாஷஸஸ்துத-ஃயவாஸ்தாராயயாக்ரஃ ॥ 112 யச ॥

123 - 124. முன்னங்கை நீளம் 18 அங்குலம். உள்ளங்கை நீளம் 7 அங்குலம். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம். ஆள்காட்டி விரல் நீளம் 5 அங்குலம். மோதிரவிரலும் அப்படியே. சுண்டு விரல் நீளம் 4 அங்குலம். கட்டைவிரல் முதல் விரல்களின் அகலம் முறையே 9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவை.

ஸஹிஸுதரஸாயாதாஸாஸாஸாயாக்ரஃ ।

உணியஸுதரஸாயாதாஸாஸாஸாயாக்ரஃ ॥ 112 யச ॥

125. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலம், முழங்கை முட்டின் அகலம் 5 அங்குலம், புஜ மத்தியின் அகலம் 6 அங்குலம். புஜத்தின் அடிப்பக்கம் அகலம் 7 அங்குலம்.

ஸஹிஸுதரஸாயாதாஸாஸாஸாயாக்ரஃ ।

உணியஸுதரஸாயாதாஸாஸாஸாயாக்ரஃ ॥ 112 யச ॥

126. கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலம். முகம் கோழிமுட்டை வடிவமாக அமைக்கப் பட வேண்டும்.

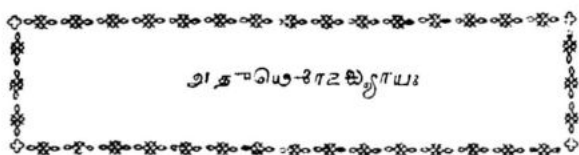
சுநாஸிகாஸஜஹம் சுநிஷாஹ்மஸுஜீவ-ஃகம் ।

சுநாஸிகாஸஜஹம் சுநிஷாஹ்மஸுஜீவ-ஃகம் ॥ 112 யச ॥

127. கேசாந்தத்திலிருந்து புருவங்களின் நடு 2½ அங்குலம். அதிலிருந்து அக்ஷிஸுதரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. அதிலிருந்து மூக்கின் அடி 2 அங். 2 யவை.

ஸஹிஸுதரஸாயாதாஸாஸாஸாயாக்ரஃ ।

உணியஸுதரஸாயாதாஸாஸாஸாயாக்ரஃ ॥ 112 யச ॥

சுய வுரூபநாதம்

உய்யெடிபுதாநெ அ வெளருஷ்ணாதம் அய்யெ
 விவெவா அயம்புதாநெஷ்ணம் ஸகாரம்புதியவம்பரிநா || மூநய ||

133. மத்யமதசதாளத்தில் ஆண் உருவங்களின் அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பீம்பத்தின் உயரத்தை 120 அங்குலமாகக்கொண்டு அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சிரஸின் உயரம் 1 அங். 2 யவை.

(கணாஜாநுதனெ அய்யவம் அதுரூபமும் |)¹
 கணாஜாநுதனெ அய்யவம் அ அதுரூபமும் |
 (நெத்ராந்தவாடாந்தஹந்தாநாதவஸந்தெவம் ஸ்ரீஹ்னித்யா ||)
 நெத்ராந்தவாடாந்தஹந்தாநாதெததம் ச்ரீணாம் || மூநய ||

134. கழுத்து, முழங்கால்முட்டு, பாதம் இவைகளின் உயரம் 4 அங்குலம். 2 யவை. கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ராந்தம், அதிலிருந்து நாஸாபுடாந்தம், அதிலிருந்து ஹதுவின் முடிவு

1. குறிப்பு:- இந்த அத்தியாயத்திலுள்ள சுலோகங்கள், சுவடியில் பிழைமலிந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவைகளின் பொருளை ஒருவாறு நிச்சயித்து அதற்கான பதங்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சுலோகங்களின் யாப்பும் நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை. சுவடியிலுள்ளபடி சுலோகங்கள் அர்த்த சந்திர வடிவங்களுக்குள் கொடுக்கப்படுகின்றன.—மத்யமதசதாளத்தில் புருஷமானம் ப்ராம்ஹீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் தசரதராமனைப்பற்றிய இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தே இங்கு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

வாருஷாபம்]

141. இடுப்பின் அகலம் 18 அங். அடித் தொடையின் அகலம் 13 அங். நடுத் தொடையின் அகலம் 10½ அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 7 அங். முன்னங்காலின் நுனிப் பாகமாகிய 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். அதன் நீளமும் 4 அங்குலம்.

மூலாபம் வாருஷாபம் அஷ்டாபம் (அ) பவாயிகம் |
 சுக்ஷிப்தமூலாபம் வஹாபம் வாஸிஷ்டாபம் அதுரம்மூலம் |
 சூரியவண்கோமம் (யவயுதம்) அதுரம்மூலம் அஷ்டாபம்
 || ராசு ||

142. நெற்றியின் முன் அகலம் 8 அங். 1 யவை. கணுக்கால் இரு முழிகளின் விஸ்தாரம் 5 அங். குதிகால் அகலம் 4 அங். 2 யவை. உயரம் 4 அங். 3 யவை.

ஸூரியவண்கோமம் வாஸிஷ்டாபம் |
 அஷ்டாபம் வாஸிஷ்டாபம் || ராசு ||

சும. அஷ்டாபம் வாஸிஷ்டாபம் || ராசு ||

ஸூரியவண்கோமம் (ஸூரியவண்கோமம்) அதுரம்மூலம் || ராசு ||

(சூரியவண்கோமம்) அதுரம்மூலம் || ராசு ||

வாஸிஷ்டாபம் (யவயுதம்) பவாயிகம் || ராசு ||

143 - 145. பாதத்தின் மத்தியின் அகலம் 5 அங். 2 யவை. பாதத்தின் நுனிப் பக்கத்தின் அகலம் 6½ அங். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 3 யவை. நடுவிரல் 3 அங். 4 யவை. மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டு விரல் 2 அங். 4 யவை. இவைகளின் அகலம் முறையே:—2 அங்., 1 அங். 1 யவை., 1 அங். ½ யவை., 1 அங். 7 யவை. யாகும்.

தஷ்டாபம் வாஸிஷ்டாபம் சும. அஷ்டாபம் || ராசு ||

அதுரம்மூலம் (ஸூரியவண்கோமம்) அதுரம்மூலம் || ராசு ||

[உயதேடிஸதாஸ :

146. அவைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :-1 அங். 5 யவை, 4 யவை, 3½ யவை, 3 யவை; அவைகளின் நீளம் அகலத்தில் ½ பங்கு குறைவு.

சுஷுராத்தும் ஸஸுராத்தும் ஷணூரத்தும் வஸுவிசிபுயஸம் ।
ஸாய-ஃதி-ராத்தும் ஸாஹு-உயத்குவிவ-ஃரம்பு கொஷம் ॥ ஈசஎ ॥

உணிஸம்யம் (ஸுதெஷாம் விஸுராரங்குநெண 1 :
தருஷ்வ-ஃ ஸஸுராத்தும்ஷயம்மூஹம் உயதேடிஸதாஸ-ஃஸுதாஸ ॥ ஈசஅ ॥

147 - 148. புஜத்தின் மத்யத்தின் அகலம் 8 அங். முழங்கை முண்டின் அகலம் 7 அங். முன்கை அகலம் 5 அங், 6 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங். 4 யவை. உள்ளங்கை 7 அங். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம்.

வஸுராமூஹ வியவதீவ-ஃபுஷெஸிததாஸுதஸுநாஸிகாதீவ-ஃ
ஸயவம் அதுராமூஹம் சுமூஷுகநிஷிகாதீவ-ஃஸுதாஸ ॥ ஈசசு ॥

149. ஆள்காட்டி விரலின் நீளம் 5 அங். 2 யவை. மோதிர விரல் நீளமும் அப்படியே. கட்டைவிரல், சுண்டுவிரல் இவைகளின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தருவிஸுராமூஷயம்மூஹாய-ஃவநம்உயத-ஃராத்தும்ஸுதாஸ ॥
உயாஷு(தவ)ஷயதவாஃ குநெணதாரம்சுமூஷாஸிகநிஷாணம் ॥ ஈரு ॥

150. உள்ளங்கை அகலம் 6½ அங். கனம் 2½ அங். கட்டைவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் 1 அங். 2 யவை, 1 அங்., 1 அங். 1 யவை, 1 அங்., 6 யவை.

சுஷுவஸுவஸுராய-ஃவஸுசுபுவாய-ஃபுஸுராமூஹம் ।
தவவிஸுராமூ தவதீவ-ஃ(வி)யவாயிகம்(ஸுதாஸ) ॥ ஈரு ॥

புரணுஷ்டாபம் |

151. இகைளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :—8 யவை, 5 யவை, $5\frac{1}{2}$ யவை, 5 யவை, $3\frac{1}{2}$ யவை. நீளம் அகலத்தைவிட இரண்டிரண்டு யவை அதிகம்.

தீவிரவாதிகள் வனம், மற்றும் உதும், மருதாடி-விநாயகம் ।
 இம்மனுஷ (வந்த) விநாயகம் அதும, மற்றும் ததுதாருமெம் ॥ ௧௫ ॥

152. ஆண் குறியின் நீளம் 5 அங். 1 யவை. அகலம் 2½ அங். முஷ்கத்தின் விஸ்தாரம் 4 அங். நீளம் 4 அங்.

யுந்நாடி வுரொழிவாரம் சுஷாந்தமும்
கணபியோஸ-கோஹிதாரம் ।
த்யுயொடிபாஸ்யாஸ்தபொரணம்
தெத்யுயொஸ-ஸவியஸ்திமும் ॥ ௩௩ ॥

சுக்ஷிவிஷ்ணுநாம் ஷட்யைவம் சுக்ஷிப்யதம்
வஹாய-வேஷாநாகம் ।

கூவுண்ணும் செஷாம்பம் உவாஸு-கெ
லிதாஸுகொறுவதி || ஈருசு ||

153 - 154. நெற்றியில் முன் பக்கம் அகலம் 8 அங். காதுகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் அகலம் 13½ அங். காதுகளின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. கண்ணின் நீளமும் அதுவே. கண்ணின் அகலம் 6 யவை. கண்ணின் மத்தி கருவிழி 5½ யவை. போக, பாக்கி இரு பக்கத்திலும் வெள் விழி அமைந்திருக்கும்.

கூலிபண்ணுவதென்று சொதியிருப்பவரான்கு !
 ஈசுவரியுக்குகொஞ்சுது மெய்யவாயதாகுநீநிகா || ௩௩ ||

155. கருவிழியின் மத்தியில் ஜ்யோதிர் மண்டலம் 1 யவை. அதில் பார்வை யவையில் எட்டில் ஒன்றாகிய 'பூகா' ப்ரமாணம். ஜ்யோதிர் மண்டலத்திலேயே ஒரு யவை நீளத்தில் 'கனீனிகா' என்னும் பாப்பா அமைந்திருக்கிறது.

புரணுஷிதம்]

காதின் கனம் (அகலம்) 2 அங். அதில் பாதி அசையக் கூடியது.

அ(யொர)னா ஸ்வா^தமும்^த மொஜி^தலி^த நூ^தநா^தஸ்^த ம^ததும்^த !
யவொ^தந^தத^த அ^தத^தமும்^த ப^தவ^தநொ^தத^தய^தஷ^தப^தஷ^த || ௩௩ ||

160. காதின் அடியிலிருந்து கடைக்கண் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங். 'கோஜி'யின் அடியிலிருந்து மூக்கின் துனி உயரம் 1 அங். 7 யவை. மூக்கு நடுத்தண்டின் உயரம் 6 யவை.

தலைதாராய்வண்டு கூலிநாஸிகாஹுநூயாலம் ।
விநூரம் வுடவலாயகோகுண்டலாக் வுடவநாயவம் ॥ ராக ॥

161 - 162. அதன் அகலம் 1 யவை. அதை நீக்கி முக்கின் இரு புறமும் ஒவ்வொன்றும் 1 அங். முக்கின் புடைப்பின் குறுக்களவு $\frac{1}{2}$ அங். முக்குப் புடைப்பின் கனம் 1 யவை.

உத்யோகம் உத்யோகம் உத்யோகம் உத்யோகம் உத்யோகம் || ௩௩ ||

162. கோஜியின் நீளம் 4 யவை. அகலம் 2 யவை
மேல் உதட்டின் அகலம் 4 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை.
மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தஸதீயாஜம் யவாயிகதுதாரம்மா^{து}ம் (சுயரஸதீ)
விஸாரம் ஸயவஜம்ஸஸதீக் !
தஸதீயாஜம் திபவாயிகதுதாரம்மா^{து}வா^{து}விகாயவதாரம் !
ஷதயவம்(தததெயம்)ரததெயம்(ஸதீக்) || ௩௩ ||

163. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை. கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். 2 யவை. கீழ் உதட்டின் அகலம் 1 அங். 1 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. அகலத்தில் 6 யவை. போக பாக்கி உட்புறம் சிவப்பாக இருக்கும்.

ஸ்ரீஜாதம்]

உஷ்ஷகணஜாதம் அ தநொஅம் அதுரம் மமம் ।

சுசஷ்ஷத்வம் புடஸீஜாதம் ஹநாஅரியவஸம்யாதம் ॥ ராகம் ॥

167. உஷ்ணீஷம் உள்பட கேசாந்தம் வரையில் 4 அங். முழங்கால் முட்டு 4 அங். பாதத்தின் உயரம் 4 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் வரையில் 4 அங். 2 யவை. கண்ணிலிருந்து 'நாஸாபுடம்' வரையில் 4 அங். 2 யவை. நாஸாபுடத்திலிருந்து ஹனு (தாடை) வரை 4 அங். 2 யவை.

கணாதுஷ்ஷத்யம் நாலிநாஹெஷேப்ராஹ்நீவதேகம் ।

வனகெகம் உவ(ராயம்)ஸஜாக் வனாஅம்யாம், மனூயதம் ॥ ராகம் ॥

ஹநாஜ்வாஸாஹுஸம்(சூபதம்)ஷோபஸாம், மமம் ।

168. கண்டத்திலிருந்து ஹ்ருதயமும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ரமும் ஒவ்வொன்றும் 12½ அங். தொடையும், முன்னங்காலும், புஜமும் ஒவ்வொன்றும் 25 அங்.

பாஜாயாம் (வாஹு)ரம் துஷ்ஷம் உஷ்மமும் கூவதேகம் ।

(புக்ஷாஷ்ஷகெகநஸம்)ஷேபதேகநீவதேகம் ॥ ராகம் ॥

169 - 170. பாதத்தின் நீளம் 16 அங். புஜத்தின் நீளம் துடையை யொத்தது, அதாவது 25 அங்குலம். முழங்கை முட்டு நீளம் 2 அங். முன்னங்கை நீளம் 19 அங். உள்ளங்கை நீளம் 6½ அங்குலம்.

உஷ்ஷாம், மமம், துஷ்ஷாதம் உவம் ருஷ்ஷாம், தாகம் ।

ஸ்ரீவாஸஸாம், மமம், தாரம் வாஹுஷ்ஷாம், தாகம் ॥ ராகம் ॥

170. நடுவிரல் நீளம் 6 அங். முகத்தின் அகலம் 11 அங். கழுத்தின் அகலம் 7 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலமும், முழங்கால் முட்டின் அகலமும் அதுவே.

ததேகம் ஜாதம் அஸாரம் சுசஷ்ஷாதம் உஷ்ஷாதம் ।

ஸஷ்ஷாம், மமம், பெராதம் தததாரம் தவாம், மமம் ॥ ராகம் ॥

ஸ்ரீமாதம்]

வெஜெம்முஷஜீவ்யம்ஷஜாஸு ஸயவஃது வு ஜெஸிநீ |
 ச்ரீஜாத்ராயம் உயஜெம்முஷஜாஸு ச்ரீஜாத்ராயம் || ராம ||
 கதிஜாஅஜயம்ஷஜாஸு கு ஜெணததஜிஷஜதே |
 வெஜெம்முஷஜாஸு (ஸாயம்) ஸயவஃதுஷஜாஸுஷஜாஸு || ராம ||
 தஜாஸுஷஜாஸு விஜாஸு நவம்வாஜாஸுஷஜாஸு ||

177 - 179. கால் கட்டைவிரல் நீளம் 4 அங். ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 1 யவை. நடுவிரல் 3½ அங். மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டுவிரல் 2½ அங். அவைகளின் அகலம் முறையே:- 2 அங்., 1 அங்., 7½ யவை, 7 யவை, 6½ யவை. இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களின் நீளம் அகலத்தில் கால்பாகம் குறைவு.

ஷஜாஸு அஜாஸு வஜாஸு வஜாஸு || ராம ||
 வுஜெண விஜாஸுஷஜாஸு ||

179 - 180. புஜம், முழங்கை முண்டு, முன்னங்கை, மணிக் கட்டு இவைகளின் மத்தியின் அகலம் முறையே:- 6 அங்., 5 அங்., 4 அங்., 3 அங்குலமாகும்.

தஜாஸுஷஜாஸு (தஜாஸு) அஜாஸு || ராம ||
 வுஜெண விஜாஸுஷஜாஸு ||
 கதிஜா அஜாஸுஷஜாஸு || ராம ||

181. உள்ளங்கை அகலம் 6 அங்., கனம் 2 அங். நடு விரல் 6 அங். ஆள்காட்டி விரல் 5 அங். மோதிர விரலும் 5 அங்குலமே. சுண்டு விரல் 4 அங். கட்டை விரல் நீளமும் 4 அங்குலமே.

கம்முஷஜாஸு (அஜாஸு) ஸயவஃதுஷஜாஸு ||
 சுஜெண விஜாஸுஷஜாஸு || ராம ||
 யவாஸுஷஜாஸு ஸயவஃதுஷஜாஸு ||

182 - 183. விரல்களின் அகலம் முறையே :—9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவைகளாகும். நகங்களின் அகலம் விரல்களின் அகலத்தில் 4/6 பங்கு. நகங்களின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை அதிகம்.

விராசுரவியவஸ்புராகு வுடமும்புரஸூகம் | || ஈஅயந ||
மொஜ்யாயாஃ ததய-ஃஸூஜாஸூஜாயாஃசூஜாசூகம்

184. புருவங்களின் இடைவெளி 1 அங். நாஸா புடத் தின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. வாயின் உயரம் 1 அங். அதில் கோஜியின் நீளம் 3 அங்.

சூவகொசூதரவாஸூஸூக உசூரம் (சுயரம்)அஜம்மும்புரயதம் |
|| ஈஅயச ||

ததய-ஃஸூஜாதவாஸூ யவம் பெஷஜூரகூஹாக்
ஸயவஅஜம்மும்புரததய-ஃஸூஜாவகாஹாரம் || ஈஅயந ||

189. வாயின் நீளம் 3 அங். மேலுதட்டின் விளிம்பு 3 வளைவுகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். அகலம் 1 அங். விளிம்பு 1 யவை நீக்கி மற்ற பகுதி சிவந்திருக்கவேண்டும். கண்ணின் நீளம் 2 அங். 1 யவை கண்களின் உள்ளே கருவிழி 6 யவை.

யுகஸ்யரஸாஸ்யஸ்யாநாஸாவாஸூசூகஅஜம்மும்புரவெசு |
(யுகாஜாஸூஸூயாநாஸாவாஸூசூகஅஜம்மும்புரவெசு)
கண-ஃய-ஃ தூசூஜாசூய-ஃதூம்,மஷஜூவம்,மும் || ஈஅயந ||

186. கண்ணின் பார்வை ஒரு யுகம். (யவையில் எட்டில் ஒரு பாகம்.) நாஸா புடம் 2 அங்.....

மொஜீஉஹூத ருநாஸூசூக தூம்,மம் பஸூஸூபராகு ||
ததீவிராசூயி யவொஸ்புதம் அதூம்,மும்புரயதம் || ஈஅயந ||

நாஸாஸூஸூயாஸூஸூக வெவவஉஹூவிஅகூஸூஸூக ||

1. இந்த சுலோகத்தின் பிற்பகுதி எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பது விளங்கவில்லை. அதனால் அந்தத் திருத்தக் கூடவில்லை.

ஸ்ரீராமம்]

187. காதின் தொங்குகிற பாகம் அகலம் 2 அங்.
2 யவை. நீளம் 4 அங். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகள் யுக்
தமாக ஊகிக்கத் தகுந்தவை.

உத்தரேசுரதாஸெ வெஷ்வொஷேவீ அய்யுதே || ராஅஅ ||

உய்யுதேசுரதாஸெ வெஷ்வொஷேவீ கந்திஷிகே |

ஸ்ரெஷ்வொசுரவாநாஅ வெஷ்வீநாஅதுவூரணகம் || ராஅஅ ||

ஸ்ரெஷ்வொசுரவீநெந உய்யுதாஸெந காரயெக் |

வெஷ்வொய்யு-ஃவிஸ்திஸ்தஸ்தவிஸ்திஸ்த

வெஷ்வொநவிஸ்திரிதிசு-ஃயம் குரெண || ராஅ ||

உத்தராமஸ்ரே ஸகஸ்யாயிகாரெ சுயேசுரதாஸெ

ஸ்ரீராமம்நாஸவண்ணொக்கிராய் ||

188 - 190. எந்த புருஷ தேவ பேரம் உத்தம தசதா
ளத்தில் செய்யப்படுகிறதோ அதன் தேவி மத்யம தசதாளத்
திலும், மத்யமதசதாளத்தில் புருஷ பேரமானால் தேவீ பேரம்
அதமதசதாளத்திலும் அமைக்கப்படவேண்டும். ப்ரும்ம,
விஷ்ணு, ருத்திரர்களுடைய தேவிகள் உத்தம, மத்யம, அதம
தசதாளங்களில் அமைக்கப்படலாம். உத்தம தசதாளம்
124 அங். மத்யமதசதாளம் 120 அங். அதம தசதாளம் 116
அங். இவ்விதமாக தசதாளம் 3 வகைப்படும்.

— : 0 : —

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸ்திகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அதமதசதாள ஸ்திரீமானம் என்னும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— (0) —

வந்திரா முக்தணம்

சு. ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் |

ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் |
ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் || ராமாஸ்திரா ||

ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் |
ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் || ராமாஸ்திரா ||

191 - 192. முதலில் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம், அதாவது உமையோடும், ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் கூடிய பரமசிவனுடைய மூர்த்தி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

இந்த மூர்த்தியின் மஹிமையான, உபமானங்களையும் அதாவது செங்குத்தான உயரங்கள், அகலம், கனம் இடைவெளி முதலியவைகளையும், நான்கு கைகளின் அமைப்புகளையும், நிறத்தையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறோம் :

இந்த மூர்த்தி நேராக நிமிர்ந்தும், ரஜோ பாவத்தோடு (அதாவது ப்ரேம பாவம்) கூடியும், அர்த்தபர்யங்கம் அதாவது உயர்ந்த ஆசனத்தில் விச்ரந்தியாகவும் சாயாமல் நிமிர்ந்தும் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலும், அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இடதுகால் பீடத்தில் படுக்கையாகவும், வலது கால் தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் |

ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் ஸ்ரீராமாஸ்திரா முக்தணம் || ராமாஸ்திரா ||

வொராராஷ்ஷுஷ்ஷணம்]

வாஹவா அயொபுராவி உணிஸ்யலாஜ்யஜ்யேம் ।

உயஜகாய ப்ராரணைந வஜஜெவம் ஸிய்யதெ || 11888 ||

193 - 194. இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களிலிருந்து கேசாந்தம் வரையில் உள்ள அளவுகளும், கேசாந்தம் முதல் ஆஸநம் வரையில் உள்ள அளவும், இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களின் பக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள அளவும், அந்தப் பக்கங்களிலிருந்து புஜங்களின் பக்கங்கள்வரையிலுள்ள அளவுகளும், வெளிப்புறக் கைகள் இரண்டினுடைய மணிக் கட்டுகளுக்கு இடையே உள்ள அளவும் உடம்பின் மேற்பாதியின் அளவுக்குச் சமமாகும்.

சூவநெ ஸஹ்ஸுதிரூஷ்ஷாஷ் தந்யஜேம் ப்ரஸிய்யதெ ।

ஜெஹ்ஜேம்நாஸிநாஹெபு மஹ்ஜெயே ப்ரஸ்யயெஷ் || 11889 ||

195. இந்த உட்கார்ந்த நிலை சம்பந்தமாக ஏழு சூத்திரங்கள்² சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் மத்திய சூத்திரம் தலையின் முன்புறத்திற்கும், நாபியின் மத்திக்கும் மூக்கின் மத்யத்துக்கும் கணுக்கால் மத்திக்கும் எதிரில் அமையவேண்டும்.

ஸுதிராஹ்ஷிணஜாங்ணம் திரூஷ்ஷம்மஹ்ஜெயதகம் ।

ஸுதிராஹ்ஷிணகாஹ்ணம் அஹ்ஜெயதகம் || 11890 ||

196. இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது முழங்கால் முட்டுக்கு உள்ள இடைவெளி 30 அல்லது 29 அங்குலம். சூத்திரத்திலிருந்து காலின் கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்திற்குமுள்ள தூரம் 12 அங்.

2. சூத்திரம் என்பது பிம்பங்களின் அங்கங்கள் ஒழுங்காக அமைக்கப் படுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட செங்குத்துக் கோடுகள். இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அவயவங்களின் பகுதிகளுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவற்றைக் கொண்டு அவயவங்கள் எளிதில் சரியாக அமைக்கப்படுகின்றன.

[வதிராவுகூணம்]

நதூநாயிகாஂமும் வாவி வறூதூகூகூணஹஸ்கெ |
தஹயூதெரெவாஸூகூ விஸவாஂமூயூதூதெ || ராகு ||

வஹபுராஂமும் வாவி வஹஹஸூதூ யூதெ |

197-198. இதைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடவோ அல்லது குறைவாகவோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது உள்ளங்கை நடுகை வரையில் இடைவெளி 14 அங். இடது கையின் மத்தி இந்த சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்.

அஂஅஂகொபூ-ஹஂவாவி வஹஹஸூதூயூதெ || ராகு ||
உரொவிதூ-ஂமூவாவி வஹஹஸூதூயூதெ ||

198-199. இடது கை மத்தி முலைக்காம்பின் உயரத்திற்கு சமமாயிருக்கவேண்டும். இடது கைக்கும் மார்புக்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அல்லது 3 அங்குலம்.

ஹிகாஸூதூவஹ யாவகூ கதூயூ-ஂமூ வஹஸூதூ || ராகு ||
ஹொணிவாபூ-ஹகூ கஂவஂ-ஹவாபூ-ஂமூ வஹஸூதூ ||

199-200. கைகளில் உள்ள கர்த்தரீ முத்திரையின் உச்சி 'ஹிக்கா சூத்திர' (நெஞ்சக் குழி ஒழுங்கு)த்திற்குச் சமமாயிருக்கவேண்டும். ச்ரோணி (நாபிக்கு ஒழுங்கான) பார்ச்வத்திற்கும், முழங்கை முண்டின் பார்ச்வத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

கூகூநாஸூதூயூதூ கிஂஸூதூயூதூ ||
ஹொநிவாபூ-ஹகூ கஂவஂ-ஹவாபூ-ஂமூ வஹஸூதூ ||

200. வயிற்றுக்கும், மூக்கின் நுனிக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 30 அங்குலம். மேட்ர (ஆண் குறி)த்திற்கும், கணுக்கால் முழிக்கும் (அல்லது வயிற்றுக்கும்?) உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

வொலாஹ்நுக்ஷணம்]

நாலியலாதுநவகாலயம் ஸவ்யயாமுமும் |

யலயலாதுநவகாலயம் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

சுயொயலாதுநவகாலயம் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

201- 202. நாபி மத்யத்திற்கும், கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள நளகாமத்யத்திற்குமுள்ள தூரம் 14 அங். தலையின் உச்சி மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 14 அல்லது 13 அங்குலம் இடைவெளியுள்ளது.

தலையின் மத்தி (உச்சிக்கும் கேசாந்தத்துக்கும் இடையே யுள்ள பிரதேசம்) மத்திய சூத்திரத்துக்கு 6 அங்குல தூரமுள்ளது.

பிஷாயதம் ஸவ்யயாமுமும் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

சுயொயலாதுநவகாலயம் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

202 - 203. இந்த ஸோமாஸ்கந்த பீம்பம் சுகமாக உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் பவழம் போன்ற மேனியுடன் உள் பார்வையாகவோ அல்லது வெளிப் பார்வையுடனோ இருக்க வேண்டும்.

சுததீவரஹ்நுக்ஷணம் ஸவ்யயாமுமும் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

சுததீவரஹ்நுக்ஷணம் ஸவ்யயாமுமும் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

203 - 204. கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய வெளிப்புற கைகள் பெண் மாணும், மழு (கோடரி போன்ற ஆயுதம்)வும் ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வலக்கையில் மழுவும் இடக்கையில் மாணும் தரித்திருக்க வேண்டும்.

3. கர்த்தரீ—வசுநாநாலிகாஶ்ஷணம் தலையலாதுநவகாலயம் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

சிஹிஅகாநுதிஷ்ஷாவி ஸெஷ்ஷணதௌதாஷ்ஷுசிபௌ ||

சுததீவரஹ்நுக்ஷணம் ஸவ்யயாமுமும் ஸவ்யயாமுமும் || உரு ||

மோதிர விரலும் கட்டை விரலும் உள்ளங்கையில் படியும்படி மடக்கப் பட்டும் சுண்டுவிரல் சிறிது வளைந்தும் மற்ற இருவிரல்களும் நேராகவும் இருப்பது கர்த்தரீ முத்திரை.—காச்யபீயம்.

[வ.கிராமசுந்தரம்]

சுலபம் ஈகநிணம்வரம் கடகம்விவகண-கம் || உாச ||

தினெதும் வ ஸஸ்வதம் ஸ்ரம்,மாரம் ராஜஸம்,மண்ணம் |

205. முன்புறக் கைகளிரண்டும் வலக்கை அபய முத்திரையுடனும், இடக்கை கடகம் 'அல்லது ஸிம்மகர்ணம்' என்ற முத்திரையுடனும் அமைந்திருக்க வேண்டும். ப்ரஸந்நமான (சந்தோஷமான) முகத்தோடும் முக்கண்ணோடும், ச்ருங்கார ரஸத்தைக் காட்டும் தோற்றத்தோடும், ராஜஸ குணத்தோடும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

வஜ்ரவய அக்ஷராயரம் ஈகநிணம்வரம் || உாந ||

வாஜெதம் பரவவதம்வரம் (க) வாஜெதகரகம்வரம் |

விவகணம்வரம்வரம் ஜடாககம்வரம்வரம் || உாச ||

205 - 206. இடுப்பில் புலித் தோலா அல்லது வஸ்திரமோ, அணிந்திருத்தல் 'வேண்டும். இடக் காதில் சங்கபத்ரமும், (சங்கு வளையமும்), வலக்காதில் மகர குண்டலமோ அல்லது ஸிம்ம குண்டலமோ அணிந்திருத்தல் வேண்டும். தலையில் ஜடா மகுடம் (சடைமுடி) அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

4. 'கடகம்'—தஜ-நஜாஹிகநிஷாணம் தஜ்ரம்மூலதஜ்ரம்வரம் ||
ரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம் ||

ஆன்காட்டி விரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் எல்லா விரல்களும் வளைந்தும் கட்டைவிரல் சிறிது வளைந்தும் இருப்பது கடக முதரை.

5. ஸிம்ஹகர்ணம்.—உய்யோய்யதஜ்ரம்வரம் சுய-உய்ய-கர்ணம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம்வரம் ||

நடுவிரல் உள்ளங்கை, வரையில் பாதி வளைந்தும் மோதிர விரலும் அப்படியே பாதி வளைந்தும் மற்ற விரல்கள் கடக முத்திரையைப் போல் வளைந்தும் இருப்பது ஸிம்ஹகர்ணம் - காச்யபீயம், அத். 61, சுலோ. 10, 11, 13.

6. 'க' என்னும் சுவடியில் புலித்தோலோ வஸ்திரமோ என்னும் 'வ' என்னும் சுவடியில் புலித்தோலும் வஸ்திரமும் என்றும் பொருள்படும்படி பாடம் அமைந்திருக்கிறது.

ஸொரோஸுந்ருக்ஷணம்]

ஜெளஸிதும்மந்தா கெஸாஜாசு ஹிவம் ஸாய-வாடகம்!
 இலாடவட்டஸ்யுதம் அதுஷ்டிரிஸ்யுதம் ।
 உவவிஷாரஸெவஸூசு ஜெளஸிதெவஸூசுஹம் । உரள ।
 சுமுஷ்டாஸஸூதம்வா ஸஸூதாஸஸூதாஸிவா ।
 வாலெய-ஸஸூதம் (சு)வாலெய-ஸஸூதம் ॥ உரஅ ॥

207 . 208. கேசாந்தத்திலிருந்து முடியின் உயரம் 24½ அல்லது 24½ அங்குலம் இருத்தல்வேண்டும். நெற்றிப் பட்டத் தோடும், அதற்குமேல் 4 பூரிமங்களோடும் (புஷ்பம் அல்லது இலைபோன்ற வேலைப்பாடு) அமைந்திருக்கவேண்டும். மகுடத் தின் அடிப்பாகம் 12 அங்குலம் அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். நுனிப்பாகத்தின் அகலம் அதில் ½ அல்லது ¾ குறைவாக இருக்கவேண்டும். இடப் பக்கத்தில் அர்த்த சந் திரனும், வலப் பக்கத்தில் அர்த்த நாக புஷ்பமும் அணிந் திருத்தல் வேண்டும்.

கடிலுதஸூதம் சுசூதாஸஸூதம் ।

209. முகம் போன்ற வேலைப்பாடுள்ள முகப்புடன் கூடிய அரைஞாண் இடுப்பில் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

கடிகுதஸூதம் கெயுரம் அம்மததயா ।
 வதுவலிரிஸ்யுதம் உவகொசுஸஸூதம் ॥ உரக ॥

209. கையில் மூன்று கங்கணங்களும், கொடிப் பூ வேலை செய்த கேசூரமும் (தோள்வளை) அங்கதமும் (வாகுவலையம்) உதரபந்தனமும் (வயிற்றுப் பக்கத்தில் அணியப்படும் ஆபரணம்) அணிந்திருக்க வேண்டும்.

ஊஸூதாஸிதம் வாடிஜாஸூதாஸூதம் ।
 கண-ஸூதாஸூதாஸூதாஸூதாஸூதம் ॥ உரய ॥

210. ஊரு தாமம் என்னும் ஆபரணமும், மாலேபோன்ற பாதசரமும், துடைவரையில் தொங்கும் பாதங்களில் விரலணி

2. இந்நான்கும் நால்வகை மருடங்கள் அல்லது தலையணிகள். இவற்றின் விவரம் மானஸாந்திரத்தில் கொண்டுமிட்டுத் தரிசுவித்தல்-இன்னதொன்றும் கீழ்ப்பக்களைக் கொண்டும் கிளி-கில்-வண்டியும் இவற்றின் தொன்மப்புகழ்நூலுறம்கோபிகர்நட்சுவரில் குழுதப்பட்டுள்ள Indian Iconography முதல் லால்யூயில் முதல் பாகத்தில் 15-ம் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வெறாஜாஸெந்.யுதகண்ணம்]

221. அந்த உருவத்திற்கு பஞ்சதாளத்திற்குச் சொன்ன முறைப்படி அங்கங்களின் அளவுகள் கணக்கிடப்பட வேண்டும். சிரத்தின் அளவு 1 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் 3 அங்.

தத்துவத்துவாபாணஸ்தாசி கிராசுஹநாஸிஷதெ ।
 ப்ரவாதுவத்மனா ப்ராக்நநாமாதிபாகம் ॥ ௨௮௨௨ ॥
 சுவலிவாயதஜாநா சுநாஜ்வொநாதுவத்மம் ।

222 - 223. கண்ணிலிருந்து நாஸாபுடம் அதே அளவு, அதாவது 3 அங். அநிலிருந்து ஹனு அல்லது தாடை 3 அங் கழுத்து 2 அங். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயம், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபி, நாபியிலிருந்து மேட்ரமுலம் முஹ்யே 9, 8, 7 அங்குலம். தொடையின் நீளம் 12 அங். முழங்கால் முட்டு 2 அங். முன்னங்கால் தொடையைப்போல், அதாவது, 12 அங்.

தஞ்சாவூர் நகரத்திலுள்ள தஞ்சை நகராட்சித் துறைமுகம் வளத்தையாற்றிவந்தது || உடையது ||

223. பாதத்தின் உயரம் 2 அங். இவை உயரங்கள்.

ஷீஸாம்முனூந்தநூபாஜம்விஸவாம்முஷீவ-கம் ।
 ஸாஹுதிஷஸாம்முனூன்புராத் கொஷ்டம்மா தநூம்ஹவெக் ॥
 ॥ உரூஉய்சு ॥

224. பாதத்தின் நீளம் 10 அங்குலம். புஜத்தின் நீளம் 14 அங். முன்னங்கை நீளம் 10 அங். உள்ளங்கை நீளம் 4 அங்.

உய்யாமுனும் யுமாமுனும் சிரோத்ராய-நோதிகா ।
தநு-நீஸஸம்ஸும-ஹிம் சுநிஹி-தம்ம-ஹிவெசு ॥ உரையுடு ॥

225. நடுவிரல் நீளம் 4 அங்குலம். மோதிர விரல் நீளம் $3\frac{1}{2}$ அங். ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அதுவே. அதாவது $3\frac{1}{2}$ அங்குலமே. கட்டை விரல், சுண்டு விரல் இவைகளின் நீளம் 3 அங்குலம்.

வொலாஸூருகூணம்]

230. இடது கையில் முகுள¹ முத்திரையைத் தாங்கி அதில் புஷ்பத்தைத் தரித்தும், வலக்கையில் வரத ஹஸ்தத் தையும் தாங்கியிருக்கவேண்டும். சன்ன வீரமும், (இரு தோள் களிலிருந்தும் பூணூல் போல நாடி வழியாக எதிர்ப்புற விலா வரை தொங்கும் இரு குறுக்கு மாலைகளுக்குச் 'சன்ன வீரம்' என்று பெயர்.)² பாம்பு முகப்போடு கூடிய அரைஞாணும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

ஈரண்டிதுஹிதவாபென அள ஈரண்டிதுஹிதவாபென || 230 ||

வலிமாவாநொவரிஸூரதம் வலிமாவாநொவரிஸூரதம் || 231 ||

231. இரு கால்களும் சிறிது வளைந்து சிறிது நடப்பது போன்ற ஜாடையா யிருக்கவேண்டும். சிம்மாசனத்தின் பேரிலோ, பத்மாசனத்தின் பேரிலோ ஸ்கந்த மூர்த்தியை அமைக்கலாம்.

உத்தரேசுதாஸெவாபெவம் செவீம் உ உத்தரேசுதாஸெவாபெவம் || 232 ||

வலிமாவாநொவரிஸூரதம் வலிமாவாநொவரிஸூரதம் || 233 ||

232. ஈசுவரனை உத்தம தசதாளத்திலும், தேவியை மத்யமதசதாளத்திலும், ஸ்கந்தரை பஞ்சதாளத்தில் குழந்தை களுக்கான ஆபரணங்களோடும் அமைக்கவேண்டும்.

ஹிதூஸூநாநாஸூரகொபூரதம் செவீம் உ உத்தரேசுதாஸெவாபெவம் || 234 ||

வெஸாவநூதபூயுகூஸநெஷு ராநெத யுகூஸூவிதயீதயீதா || 235 ||

233. தேவியினுடைய உயரத்தில் பாதம் முதல் (ஹிக்கா) நெஞ்சுக்குழி வரையில் உள்ள உயரம், ஸ்தநாந்தம் வரை

1. முகுளம் என்பது மொட்டைப்போல விரல்களை மேலே குவித்துச் சேர்த்த வைத்துக்கொள்ளுதல்.

2. அனாவீரஸூரணம் ||

யஜ்ஞாவதீதம்ஸூரவிபூசுயயொரூஹயொரவி ||

வாஸூயொஸூவஸூரணதயீதயீதா || 235 ||

—காஸுதயீதம் சு. 16. ஸூ. 54, 55.

யில் உள்ள உயரம் இவற்றிற்கு இடையேயுள்ள உயரம் மூவகை உயரங்களாக ஆக ஸ்கந்தரின் உயரத்தை அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஸ்கந்தரை வைசாக¹ ஸ்தானாகத்திலோ, நர்த்தன நிலையிலோ, உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலோ அமைக்கலாம்.

—(0)—

உததா மலேஷுஸகஸாயிகாரொஸொரொஷுஸுர நுஷணம் தா
ஷுஷொ உயதாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம் என்னும் ஆரூவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— : 0 : —

சுய ஸவரொ உயதாய: ||

அநுஸெவர நுஷணம்

அநுஸெவரஸிவஸுநுஷணம் வக்ஷிதெ உயதா :

தாநம்புரணம் வுலெவொதூம் நுஸவரொதொவராதகம் ||

|| உரநுயச ||

234. சந்திரசேகர மூர்த்தியின் நீள அகல அளவைகள் முன் சொல்லப்பட்டதுபோல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். லம்பமானமும் (சூத்திரங்களும் அவற்றிலிருந்து இடைவெளிகளும்) அங்கங்களின் இடைவெளிகளும் இனி விவரிக்கப்படுகின்றன.

2. வலது காலை முன்னால் செறிது நீட்டி ஒரு பக்கமாகச் செறிது திருப்பியும், பித்தியுள்ள காலை செறிது மற்றொரு புறமாகத் திருப்பியும், வலத் திரையின் பாரம் வலக்காலின் பேரில் தாங்கியும் இடக்கை வலக்கைகளில் ஆயுதம் முதலிய முத்திரைகள் தாங்கியும் சிற்றும் நிலைக்கு வைசாகஸ்தானகம் என்று பெயர். விசககன் என்பது ஸ்கந்தரின் பெயர்.

அந்நெடுமொழிமுதலிணை]

வசுந்திதேவஸலபாடிஸ்ஸிதாஸ் ஸ்ரீநாதசுந்தரி எழுதினார்.

ஸிம்ஸஸ்திஸாஹு வய 3 ஐ ஜாயாஹ் வித-3 வா.மு.ஹ் || 2 || அ.ந.ய.ந.

தாஸ்வநம் அபாந்த ரதூஜ்சயத்ய-போந்த-ரதூஜெவ்வா ।

ஸத்பிராணிவிநயதொஸக்தவீநு காயஜயத்ஸவநிநுக்ம் ।

॥ २॥

235 - 236. சந்திரசேகர மூர்த்தி விசேஷமாக 'ஸமபாத ஸ்தானகம்' அதாவது இரண்டு பாதங்களையும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இரு புஜங்களின் எல்லையரையில் உள்ள கீளமும், அகலம் 18 அங்குலமும் உள்ளதாக (சூத்திரங்களை அமைப்பதற்கான லம்பபலகை) இருக்கவேண்டும். அதன் கனம் 2 அங். அல்லது 1½ அங்குலம் இருக்கலாம். அதிலிருந்து சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். மத்ய சூத்திரத்திற்கான துவாரமும் நடுவே இருக்கவேண்டும்.

வதிவசாவனெனது வயிராழி ஜாதாஜம் ஸூத்ருநிஸ்யம் ।

[illegible]

॥ உறையுள் ॥

ஸௌவரிஷாசுமன்காஸஜ்ஜெநயந்திரதா ।

ததஞ்சாததஜாணெந பூதிஜாங்காரயெஜீ -ய: || உரந.ய ||

237 - 238. பூர்வாபர ஸூத்ரங்கள் (எதிரிலும் பக்கங்களிலுமுள்ள சூத்திரங்கள்) பஹாத் ஸூத்ரம் (பின் புறச் சூத்திரம்) இவைகளின் இடங்களை நிச்சயித்து அவைகளுக்கான த்வாரங்களை லம்பபலகையில்செய்து, அவற்றின் வழியே சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

பிரம்பம் அமைக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நார்புறங்கள்
ஆம் ஸ்தம்பங்கள் அமைத்து அதன்பேரில் சமமாக வம்பபல
கையைப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். அதிலிருந்து கணக்குப்
படி தொங்கவிடப்பட்ட சூத்திரங்கள், அவற்றிலிருந்து இடை
வெளி அளவுகள், இவற்றின் கணக்குப்படி பிரம்பத்தை
அமைக்க வேண்டும்.

[புதிதாய்கூணம்]

வடுவூர்பெருள் ஓ வாழ்வுள்ள ஓ காபடியெழ்தவையுதம் |

ശബ്ദാക്ഷി സുഖശരിത്രം കടന്നുപോയവർക്കു നമഃ ॥

॥ உரநடுக ॥

தவஸூத்ரஸாரயுகம்ஸாரதகஸாஸதந்தயா ।

239 - 240. பீம்பத்துக்கு எதிரிலும், பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும், காய மத்தியிலும் காதுகள், முகங்களின் பக்கங்களிலும் தொங்கவிடவேண்டிய 1) சூத்திரங்களையும் பின்வருமாறு தொங்கவிடவேண்டும்:—

ப்ரும்ம சூத்திரம் பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பஸ்சாத் சூத் திரம் பிம்பத்துக்குப் பின் புறத்திலும், பக்க சூத்திரங்கள் காதுகளுக்கு உட்புறத்திலும் வெளியிலும், முகத்திற்கு உட் புறத்திலும், வெளியிலும் இவ்வாறு நின்ற நிலையிலுள்ள மூர்த்திக்கான 9 சூத்திரங்களை அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறே உட்கார்ந்த நிலையிலுள்ள மூர்த்தி களுக்கும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

உலீஷெது மூடெது தாலாடுமுஹத-யெது || உாசய ||

ஹித்ராநிஹுடிபெநாஹெள் யொநெள் குளாவ-ஃஹெ தயா !

வாடியொடியத்தெ வதிவங்ஸுதி, செவ் பூமும்பயெகி.

|| உரையக ||

240 - 241. புர சூத்திரமாகிய ப்ரும்ம சூத்திரம் உஷ்ணீஷம், நெற்றி, மூக்கு நுனி, தாடையின் மத்தி இவைகளுக்கு எதிரிலும் ஹிக்கா (நெஞ்சக் குழி) வின் எதிரிலும், ஹ்ருதயத்திற்கு (மார்புக் குழி) எதிரிலும், நாடிக்கு எதிரிலும், யோனிக்கு எதிரிலும், இரண்டு கொடைகளுக்கு இடையிலும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தியிலும் அமைந்து தொங்கும்.

ஸ்ரீவாயா து-மூலயெழ ஸதாஃ வாஸ-கஸித் ச்ரத்யம் விதா: ||

|| உரையுரை ||

242. கழுத்தின் ஓரங்களிலும், கணுக்கால்களின் மத்தியிலும் பார்ச்வ சூத்திரங்கள் தொங்கும்.

அரு பொவரனாகுணம்]

காயமயமதெனெவ வஹஸுதும் ப்ருயாதகம் ।

கணபிவாஹமதஸுதும் ஹதாதிபுகமயதெ || ௨௩௭ ||

வாஹமயதெ ப்ருபெஸிததா மயதெ ம்ஸபெதூதா ।

ககூநானெ கடிவாபெ-௩ ம்ஸபெதகூபெயதெ || ௨௩௮ ||

243 - 244. காயமத்யத்தில் அதாவது உடம்பின் கடுவில் செல்லுவதாகக் கருதப்படும் சூத்திரம் (தலையின் உச்சி வழியாக)த் தொங்கும். இந்த ஐந்து சூத்திரங்களுக்கும் ப்ரதான சூத்திரங்கள் என்று பெயர். காதுகளின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களும், ஸ்தன சூசகங்களின் மத்தியின் வழியாகவும், பாதங்களில் ஆள்காட்டி விரல்களின் மத்தியிலும் தொங்கும். மற்ற இரண்டு பார்ச்வ சூத்திரங்களும் கக்கங்களின் வழியாகவும் இடுப்பின் பக்கங்களின் வழியாகவும், கணுக்கால் வெளிப்புற முழிகளின் மத்தி வழியாகவும் தொங்கும்.

வதிவமயதெமூடாஹம் அஹமும் ஹதமயதெ ।

ஸயவஅஹமும் ஹிகூஷணாதூதாநாராஹவெசு ||

|| ௨௩௯ ||

உதரமயதெ ஷயவம் நீபம்ஹதயம் நாவிராதகம் ।

விராதம் யொதிரிமும்ஸதாஹிபூதாநாராமயதெ ||

|| ௨௪௦ ||

தாநாமயதெ ஷயமும் ஜ்வாமயதெஷதக ||

தஸகாமயதெ ஸாய-௩ ஷாமும் ஸுதெகெவாரெ ||

|| ௨௪௧ ||

245 - 247. இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அங்கங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து நெற்றியின் மத்தி 2 அங்குல தூரத்தில் உள்ளது. தாடையின் மத்தி 2 அங். 1 யவை. ஹிக்கா (நெஞ்சக் குழி) 6 அங். உதரமத்யம் 6 யவை. ஹருதயம் 1 அங். நாபி 1 அங். யோனிமூலம் 2 அங். தொடைகளின்

[வகவாயிகாரொ]

மத்தி 3 அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் மத்தி 6 அங். முன்னங்கால்களின் மத்தி 8 அங். நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடிகளின் மத்தி 8½ அங். கால் நடுவிரல்களின் நுனிகளின் மத்தியத்தில் புர சூத்திரம் வந்துமுடியும்.

உய்யோம்மொஷ்யொரமு வுரவஸூத்ரம் காயய்யோம் |

ஸூத்ர கெகாஷ்யொம்மொஷ்யொ தஸூத்ர விரவ்யுஷ்கம் || உராய-அ

அதாரய-கோம்மொஷ்யொ ஸூத்ர கெகாஷ்யொம்மொஷ்யொம் || உராய-அ

உரொய்யோஷ்யுஷ்யொஷ்யொம்மொஷ்யொம் வுய்யொத || உராய-அ ||

உய்யோஷ்யொஷ்யொஷ்யொ அ அதாரய-கோம்மொஷ்யொம் || உராய-அ ||

நாஸ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

ஷ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

ஷ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

ஷ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

ஷ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

|| உராய-அ ||

248 - 252, புரசூத்திரத்துக்குக்காய மத்திய சூத்திரம் 11 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தலையின் பின்புறம் 4½ அங்குலம். கழுத்துக்குக் கீழே உள்ள. 'கருத்' அல்லது திமில் என்னும் மேடான பாகம் 5½ அங். மார்பின் மத்திக்கு நேராகப் பின்புறம் நேராக 6½ அங். வயிற்றின் நடுவுக்கு நேராகப் பின்புறம் 4½ அங். நாபிப் பிரதேசத்திற்கு நேராகப் பின்புறம் 5½ அங். இடுப்புக்குப் பின்புறம் 6½ அங். பிருஷ்டம் என்னும் பின்புறம் 1½ அங்குலம். தொடைகளின் மத்தி 4 அங். முழங்கால் முட்டுக்களுக்குப் பின்புறம் அதே 4 அங். முன்னங்கால்களுக்கு மத்தி 6 அங். நளகா என்றும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடி 2 அங். குதிகால் கீழ்க்கோடி 3½ அங்குலம்.

வாஸ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

ஷ்யொஷ்யொஷ்யொஷ்யொ வுஷ்யொஷ்யொஷ்யொம் || உராய-அ ||

|| உராய-அ ||

[ப்ரதீபாபகூடணம்]

256 - 260. வரத ஹஸ்தத்தின் நுனி மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாகத் தொங்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தில் உள்ளங்கை நடு, மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். வெளிப்புறக் கைகள் பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து 12 அல்லது 1¹⁾ அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். முழங்கை முட்டின் தூரம் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 17 அங்குலம் அல்லது 18 அங்குல தூரமாகும். அடித்தொடையிரண்டுக்குமுள்ள இடைவெளி 1 அங். மடுத்தொடைகளின் இடைவெளி 2¹/₂ அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் இடைவெளி 4 அங். முன்னங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங். நளகைகளின் இடைவெளி 6 அங். கணுக்கால் முழுகளின் இடைவெளி 5 அங். குதிகால்களின் இடைவெளி 4 அங். புறங்கால்களின் இடைவெளி 6 அங். கட்டைவிரல்களின் இடைவெளி 2¹/₂ அங். இவ்விதமாக ஸம்பாத ஸ்தானகத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சுலயம்²⁾ ஷிணெஹஸ்தெ வரஜம் வரஜஹஸ்தெ ।

ஊவ-சோஸுரிதம் வா சுத-தேவஜம் வரஹஸ்தம் அபொரவி ॥ ௨௬௧ ॥

வரஸூம்³⁾ ஷிணெஹஸ்தெ ஹரிணீம் வரஜஹஸ்தெ ।

வரஸூம்⁴⁾ வாயதம்⁵⁾ ப்ரோதம் ததூ⁶⁾ ஹரிணீஹவசு ॥ ௨௬௨ ॥

261 - 262. வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரத முத்திரையும் தாங்கி நிற்க வேண்டும். அல்லது இடது கையைத் தொடையில் வைத்தும் அமைக்கலாம். வெளிப் புறக்கையிரண்டிலும் வலக்கையில் மழுவும், இடக்கையில் மாணும் இருக்க வேண்டும். மழுவின் உயரம் 12 அங். மாணும் அதே உயரமாகும்.

ஜடா⁷⁾ உக-புலஸ்யூத்ம் வரஜெயெ-சேநுஸூலநிதம் ।

ஸூ⁸⁾ க்ரவா⁹⁾ உஸங்காஸம்¹⁰⁾ ஷிவரூபம்¹¹⁾ ஷிணெத்ரகம் ।

ஸவ-சோ¹²⁾ கார ஸ்யூத்ம்¹³⁾ ஸூம்¹⁴⁾ மாஸவதநாநிதம் ॥ ௨௬௩ ॥

263. இடப்பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனோடு கூடிய ஜடாமகுடத்தோடும் (சடை முடி), சுத்தமான பவழ நிறத்தோடும்,

வருஷவாஹமததெவஸ்துருஷணம்

தேஜோமயமான உருவத்தோடும், மூன்று கண்களோடும், பூர்ண அலங்காரத்தோடும், ச்ருங்கார பாவம் தவமும் முகத்தோடும் மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

விபூவூவடிநதெசு ஸௌஸ்துமாரஹம்
சுமயவரடிஹஸ்தம் அநு ஸிம்ஸாய-ரஜௌஸிம் ।

பிஹுதநுஸௌவரடிஹஸ்தம் விசுமாரஹம்
வரபுஹரிணவாணிம் வடிபீஹவரிஹஸ்தம் ॥ உரகமச ॥

264. விசாலமான முகமும், கண்களும், ச்ருங்கார பாவத்தோடு கூடிய முகமும், அபய வரத ஹஸ்தங்களும், அர்த்த சந்திரனைத் திலையிலணிந்தும், நிமிர்ந்த தோற்றமும், ஸம்பாத நிலையும், பவழ மேனியும், மான்மழுவேந்திய வாகங்களும், பத்ம பீடத்தின் பேரில் எழுந்தருளியும் சந்திரசேகரர் விளங்கவேண்டும்.

உதஜாமஹேஸ்தவகவாயிகாரௌ அநுஸௌவர ஹஸ்தணுநாஸ
ஸௌஸ்துமாரஹம் ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் சந்திரசேகர லக்ஷணம் என்னும் ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

வருஷவாஹமததெவஸ்துருஷணம்

வருஷவாஹமததெவஸ்துருஷணம் வசுஸ்துதெயுநா ।
ஸௌஸ்துமாரஹவெஹிஸ்தம் ஸாஸ்துமாரஹவரிவா ॥ உரகமடு ॥

265. வருஷவாஹன தேவரின் லக்ஷணம் இனிக் கூறப்படுகிறது. இவரை ஸம்பங்க நிலையிலாவது, அதிபங்க நிலையிலாவது அமைக்கலாம்.

வரஹவாஹமதெவாஸ்துருஷந்தாம்]

தடியொளிஷ்ரொஹம் தந்நிதம்மஹவாஹமதம் ।

நாஹிஸ்தித்யஸ்தொவாஸி யயாமஸாஹமதயாஹம் ॥ உரையெ ॥

271 - 272. கைகளை வைக்கும் முறை இனிச் சொல்லப் படுகிறது. இடது முழங்கை முட்டு விருஷபத்தின் தலை உச்சியில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கை ஹிக்கா சூத்திரத்திலிருந்து 18 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். அந்தக் கை, ரிஷபத்தின் மேலுள்ள ஆசனத்தின் உயரம் வரையில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். நாபி சூத்திரத்துக்கு ஸம்மாகவோ அல்லது, அழகை உத்தேசித்து சிபிது நகர்ந்தோ இருக்கலாம்.

ஹரஹவாஹமதெவாஸ்துருஷந்தாம் ।

தடியொளிஷ்ரொஹம் தந்நிதம்மஹவாஹமதம் ॥ உரையெ ॥

சிவஹவொஹவாஹமதெவாஸ்துருஷந்தாம் ।

ஹரஹவாஹமதெவாஸ்துருஷந்தாம் ॥ உரையெ ॥

273 - 274. கை அடித்துடையில் வைக்கப்படலாம், அல்லது அழகை உத்தேசித்து பல்லவ முத்திரையோடும் இருக்கலாம். நாபி சூத்திரத்திலிருந்து வலது முன் கை 15 அல்லது 16 அங்குல தூரத்தில் இருக்கலாம். துடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உள்ளங் கையின் அடிப் பாகம் துடையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். அதன் நடு விரல் மேட்ரத்தின் துனிக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும்.

வரஹவாஹமதெவாஸ்துருஷந்தாம் ।

தடியொளிஷ்ரொஹம் தந்நிதம்மஹவாஹமதம் ॥ உரையெ ॥

275. புறக் கைகள் இரண்டும் மான், மழுவேந்தியிருத்தல் வேண்டும். ஜடா மகுடத்தோடு (சடைமுடி) அமைந்திருக்கவேண்டும். லம்பமானத்திற்குச் சிறிது சாய்ந்திருக்கலாம்.

வரஹவாஹமதெவாஸ்துருஷந்தாம் ।

தடியொளிஷ்ரொஹம் தந்நிதம்மஹவாஹமதம் ॥ உரையெ ॥

[உத்தரகாண்ட]

276. இரண்டே கைகளோடும் மூர்த்தியை அமைக்க
லாம். மூர்த்தி எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்கவேண்
டும். பின் கைகளின் வளைவும், உயரமும் அழகாக இருக்கும்
படி அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாஜ்ஜயாநிசுரோகாபிசுரோ ஸகலாபிசுரோ |

உத்தரகாண்டாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோ || உத்தரகாண்ட ||

ஸகலாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோ |

உத்தரகாண்டாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோ ||

உத்தரகாண்டாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோ || உத்தரகாண்ட ||

277 - 278. இடப்புறத்தில் உமாதேவி ஸமபங்க நிலையில்
இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலக்கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும்
இடது பாதம் சிறிது வளைந்தும் இருத்தல்வேண்டும். வலக்கை
தொங்கவிடப்படும், இடக்கை புஷ்பமோ அல்லது கடக முத
திரையோ தாங்கியும் இருத்தல்வேண்டும். ஈசுவரனுடைய
உயரத்தில் புஜம் வரையிலாவது, ஸ்தன உயரம் வரையிலா
வது, கக்கங்களின் உயரம் வரையிலாவது தேவியின் உயரம்
அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகளை முன் சொல்லிய
படி அமைக்க.

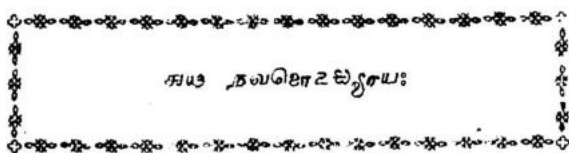
—:(0):—

உத்தரகாண்டாபிசுரோ ஸகலாபிசுரோ வஜ்ஜயாநிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோகாபிசுரோ ||

உத்தரகாண்டாபிசுரோ ||

இவ்வாறு அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகலாபிசுரோ என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் வருஷ வாஹன லக்ஷணம் என்னும்
எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

தபெயுர னுகூணம்]

சுய நவஜோ2 கீதாய:

தபெயுர னுகூணம்

சுவத்யுமஸம்வாஸ்து நபாரஹதேஸிவ: !

நநுஜிமணஸம்யுக்தா ஹதசிஹரயகந்தெ: || உராயக ||

ஹோகவாநாஷ வஸிஸ்யஸிஷிவிதி-ய-நெஸ்யா !

ஸநெஸ்யாவிஷிஸ்யஸா வாஹநாரஹிஸம்யுக்தா || உராய ||

279 - 280. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் உள்ள அவ்யக்த யுகம் வந்ததும் பரமசிவன் நடனம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். அவரோடு நந்தி முதலிய சிவகணங்கள் இருக்கிறார்கள். சூத கணங்களும், கின்னரர்களும் (தேவலோகப் பாடகர்கள்), யக்ஷர்களும், அஷ்டதிக் பாலர்களும், அஷ்டமா சித்தி பெற்ற சித்தர்களும், மஹரிஷிகளும் தங்கள் பத்தினிகளுடன் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஸ்கந்தரும், விக்னேசுவரரும், வாகனாடராகப் பிரஸன்னமாயிருக்கிறார்கள்.

காஸீகாத்ராயிநீனெவ ஸாராஸெஜிஸூ-திவொஷனெ: !

ஸவூராத்ரமனெயு-கெ யொநிநீஸம்யுக்தியு-கெ || உராயக ||

வாவ-தீவரஸூரானிததி த்ரிமாமெநயூயா !

வாஹமெஹிஸூரெஷி ஸ்வாஹெநிசெயுர: || உராய ||

அதுஸூ-ஹஸிணெயு-விஸுஜ வாஜ்யாரண: !

ஹிணெநவஹஸூந சமுவஸம்யுக்த: || உராய ||

நவாராஹஸூரஹிஸம்யுக்தா மஸாவித: !

281 - 284. அப்போது காளியும், காத்யாயினியும் சப்த மாதாக்களும் அவர்களது கணங்களோடும், யோகினிகள்

[வந்தியத்தொண்ட]

அவர்கள் பந்துக்களோடும் மற்ற தேவர்களும் ஸ்துதிக்கோஷத்
தோடு வந்திருக்கிறார்கள். பார்வதி பரமசிவனுக்குச் சிறிது
பின்னால் லஜ்ஜையுடன் த்ரிபங்கமான அங்கத்துடன் நிற்கி
றாள். அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் பார்வதியும், வலது பக்
கத்தில் நந்திகேசுவரருமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார்கள். நந்தி
கேசுவரர் நான்கு புலங்களோடும், மூன்று கண்களோடும்
விளங்குகிறார். பரமசிவனுக்கு வலப் பக்கத்தில் இரண்டு கை
களால் வாத்யத்தை வாசித்துக்கொண்டும் மற்ற இரு கைகளி
லும் அலபத்ம முத்திரை (மலர்ந்த தாமரைப் பூவைப்போல்
விரிந்து கொண்டிருக்கும் விரல்களுடன் கூடிய முத்திரையோ)
அல்லது அஞ்சலி பந்த முத்திரையோ தாங்கி நிற்கிறார். ச்யா
மள வர்ணத்தோடிருக்கிறார்.

வடவிருகாதிநாமே நம: || உபநிச ||
ததாநெ ஸவ-செவெபொ டிஷ்டகாகெ-கோடகெதத ||

284 - 285. வடவிருகாத் (ஆலமரம்) தினடியில் பரம
சிவன் நர்த்தனம் செய்யும்போது அவர் கார்க்கோடகனால்
தீண்டப்பட்டார். அப்போது 'புலங்கத்ராஸிதம்' (பாம்பைக்
கண்டு பயப்படுதல் போன்ற நர்த்தனம்) என்ற நர்த்தனம்
அவரால் ஆடப்பட்டது. அந்த நர்த்தன நிலைக்கான அள
வுகள் பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

தாமயபொக்துஹெஷெஷு யயாயுதூவ மயஹேத || உபநிச ||

உதேஷெபதாதேஷு லாநொநாநபுலாணகம் |

ஹேஷுவிமுனிதொவாவி ரஸவிமுனிததயா || உபநிச ||

நததாமாதி விபெஷெண மயஹேஷுதாமாநத ||

285 - 287. நடேசுவரருக்கான உயரம் ஏற்கெனவே
சொல்லப்பட உத்தம, மத்யம தசதாள பேதங்களில் யுக்த
மான உயரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். உத்தம தசதாளத்
திற்கான அளவுகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆனால்

நடுபுரையுச்சுணம்]

நர்த்தன மூர்த்தியைத் தசதாளத்திலோ அல்லது த்வாதச தாளத்திலோ அமைக்கலாம். நர்த்தனத்திற்கான அங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயரத்துக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்படவேண்டும்.

உஷ்ஷாஸ்வதவாபெ-3து மூநாபெஸவதவாபாநொ || 287 அயி ||

ஹநொஹவெத-3து ஹிகாயா உயெதநொஹெது உயதெ ||

வாரொரொரநொரொஸவதஸிதவாடிஸத-3து மூநொ || 288 அயி ||

புறாணமூலெத-3து மூஸயெசு பஹஸ்-3து ||

புரெபெதுஹடி-3து கூசெநொ-3து உய-3து மூஸவெசு || 289 அயி ||

287 - 289. ப்ரும்ம சூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்தி லிருந்து நெற்றிக்கு வலது பக்கத்திலும், வலது நாஸா புடத்திலும், (மூக்கின் புடைப்பு), முகவாய்க் கட்டையின் வலது புறத்திலும், நெஞ்சக் குழியின் மத்தியிலும், நாபியின் மத்தியிலும், இடது தொடையின் இடை வெளியிலும், ஊன்றிய வலது காலின் கணுக் காலிலும், ப்ரபாமண்டல (திருவாசி) மத்யத்திலும் தொங்கும். அது ஹ்ருதயத்தையும் வயிற்றுக்குமேல் பிரதேசத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மூநாபெ-3து மூஸவெசு தஹுத-3து மூஸவெசு ||

தஹுத-3து மூஸவெசு மூஸவெசு மூஸவெசு ||

|| 287 அயி ||

தஸாடிவரஸாஹித-3து உய-3து மூஸவெசு ||

ஸாதி-3து மூஸவெசு மூஸவெசு மூஸவெசு ||

|| 288 அயி ||

ஸாஹுஸீரநொ-3து மூஸவெசு மூஸவெசு ||

ஸாஹுஸீரநொ-3து மூஸவெசு மூஸவெசு ||

|| 289 அயி ||

ஸாஹுஸீரநொ-3து மூஸவெசு மூஸவெசு ||

ஸாஹுஸீரநொ-3து மூஸவெசு மூஸவெசு ||

|| 289 அயி ||

[பஞ்சிகாந்தசுத்தி]

290 - 293. நெற்றி, கண்களால் இவ்விரண்டிலிருந்தும் சூத்திரத்துக்கு 1 அங்குல இடைவெளி இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தொங்குகின்ற கையின் துணி 16½ அங். அதிலிருந்து மற்றொரு கையின் முடிவு 4 அங். சூத்திரத்திலிருந்து அக்கினியை ஏந்தியிருக்கும் கையின் துணி 40 அங்குலம், உயரம் தோளுக்கு ஸமம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து இந்த புஜத்தின் அடிப் பக்கமும், வலது புஜத்தின் அடிப் பக்கமும் 20 அங். வலக்கையில் இருக்கும் உடுக்கையின் நீளம் 8 அங்., கையின் துணி 40 அங். இந்தக் கை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

புஜத்து அதுவிடையதும்பு வரமுமீதகம் |

வலம் அதுபுராமுரு விக்ரவகாமுருவாபாயமெவ்வு || உரகயச ||

ஸூத்ரத்தகூடாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ |

வாஜெயெஜாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ || உரகயச ||

294 - 295. சூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியம் 24 அங்குலம், அபயஹஸ்தத்திலிருந்து புஜத்தின் உயரம் 2½ அங்., இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து வலது கக்கத்தின் தூரம் 12 அங். உதர மத்யத் (வயிற்றின் மத்தி) தின் இடது, வலது பக்கங்கள் மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 9 அங்குலம்.

நவாயிகபுராமுருவம் ஸூத்ரத்தகூடாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ |

நீபுரம்ஷபம்முபுராயெவ்வாஜாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ || உரகயச ||

உதரமத்யத் புஜத்தகூடாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ |

வனககிணவாபுபகெ வாகுபுராமுருவம் வாகுபுராமுருவம் || உரகயச ||

தஜாநாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ அதுபுராமுருவாயிகம் |

வொருவாஜாநாஸிஷ்ணாபுமகிணவாபுபகெ வாகுபுராமுருவாயிகம் || உரகயச ||

வனககிணவாபுபகெ வாகுபுராமுருவாயிகம் வாகுபுராமுருவாயிகம் |

நவாமுருவாகுபுராமுருவாயிகம் வாகுபுராமுருவாயிகம் || உரகயச ||

தடுப்பாணை |

சுமய அந்தரங்கி திவாநம் வாஷாம்புலெந்தா |

சுநதிராநுசுவாணாநி யபாஸாநாநாபுரெசு | ௩௩ ||

296 - 300. வளைக்கப்பட்ட காலின் முழங்கால் முட்டு சூத்திரத்திலிருந்து 19 அங்., முழங்கால் முட்டின் முன் பக்கத்திற்கும் பின் புறத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி ௧ அங்., தேகத்திலிருந்து முன் பக்கத்தில் அதன் இடைவெளி 14 அங்., அதன் நளகையும் பார்ஷ்ணி (குதிகால்) யும் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 30 அங். தூக்கப்பட்ட பாதம் ஊன்றிய காலின் முழங்காலிலிருந்து 31 அங். முழங்கால் முட்டும் அதே தூரம். அதன் உயரம் நாபியின் எல்லைக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். 2½ அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். தொங்கவிட்ட கை நாபி சூத்திரத்திலிருந்து 12 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும் அல்லது 11 அங்குலமும் இருக்கலாம். அதன் மணிக்கட்டு 10 அல்லது 9 அங்குலம் இருக்கலாம். அதற்கும் அபயஹஸ்தத்திற்கும் உள்ள தூரம் 9 அல்லது 8 அங்குலம். இங்கு சொல்லப்படாத மற்ற விஷயங்கள் அழகான அமைப்புக்கானபடி எடுத்துக்கொள்ளவும்.

வாஷாபுடாஹாரவத்ரூஷாசு தாம்பலஷாடிபாம்புலா |

வித்யாம்புலாஹீநவா யபாஸாஹாதுவிஷாரா || ௩௩ ||

301. 'பட்டஹார பத்ரம்' என்னும் கொடிவேலை செய்த பதக்கம் பாதத்திற்கு 18 அங்குல உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று அங்குலம் குறைவாகவும் இருக்கலாம். அகலம் அழகுக்கானபடி.

புலாநிதாபாஹாரம் சிஹிசு புஹலிதாநதம் |

ஹஸோஜுவிதஸவ-பாம்பு ஹஸாஹஸ்தாஸஹிஹம் || ௩௪ ||

நாமமம்பஸவ-பெஷஸுத வுபெஷவி-ரோஜிதம் |

ஹாஸிவசுஸாபுதம் சுரொடிநதஸ்யயுக்தம் || ௩௫ ||

[வசுதேவசுருஷணம்]

வாசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் |

வசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் || ௩௩௪ ||

வசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் |

வசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் || ௩௩௫ ||

கடகங்கடிகாஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் |

கடகங்கடிகாஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் || ௩௩௬ ||

வசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் |

வசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் || ௩௩௭ ||

வசுதேவாஸுஸ்யஸ்யோகாத் ரதவதிரிஸ்யஸ்யாத் |

302 - 308. தலையின் ஐடாபாரம் இருபுறங்களிலும் விரிந்து நீண்டிருக்கவேண்டும். புன் சிரிப்பான முகத்தோடும், அங்கம முழுவதும் விழுதியினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் சில இடங்களில் விழுது பட்டும், சில இடங்களில் படாததுமாய் அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். சர்ப்பமும், கங்கையும் செங்கழுநீர் புஷ்பமும், ஊதாத்தாப் பூவும் தலையில் அலங்காரமாக அமைந்திருக்கவேண்டும். கபாலமும், ரத்னங்களும், இடது பக்கத்தில் இளம் பிறையும் அணிந்து சிரித்த முகத்தோடு இருக்க வேண்டும். நெற்றிக்கு மேல் ரத்தினத்தினால் பூரிடம் என்னும் கொடிப் பூவேலைப் பாட்டினால் அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். மார்பு சிந்தூரத்தினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டும், ருத்ராஷ்ட மாலையும் தரித்திருக்க வேண்டும். புலித் தோல் ஆடையும், முன்னே தொங்குகிற அக்ரபந்தமும் (அரைக்கச்சையின் துனிகளும்) காலில் கல்லிழைத்த பாதஸரமும், கையில் கங்கணமும், அரை ஞாணும், பத்ர வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய கோள்வளையும், அணிந்தும் சர்ப்பகங்கணத்தோடு கூடிய வலது முன் கையோடும், மலர்ந்த முகத்தோடும் துடிக்கின்ற கண்களோடும், ரத்ன மோதிரங்களும், ரத்ன ஹாரங்களும், கழுத்தை ஒட்டின உபக்ரீவம் என்னும் அட்டிகை போன்ற ஆபரணங்களும், அணிந்திருக்க வேண்டும்.

வரவுவாஹநசெவவஸ்துமுக்ஷணம்]

சுக்ஷிணைநாமுவாசெந சுவஸாரொவாஸிஸ்தம் || ௩௩௮ ||

பயஜாஹாரதகெஸஸு ஸ்தாராவாகு, கிஹ-செவெக் |

வாஹஸெஸ் மணீடுணை சுக்ஷிணைதஸ்துசுப்யா || ௩௩௯ ||

செவாம்புமெந தஜீவ-செ அ, ஷ்டுஜாம்புமும்ஹவெக் |

வனவஹடெஸாரம்செவம் ஸெஷஜம்ஹஜ் ஸிஅக்ஷிணை || ௩௪௦ ||

308 - 310. அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகன் மீது வலது காலை ஊன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த அபஸ்மாரன் கறுப்பு வர்ணத்தோடும், சிவந்த கேசத்தோடும், பயந்த முகத்தோற்றத்தோடும், இடது கையில் சர்ப்பமும், வலது கையில் சர்ப்ப சீர்ஷ (பாம்புப் படம் போன்ற) முத்திரையும் உள்ளதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த உருவத்தின் நீளம் தேவா: குலத்தாலே 18 அங்குலம்.

இவ்விதமாக ந்ருத்த மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப்பட்டது. மற்றவை யுக்தப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

—: (௦):—.

உதார. மஹேஸ்வரகடாபிகாரெ நடுபுராரதி-சுக்ஷணம்நாஜ

தவறொட்குறைய ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் நடுசுவர லக்ஷணம் என்னும் ஒபதாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

சுய உபரொதயாய: ||

மம்மாயராகுணம்

வககுணம் மம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

1 வககுணம் மம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

|| நாயக ||

உஷ்ணமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

தவ்யமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

நாஸிகமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

உஷ்ணமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

கங்காதர லக்ஷணம்

311 - 313. இனி கங்காதரரின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. வலதுகால் குறுக்காகவும் இடதுபாதம் சற்று வளைந்தும் உள்ள நிலையில் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். உஷ்ணமத்தின் வலதுபக்கத்திலும், நெற்றியின் வலதுபக்கத்திலும், நாஸிகத்தின் வலதுபக்கத்திலும், ஹிக்கா என்னும் நெஞ்சக்குழியின் மத்தியிலும், நாபிக்கு வலதுபக்கத்திலும், மேட்ரமுலத்தின் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குலம் தள்ளியும், குதிகால் மத்தியிலும் மத்ய சூத்திரம் தொங்கும்.

சுமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

வாஸிகமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

314. கால் கட்டைவிரல்களின் இடையேயுள்ள தூரமும், குதிகால்களின் இடைவெளியும் ஸம்பங்கத்திற்குச் சொன்னது

1. 'வ' புஸ்தகத்தில் 'ஸூத்ரம்' என்றும், 'க' புஸ்தகத்தில் 'வாஸிகம்' என்றும் காணப்படுகிறது.

மஹாபாரதசூத்ரம்]

போல் இருக்கவேண்டும். சரீரத்தைச் சற்று சாய்த்துக் கொண்டு முகத்தைச் சற்று இடதுபக்கமாக வளைத்துக்கொண்டும் உள்ள நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

வாஹுஹிணம்ஹஸ்தம் ஷெவஸ்தாவிம்மஹஸ்தவாகம் |

வாஹுஹிணம்ஹஸ்தம் உஷ்ணாஹந்ததேவதா || நாமநு ||

ஜடாயாம் ஜாஹவீம் ஸ்ரிஸாஸுவரங்கதேவீஹவெசு |

வாஹுஹிணேகராமெண வாஹுஹிணவொவிரதம் || நாமநு ||

315 - 316. வலதுகையில் வரத முத்திரையும் இடது கையில் தேவியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டும் இருக்க வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை உஷ்ணீஷம்வரையில் தூக்கப் பட்டு ஜடையிலுள்ள கங்காதேவியின் பக்கமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு இடதுகை கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கியிருக்கவேண்டும். புஜத்தின் எல்லையில் வரதஹஸ்தத்தின் துனியால் திருப்பப்பட்ட பார்வதியின் முகத்தைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கவேண்டும்.

ஷெவஸ்தாவிவாஹுஹிணம்ஷெவீவாவஹிணகாநநா |

வாஹுஹிணவொவிரதாஷெவீ ஹிணம்ஹஸ்தம்ஹவெசு || நாமநு ||

317. ஈசுவரனுடைய இடதுபக்கத்தில் தேவியானவள் சிறிது மறைக்க முயலப்பட்ட முகத்தோடு அமைக்கப்பட வேண்டும். தேவி ஸமபங்கநிலையில் வலதுகால் சற்று வளைந்து அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வாஹுஹிணவாஹுஹிணம்ஷெவீவாவஹிணகாநநா |

ஷெவஸ்தாவிவாஹுஹிணம்ஷெவீவாவஹிணகாநநா || நாமநு ||

318. இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகை தொங்கவிடப் பட்டோ அல்லது முன்கையைக் குறுக்காக வைத்துக் கைத் தலத்தை இடுப்பின் பக்கத்தில் வைத்தோ இருக்கலாம்.

[வகடாயிகார]

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 1

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

319. வகடாயிகாரவாயுதா, மகடாயிகாரவாயுதா முதலியவை வைத்துக்கொண்டு தேவி விளங்கவேண்டும். வகடாயிகாரத்தில் பகடாயிகாரம், வகடாயிகாரம் சூழப்பட்டு பகடாயிகாரம் தேவத்திரம் செய்வனாக அமைக்கப்படவேண்டும்.

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 1

இவ்விதமாகக் கங்காதிர மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப் பட்டது.

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 1

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

திரிபுராந்தக லக்ஷணம்

320 - 321. இனி திரிபுராந்தக லக்ஷணம் சொல்லப்படு படுகிறது. மூன்று வகைகளாகோடுகடாய (திரிபங்க) உருவத் துடன், வைசாகஸ்தானகம் என்னும் நிலையில் இந்த மூர்த் தியை அமைக்கவேண்டும். வகைகள் (திரிபங்கங்கள்) மத்திய ஸூத்ரத்திலிருந்து மூன்று, நான்கு, ஐந்து அங்குலமிருக் கலாம்.

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

11 நகடாயிகார

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

வகடாயிகாரவாயுதா உகடாயிகாரவாயுதா 11 நகடாயிகார

சூவாராணகருஷணம்]

330. பார்ச்வ சூத்திரங்களும் த்ரிபங்கங்களுக்குத் தகுந்த படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் அததற்குரிய முறைகளிலேயே உருவங்களை அமைக்கவேண்டுமே யல்லாது ஒன்றோடொன்றைக் கலக்கக் கூடாது.

உஷ்ணம் ஸ்ரீஸூகம் வாஹம் வாஹவாஹம் சூஹிதம் ।

வாஹஉஷ்ணம் ஹஸ்தம் ஸ்வாணம் நாஸிலீரகம் ॥ நூநயுக ॥

331. த்ரிபுரார்த்தகமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் (குறுக்காகவும்) இடதுகால் சிறிது வளைந்தும் இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகளில் முறையே, வில்லும் அம்பும் இருக்கவேண்டும். அம்பு நாபியின் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

வாஷி-ஹஸ்தஸூகம் கடகம் ஸ்ரீஸூகம் விஸேஷதஃ ।

வாஹம் சூஹம்-கூஹம் கண-ஸீரோஹிதாந்தம் ॥ நூநயுக ॥

நதவொஹிதவெவா ஹம்மொஹிதவிஸேஷதஃ ।

கத-ஸீவரஹஸ்தஸூகம் சூஹவரஸம் யாஸிணை ॥ நூநயுக ॥

332 - 333. உள்ளங்கையின் அடிப்பாகத்தில் அழகாகக் கங்கணம் (வீரசங்கிலி) தரித்திருக்க வேண்டும். வில்லுடன் கூடிய இடதுகை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு அங்குலம் தணிவாகவும், அதிகமாகவும் இருக்கலாம். வெளிப்புறக்கைகள் இரண்டும் கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கி அவைகளில் மான்மழுவேந்தியிருக்க வேண்டும்.

ஜடாஹம்-ஸூகம்-ஸூகம் ஸ்வ-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம் ।

செவ்வாஹஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம் ॥ நூநயுக ॥

ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம் ।

ஹம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம் ॥ நூநயுக ॥

ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம்-ஸூகம் ।

சுருதிராஜாவரமொழிநாயகம்]

மறாபுவாஜெசெது வாநெநெதுவாபாஜரெ ।

விசுவாயெது ஹத்யெநாஜெது-கிணவாபா-கெ || நூநு ||

வெது வா துத்யெமும்நீகவாமுஹத்யெதுத்யெமும்பயெது ।

337 - 338. மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கத் திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸாபுடத்திலும், ஹிக்கை (நெஞ்சக்குழி)யின் மத்தியிலும், ஹ்ருதயத்தின் வலது பாகத் திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தில் நான்கு அல்லது 3 அங்குஸம் தள்ளியும், கணுக்காலின் மத்தியிலும் தொங்கும்.

மநாவெசுதிதாராவம் சுஹிததுவாபாஜிணம் || நூநு ||

பெவஸுது கிணம் ஹத்யெநாஜெது-கிணவாபா-கெ || நூநு ||

வாஜெதுத்யெநாஜெது-கிணவாபா-கெ || நூநு ||

சுஜாவரமொழிநாயகம் || நூநு ||

338 - 340. கால்கள் நடக்கும் ஜாடையுடன், பிரதக்ஷிணமாக வளைந்து (வலதுகால் சிறிது மடக்கி முன்னே வைத்து) இருக்கவேண்டும். ஈசுவரனுடைய வலதுகை தேவியினுடைய கையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஈசனின் இடதுகை வரதமுத்திரையோடுருக்க வேண்டும். மற்ற இரு பின்புறக் கைகளிலும் மானம் மழுவும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். முகத்தில் ச்ருங்காரபாவம் இருக்கவேண்டும்.

வாஜெதுத்யெநாஜெது-கிணவாபா-கெ || நூநு ||

பெஹம் வாவாஜெதுத்யெநாஜெது-கிணவாபா-கெ || நூநு ||

340 - 341. சர்வாங்க சுந்தரராய், ஜடாமகுடத்துடன் (சடைமுடி) எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்குபவராய், பவழமேனியுடன் மங்களமே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றத்துடன் விளங்கவேண்டும்.

வாவதீ வாக்ஷதீ துதிவீதும் உதிக்ஷிணைகரெ ।

தெவஹ்ஷெந ஸம்ப்ராஹ்நாஸுதீஸாவதீ மூலிஷ்ணெனெ : || ந.ா.சயக ||

வாவதீதீநாது ஸஹஸ்ரீ மூலிஷீ : ஸவ-ரோமுகாரஸொஹிதெ ।

தெவபூலிஷெஹுதம் காவ-தீநு வஜ்யொநிஸுதம் மூலிஷீ : || ந.ா.சயக ||

ஸிஷ்ணுஸூரிமம் ரூபெண ஸுவண-தீகருஸொஹிதெ : ।

ஸம்வதிக்ஷுதென் ஹ்ஷென டிதீதாடிதகவூலிஷீ : || ந.ா.சயந. ||

சுஷ்ணொகெஸுரெதெ-தீஷெ : ஸிஷ்யகூதமெஸுரெ : ।

சிஹ்ரெநா-ரோதாஷெஷு ஸஹ்ஜாதம் மெனெரவி || ந.ா.சயக ||

சூவூதஸூயாதெஸெஸுவ ஸம்மாஸவதநாநிதெ : ।

ஸாவகதூணஸிம்ஸதம் ஸவ-ரோதிகாரம் பூஷொ : || ந.ா.சயந. ||

341 - 345. பார்வதி இடக்கரத்தில் புஷ்பத்தோடும், வலக்கரம் ஈசுவரனால் பற்றப்பட்டும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நாணத்துடன் விளங்கவேண்டும். பார்வதியோடு சீதேவியும் பூதேவியும் சர்வாலங்காரங்களுடன் விளங்கவேண்டும். ஈசுவரனுக்கு முன்னால் அக்னியில் ஹோமம் செய்து வைக்கும் ப்ரும்மாவும் நான்கு கைகளோடு விளங்கவேண்டும். பக்கத்தில் மஹாவிஷ்ணுவும் த்ரிபங்க நிலையில் தங்கக் கலசத்துடனும் சங்கசக்ரம் ஏந்திய கைகளோடும், உதக தாராபூர்வமாக பார்வதி தேவியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். லோக பாலர்களாலும், தேவர்களாலும், சித்தர்களாலும் யக்ஷர்களாலும், பூதகணங்களாலும், கணநாயகர்களாலும், கிண்ணரர்களாலும், நாரதர் முதலானவர்களாலும், ஸப்த மாதாக்களாலும், ஸ்திரீகணங்களாலும் சூழப்பட்டு ச்ருங்கார முகவிலாசத்துடன் கல்யாண சுந்தரர் விளங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் போக்கி மனதிற்குச் சாந்தியை உண்டாக்கும்.

உதிராமஹேஷ் கருாயிகாரெ கதூணஸுநாருகூணந்தா

ஸகாடிஸொஹிதாய : ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸ்யகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கலியாண ஸுந்தர லக்ஷணம் என்னும் பதினொராவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

சுய-நாஸீபுரமுசுநணம் }

சுய-நாஸீபுரமுசுநணம்

சுய-நாஸீபுரமுசுநணம் அ-நாஸீபுரமுசுநணம் அ-நாஸீபுரமுசுநணம் |

வினியங்குயெயெசுநணம் ஸுதகு-நாஸீபுரமுசுநணம், மவசு || நூசயசு ||

அர்த்தநாஸீவர லக்ஷணம்

346. அர்த்தநாஸீவரரை இரண்டு கைகளுடனே அல்லது நான்கு கைகளுடனே அமைக்கலாம். இந்த மூர்த்திக்கான சூத்திரம் ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் தொங்கவிடப்படவேண்டும்.

ஸ்ரீஸூகம் ஸுநிணம்வாடி வாடிவாடி-நாஸீபுரமுசுநணம் |

வாடிவாடி-நாஸீபுரமுசுநணம் ஸுநிணம்வாடி-நாஸீபுரமுசுநணம் || நூசயசு ||

347. வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடதுபாதம் சிறிது வளைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இடதுபாதி பார்வதியின் உருவத்தோடும், வலதுபாதி சங்கரரின் உருவத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

சுயம் வரமு-வலவ-நாஸீபுரமுசுநணம் அ-நாஸீபுரமுசுநணம் |

வாடிவாடி-நாஸீபுரமுசுநணம் ஸுநிணம்வாடி-நாஸீபுரமுசுநணம் || நூசயசு ||

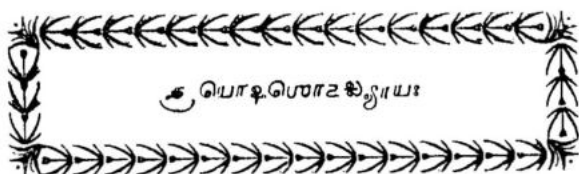
சுயம் வரமு-வலவ-நாஸீபுரமுசுநணம் அ-நாஸீபுரமுசுநணம் |

வினியங்குயெயெசுநணம் ஸுதகு-நாஸீபுரமுசுநணம், மவசு || நூசயசு ||

348 - 349. வலது பக்கத்தில் முன்கையில் அபய முத்திரையும் பின்கையில் மழுவும் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். இடது பாகத்தின் முன்கை ரிஷபத்தின் தலைமேல் வைக்கப்பட்டும்

1. இந்த இடத்தில் 'சு' என்ற சுவடிவில், உ-வெழுக்கிதஸ்யம் என்று காணப்படுகிறது. 'முகம் புஷ்பத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்பது இதன் பொருள்.

வாஸுவதருக்ஷணம்]

வாஸுவதருக்ஷணம்

வசுக்ஷயவாஸுவதருக்ஷணம் அநுசொவரவதருக்ஷணம் |
 சிண்ணெதும் அதுவாஸுவதருக்ஷணம் அநுசொவரவதருக்ஷணம் உவாததம்
 || கருநுமி ||

352. இனி, பாசுபதாஸ்திரம் அளித்த மூர்த்தியின்
 வசுக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது (பாசுபதம் என்பது சர்ப்ப உரு
 வத்திலுள்ள பரமசிவனுடைய அம்பும் வில்லுமாகும்).

இவருடைய நிலையை சந்திரசேகரமூர்த்தியைப்போல்
 அமைக்கவேண்டும். நான்கு கைகளோடும் மூன்று கண்
 களோடும் ரொத்தராகரமான ரூபத்தோடும் மேல் நோக்கிய
 கேசத்தோடும், பெரிய சரீரத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

ஹவையா டிசுக்ஷிணெயுமும் சுக்ஷிணெயுமாவாகெ |
 சுமயம் டிசுக்ஷிணெயுமாவாகெ |
 ஸவம் வாஸுவதருக்ஷணம் குலமம்¹ அ விய்யதெ || கருநுமி ||

353. வலதுகையில் குலமும், இடதுகையில் ருத்ராஷ்ட
 மாஸையும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை அபய
 முத்திரையோடும் இடதுகை வரத முத்திரையோடும் இருக்க
 வேண்டும்.

1. மூலத்தில் 'பாசுபத மூர்த்தி' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை
 "பாசுபதாஸ்திரமே மூர்த்தி வடிவெடுத்தது" என்றோ, அல்லது "பாசுபத
 அஸ்திரம் அளித்த மூர்த்தி" என்றோ பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்த நூலில் 7-வது சுலோகத்திற்கான பழைய உரையில் 'அர்ஜுன
 னுக்கு பாசுபதாஸ்திரம் கொடுத்த விக்ரஹமும்' என்று கண்டிருக்கிறது.

2. குலமம் - வில்லுக்கு 'உஷ்ணவதம்' என்று பெயர்.

[ஆசிரியருக்குணம்

இந்த முறையில் பாசுபதாஸ்திரமாகிய அம்பும் வில்லும்
(அளித்த) மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது.

உதி வாஸுவதருக்ஷணம் ||

சய கங்காஸ்திதி-ஃ ருக்ஷணம்

ஸூரியோ மஹிமம் செவம் ப்ரவாஸஸஜ்ஜஸவஹம் |

வசெஷ்ய கங்காஸ்திதிவஹம், மஹாஸெஷிதம் வாஸு || ௩௩ || ௩௩ ||

ஹஸ்தாஸ்திதிவஹம், மஹாஸஸ்திதிவஹம் |

வாஸுஸ்திதிவஹம், மஹாஸஸ்திதிவஹம், மஹாஸஸ்திதிவஹம்

|| ௩௩ || ௩௩ ||

354 - 355. பிகைக்கேட்கத் தகுதியான உருவத்தோ
டிருக்கும் கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.
முன்னால் அடி எடுத்து வைப்பதுபோன்ற ஜாடையுடன்
தேகம் முழுவதும் விழுதி பூசப்பட்டு, மிகுந்த சோபையுடன்
விளங்கும் ஹஸ்தபாதங்களுடன் பாதங்களில் பாதுகையுடன்
மனோஹரமான ரூபத்துடனும் ச்ருங்கார பாவத்துடன் இந்த
மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சிவந்தி ஹஸ்தாஸ்திதிவஹம், மஹாஸஸ்திதிவஹம் |

சூஸ்யம் கண-ஃ அயெகண-ஃ குண-ஃ கண-ஃ வ-ஃ || ௩௩ || ௩௩ ||

355. புன்சிரிப்போடு கூடிய இலேசாகத் தெரியும்படி
யான பல்வரிசையுடன்கூடிய வாயும், ஒரு காதில் குண்டலமும்
மற்றொரு காதில் கர்ணபூரம் என்ற தோடும் அணியப்பட்டும்
இருக்கவேண்டும்.

வ-ஃ வ-ஃ ஹஸ்தாஸ்திதிவஹம், மஹாஸஸ்திதிவஹம் |

சூஸ்யம் கண-ஃ அயெகண-ஃ குண-ஃ கண-ஃ வ-ஃ || ௩௩ || ௩௩ ||

சுந்தரகாஸ்யாஸ்திதிவஹம், மஹாஸஸ்திதிவஹம் |

ஸூஸ்யம் கண-ஃ அயெகண-ஃ குண-ஃ கண-ஃ வ-ஃ || ௩௩ || ௩௩ ||

[பதினாறுவது]

நிலையில், அவரிடம் மோகத்தினால் ஏற்பட்ட மன்மத வேதனை யுடன் மிரண்ட பார்வையுடன் ஒரு பக்கம் நாணத்திற்குள்ளா கியும் ஒரு பக்கம் புன்முறுவல் தவழவும் அவருக்குப் பிணை யிடவந்த ஸ்திரீகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ ரோடு பலவித லீலைகளில் மனதைப் பறி கொடுத்தவர்களாக வும், ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாகவும், அந்த ஸ்திரீகள் அமைக்கப்படவேண்டும். கங்காள ரூபலக்ஷணம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

உத்தராமதெனீஸ்வரகதாயிகாரொ வாஸுவதகங்காஸூரூதி-
ரூக்ஷணந்தாஹ த்யொடிஸொயதாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பாசுபத கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதின்முன்றாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:0:—)

சுய உதாடி-ஸொயதாய:
ஹரிஹராய-ரூக்ஷணம் ||

ஹரிஹராய-ரூக்ஷணம் ||

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

363. இனி சங்கரநாராயணர் (ஹரிஹரார்த்தர்) மூர்த்தி யின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. நீண்டு நியிர்த்த தோற்றத் துடன் ஸம்பாதஸ்தானகத்தில் இந்த மூர்த்தி இருக்க வேண்டும்.

தக்ஷிணம்வமயம்நாரஹவ-ரூபரிதகரஃபரஃ ।

வரஸூ-ரூக்ஷிணெவாரெ ஸஃவகத-ரூக்ஷ ஹரஃ || நாரகபிஹ ||

விக்காடபுரமுகுணம்]

363. வலது கை அபய முத்திரையைத் தாங்கியும் இடது கை தொடையில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கைகளுள் வலது கை மழுவும் இடது கை சங்கு அல்லது கத்தி தரித்திருக்க வேண்டும்.

ஐடாசிரீடபயயொபுபுளேயு

வ்வாஸகஸ்தாஸவண-யொவ-யொஃ |

ஹராஹவசு டிசுநிணைநதவாபு-ஃ

ஹரெரஹகாரவசு-சுநீதா || ௩௩௩௩ ||

364. தலையின் ஒரு பாதியில் ஜடையும், மற்றொரு பாதியில் கிரீடமும் ஒரு பாதி பவழ மேனியும் மற்றொரு பாதி ச்யாமள வர்ணமும், ஒரு பாதி பரமசிவனின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும், மற்றொரு பாதி மஹாவிஷ்ணுவின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும் கூடிய வராய் விளங்கவேண்டும்.

உததாமலெஸ்துலகஸ்தாசிகாரெ கெஸவாய-ஃ௨௨தி-ஃ முகுணம்நா

அது-ஃபொருளாய் ||

இவ்வாறு அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகனாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கேசவாத்த மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:0:—)

விக்காடபுரமுகுணம்

விக்காடபுரமுகுணியாநமுகுணம் வசுத்தெயு-நா |

முகாடிசுநிணைவாபு-ஃ நாலாபு-பரவாசெ || ௩௩௩௩ ||

[பூதிராயகூடணம்]

ஹிகூலாரொ அ ஹுதயஸ்யெதநாஹஸுதகூதினெ ।

ஸூதவாசஸ்திமூஹெ அ ஸ்யஸ்திமூதம் ப்ருமஸ்யெசு || நூகயசு ||

மஸநாவெகூதிதாராவம் ஜடாஸகூடகூணிதம் ।

விசீண-ஃ வா ஜடாஹாரம் நதாராவம் நதாநதம் || நூகயசு ||

பிகூடான ஸகூடணம்

365 - 367. பிகூடானர் ஸகூடணம் இனி முறைப்படி சொல்லப்படுகிறது. இந்த மூர்த்திக்குரிய மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும், மூக்கு நுனி உதடு இவற்றின் இடது பக்கத்திலும், ஹிக்கா (நெஞ்சக்குழி) வின் இடது பக்கத்திலும், ஹ்ருதயத்தின் மத்தியிலும், நாடியின் வலப் புறத்திலும், ஊன்றிய காலின் கணுக்காலிலும் தொங்க வேண்டும். நடக்கும் பாவனையுடன், ஜடாமகுடத்துடன் அல்லை விரிந்த சடையுடன், வஸ்திரம் அணியாமலும் சிறிதசாய்ந்த முகத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

உகூதிணம் வலவ-ஃஹஸ்தம் ஜமவஜாவாரஸ்யுதம் ।

வாரொ கவாநுவரஃ ததூபெ-ஃபரிநிவிம்மகம் || நூகயசு ||

உகூதினெ வரஹஸ்தஃஸூதாசு உய்யுஸாகூவிதம் ।

ஸூஹோக்ருதீய ஸ்யுதம் நாமெந கபிவெஷிதம் || நூகயசு ||

யஜெகூவவீதஸ்யுதம் ஸெஷங்கூஸவஸ்துஸெசு ।

நததூ ஸஸஹமொகூக்ஷிண-ஃசெஸஸ்யாவிவா || நூகயசு ||

368 - 370. முன் பக்கத்திலுள்ள வலக்கை மானுடன் விளையாடுவது போலவும், இடக்கை கபாலத்தோடு கூடிய வரத முத்திரையுடனும், அந்தக் கையின் பக்கத்தில் மயில்தோகையைத் தாங்கியும், பின்புற வலக்கையில் 'டமருக' (உடுக்கை போன்ற) வாத்தியமும், நழுவித் தொங்கும் மேலாடையுடனும், இடுப்பில் பாம்பினாலான அரைஞாண் அணிந்தும், பூணூல் தரித்தும் இருக்கவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் கங்காள மூர்த்திக்குச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும். உடம்பின் வளைவு

அனெப்பராநு முஹுஷணம்]

ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் இருக்கவேண்டும். விரிந்த சடையுடனும் இருக்கலாம்.

உத்யாமவெஷஸகஸாயிகாரொ லிக்ஷாடநஹுஷணம்,நாஉ
வணாடிபொரஜியாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடன லக்ஷணம் என்னும் பதினெந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

—(0)—

அனெப்பராநு முஹுஷணம்

அனெப்பராநு ஸாடிநு ஸாவாஸநஸராயுதம் |
உலாஸஹிதவதஸு சிஹிடிநதாநநம் || நூளெயக ||

சண்டேச்வரானுக்ரஹ லக்ஷணம்

371. சண்டேச்வரனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்த மூர்த்தி சுகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். ஸோமாஸ்கந்தரைப் போல எல்லா அம்சங்களும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் முகம் முன்புறம் சிறிது குனிந்திருக்க வேண்டும்.

உஷ்நிணம் வரடிஹதஸு நத்யஸு அனெப்பரஜெய-நி |
நத்யஸுஷுதஸு ப்ரஸாடிந அனெப்பராஹதிஸ்யுதஸு || நூளெயக ||
சுதாஹுவிவ-டொஹுசுவா சூஸநாயுதரூஸநெ |
அனெப்பராஹண-வண-ஸோசு ஸவ-காஹுஹுஷணம் ||
|| நூளெயக ||

372 - 373. வலக்கரம் வரத முத்திரையுடன் சண்டேசு வரரின் தலைமீது அனுக்ரஹத்துடன் வைக்கப்பட்டிருக்க

[வ.தி.பா.மு.கூ.நீ.நா.ம.]

வேண்டும். சண்டேசுவரர் பக்தியுடன் அஞ்சலி முத்திரை (கைகூப்பி)யுடன் ஈசுவரனுக்குச் சிறிது தாழ்ந்த ஆசனத்தில் ஸ்வர்ண (பொன்மேனி) வர்ணத்துடன் எல்லாவித அலங்காரங்களுடன் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

செவ்வாசெழுந்தாசெவி ஸ்தாஜாஸாஸதஸம்யதா ।

உதி அண்ணாநாம ஹருக்ஷணம்

374. ஈசுவரனுடைய இடது பக்கத்தில் உமா தேவி ச்யாமள வர்ணத்துடன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

சுய டிசுதினா உதி-3 டிசுதினா

வதாபதாநஷ்வராவந்து வசுத்திதே வியிநாடயுநா || ந.௩௭௮ ||

மனது-தூய்மை தாழ்வா வாழா-விழிநாஸநெ ।

ஊம்பியெழுகுநிணம்பாடி அதுஸ-ராஹுஸலமிதம் || ௩௩௭௮௫ ||

மூலாடி சூழிணைதவழி நெடும்பாண்டி வாடிவாழ்வுகே.

ஹிதூவாடுறு ஹுடியையெது நாவெய்யு லயதுடு || நூனயுக ||

யொந்நியெந்நவெந்நயந்நைந்ந, ஸ்ரீநிவாஸநெதயா !

சூலதம்வாயு-கோது,வஸ்தாசு ஸம்ஹாரம் ஐக்யிணங்குரம். ||

|| நமஸ்யை ||

தகஷினுபூர்த்தி என்னும் வ்யாக்யான தேவ லக்ஷணம்

374 - 377. வ்யாக்யான தேவரீ என்னும் தக்ஷிணமூர்த்தியின் அமைப்பு இனி முறையாகச் சொல்லப்படுகிறது. இடது பாதம் வலது முழங்காலின்பேரில் வைக்கப்பட்டு வலது பாதம் தொங்கவிடப்பட்டு நான்கு கைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் முக்கிய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும் வலது கண் ஓரத்திலும், நாஸாபுடத்திற்கு வெளியிலும், நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது புறத்திலும், ஹ்ருதய மத்தியிலும், நாபி மத்தியிலும், யோனி மத்தியிலும் ஆசனத்திலுமாக தொங்கவிடப்பட வேண்டும். சூத்திரத்திற்கும் ஆசனத்திற்கு முள்ள இடைவெளி 1½ அங்குலம்.

உருத்திராட்ச-2 (உருத்திராட்சம்)

சுவரம்வாக்ஷதா^தனும்ஸ்தாசீ வர^தஃ வாக்ஷத^தஃ |
 சுவரம்^தஅ^தயியரம்ஸ்தா^தஃ^தஹ^தவ^தயா^தவிவா || ௩௩ எயு ||
 ஸாய^தசீவ^தஃ ஸவா^தசீ^தமஜா^தஃ^தவ^தஃ ஸா^தடி^தரா^தவி^தத^த |

378 - 379. ஒரு வலக்கையில் சந்தம்ச முத்திரையும்¹ மற்றொரு வலக்கையில் ருத்ராக்கமாலையும், ஒரு இடக்கையில் வரத முத்திரையும், மற்றொரு இடக்கை அக்னியை ஏந்தியோ அல்லது யோக தண்டத்தின்பேரில் வைக்கப்பட்டோ இருக்க வேண்டும். அந்தத் தண்டம் 1½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும். உடம்பு அழகாக நியிரந்திருக்க வேண்டும்.

விகீண-தேமுய-தேஜ்வாவி ஐடாஉகூடவஸ்யுதம் || நூ எயக ||
 உஹதவா ஐடாஜெளஸிகரொடீயயூஸ்யுதம் ||
 யஜெஞாவவீதவஸ்யுத உதீரீயணுமஸ்யெஸு || நூ அய ||
 சுயவா வ்லுவ-தேஹொளளஜெளவீணாவாஜூநிதௌதுவா ||
 சுயவாவாஜவாஜுதம் ஊராவாரொவிதாநிதம் || நூ அரிக ||

379 - 381. விரிந்த சடையுடனும் அல்லது ஜடாமகுடத்
துடனும் அல்லது உயர்ந்த ஜடாமகுடத்தின் மத்தியில் கபாலத்
தோடும் இருக்கவேண்டும். பூணூல் தரித்தும் உத்தரீயம்
(மேலாடை) தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். அல்லது
முன்கை யிரண்டும் வீணுவாத்தியத்துடன் கூடியதாகவும்
இருக்கலாம். அல்லது இடது பாதத்தை வலது தொடையின்
பேரில் வைத்தும் இருக்கலாம்.

கி. நெதும் ஸ்வகூடாஹ உகூதா ஹாவமும்ஸிதம் ।
 கணகோனெருவிரம் விழிதாவிழிவழிவழிதருவகம் ॥
 ॥ நூ. அ. ௨ ॥
 சி. ன்னி ன்ரிதீ னிதந்தெதும் யொமஸம்யாநுஸாரிணம் ।
 வஜாவ் வஜோஸாரம் கணககூணம்வாவிவிணம் ॥ நூ. அ. ௩ ॥
 கணகவமராமிதவாவி ஸவககூஸவ்விதம் ।

1. கட்டை விரல் நுணியும் ஆள்காட்டி விரல் நுணியும் ஒன்றே
 டொன்று சேர்ந்து மற்ற விரல்கள் பிரிந்திருக்கும் முத்திரைக்கு 'சந்தம்
 சமுத்திரை' என்று பெயர்.

॥ வசுஷிசொழியாய் ॥

சுய காமுடிஹந மக்ஷணம் ॥

வசுஷுதெ காமுடிஹநொ நகுதாராவெண வாயுதம் |
நதிடிசுராஜும வாவி சுஷுடாஜுமஉயாவிவா ||கஅஅ||
அடிசுராஜுமஉயாந வா வுதிசுராமும வியீயதெ |

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

காலதஹன லக்ஷணம்.

388-389 இனி காலதஹனரின் லக்ஷணம் சொல்லப் படுகிறது. அவருடைய மூர்த்தி நர்த்தன ஆரம்பத்தின் அமைப்பை உடையது (அதாவது ஒரு கால் தூக்கப்பட்டிருக்கும்). குத்திரத்திலிருந்து உடம்பின் வளைவு 10 அங்குலம் அல்லது 8 அங்குலம் அல்லது 12 அங்குலம் வரையில் இருக்கலாம்.

மயாடிசுஷினெ நெசுடியுவுவவூ வாஸுடிகெ ॥

ஹிகூயாவாஉவாஸுடி து வாஉஸுநாசுஷிசுஷினெ |
நாவிடியுராமும வாஉ வானெ ரெஹுஷுஉஜுமடி ||ககமி||
ஸூதிதாஹி மூஸுடியெ ஸூசு வுதிசுரெவ வியீயதெ |

389-391. மத்யகுத்திரத்தின் அமைப்பு இனிக்குறப் படுகிறது. நெற்றியின் வலப்பக்கத்திலும். வலது கண் மத்திக்குப் பக்கத்திலும் ஹிக்கை என்னும் நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது பக்கத்திலும், இடது ஸ்தன மத்தியத்திற்கு வலப்புறத்திலும், நாபி மத்தியத்திற்கு 1 அங்குலம் இடப்புறத்திலும், மேட்ரத்திற்கு 8 அங்குலம் இடப்புறத்திலும் ஊன்றிய காலின் கணுக்கால் நடுவிலும் குத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

[காருடிஹந

டிசுஷிணெ வடுவஹஹூம் து மடுமூ கணடூன
உஹுதடி ||ககஉ||

சுவரம் வரமும் வாவி வரஹ வா மயாகு, உடி |
நாவிவீகானகம் வாஉ வடுவஹ வடுவிரபொஹவடி ||

வாஹ து வரஹஹூம் ஸூகா வரிமம் வஹுவஸம்யுதடி |
உஹீஷாநெ டுதம் வாவி சிஹிஹதஹாவி வா ||ககச||

392-394. வலதுபுறத்தில் முன் கையில் குலத்தை யேந்திக் காதுவரையில் உயர்த்திப் பிடித்திருக்கவேண்டும். மற்றொருகை மழுவா அல்லது வரதமுத்திரையோ தாங்கியிருக்கவேண்டும். இடது புறத்தில் முன்கை கீழ்நோக்கியுள்ள குடி முத்திரையைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு கையில் பல்லவ முத்திரையில் 'பரிகம்' என்னும் ஆபுதத்தைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். அந்தக் கை உஷ்ணீஷத்துக்குப் பக்கத்திலோ அல்லது சற்றுத்தணிந்தோ இருக்கலாம்.

டிசுஷிணம் கூஹிதம் வாஹ ஸஹிகம் ஸஹாராநிதடி |
வாஹவாஹபொஹுதடி கூஹிதம் தஹஉஹுதடி ||ககரு||

சுஹுஹூம் காஹஹுதடி நஹஹூம் ஹவஹூ ஹீமயா |

395-396. வலதுகால் வளைக்கப்பட்டு மற்றொரு காலுக்குக் குறுக்காகவுள்ள சாய்வுடன் அழகாக அமைக்கப் படவேண்டும் இடது பாதம் தூக்கி வளைக்கப்பட்டு பாத தலம் மேலே தூக்கப்பட்டு அதன் கட்டைவிரல் யமனுடைய ஹ்ருதயத்தில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

ஹவெ ராஹஹூம் சிணெ து உ ஹீடாஹஹீவிஸெஷதஃ ||
விஹூஹாவொஹஹதஹிஃ ஸவஹூம்காஹஸொஹிதஃ |

முகூஷண[9]

வனவம் காதுவி நாஸம் ஸ்நாஸ சயஸூஸ்காதுரவிவகடி ||

விக்ஷணபூகூயபூஜம் ரகூம் வாஸஹஹம் வஸளபூகடி |

வாடிசூரணாநிதம் வாடியஸூஸ்யவஸநிதடி ||கூகஅ||

உதஜாமஸூஸ ஸகஸ்டாயிகாரெ காதுடிஹதஜெதி-கூகூஷணம்

நாடி ஸஷ்டிஸொய்யாய: ||

396-398 முகத்தில் ரௌத்திராகாரமும், மூன்று கண்களும், சடைமுடியும், பவழமேனியும், அபார தேஜஸ்ஸும் எல்லா அலங்காரங்களும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் காலதஹனர் அமைக்கப்படவேண்டும். அவருக்குக் கீழே காலனுடைய உருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்து ரக்தவர்ணமாக இருக்கவேண்டும். கையில் 'பாசம்' இருக்கவேண்டும். முகத்தில் கோபமும் பயமும் இருக்கவேண்டும். காலே முன்னால் வைத்திருக்கவேண்டும். ஈசுவரன் பாதத்துக்குக் கீழ் பயத்தோடு இருக்கவேண்டும்.

அகஸ்தியர் அருவிச்செய்த கௌதிகாரத்தில் காலதஹந லக்ஷணமென்றும்

17-வது அத்யாயம் முற்றும்.

|| சுவாமிநாதராயர் ||

சுய வினாக்கள் வகுப்புகள் ||

வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் ||

தனக்காய்ந்தும் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் ||

பதினாண்டுகள் அத்தியாயம்

வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்.

399-400. இனி வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
பதினாண்டுகள். வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
பதினாண்டுகள், அங்கங்களும் உடைய மூர்த்தி வினாக்கள்
வகுப்புகள். இந்த மூர்த்தியின் முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதி
யாகிய நளன் உள்ளும் இடத்திற்குக் கீழ் உள்ள பகுதி
பாதம் உடைய வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்.

வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் ||

வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்

வகுப்புகள் ||

வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்

வகுப்புகள் ||

வினாக்கள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்

வகுப்புகள் ||

400-402. இந்த மூர்த்தியின் மேல் பகுதிக்கு இடது
பக்கத்தில் ப்ரும்மா ஹம்ஸரூபமாக அமைக்கப்பட வேண்டும்

முகூண்டி]

டும். வலது புறத்தில் கீழே பன்றியின் உருவத்தில் மஹா
வீஷ்ணு அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் ஈசுவரனின்
முன்னே இருபுறங்களிலும் கைகூப்பிய நிலையில் ப்ரும்மாவும்
வீஷ்ணுவும் அவர்களுடைய நிஜ உருவத்தோடு அமைக்கப்
படவேண்டும்.

வளவம் மூர்த்தாவதாரம் ஸுபாசு ஸவபுராஜகாரம் ஹவெசு ||

தாஜாஜிவிஜ்ஜாராநதமும்பாஜெமே

ஸாஸாஹவீணபுஸாஜிஹவிஷணவஸூலெணெயு ||

ஸொஸாமிதம் ஸாஹகாரம் ஸகமபுஜிதாரம்

வெஸுராஸு ஸம்பாஜிவிபுஜிகாரம் விபுஜாசு ||சயிந||

உத்யாமஜே ஸகஸாபிகாரெ மூமொஜவமுகூண்டி

நாஜ சுஷாரசுபாஸ்யாபா ||

402-403. இவ்விதமாக விங்காவதாரம் என்னும்
விங்கோத்பவ மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த
மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் தோஷங்களையும் போக்க
வல்லது. உயரம், அங்கம், விஸ்தாரம், வளைவு, லம்ப
மானங்கள் இவைகள் ஏற்பட்டபடி அமைக்கப்பட்டு,
தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் பல
வர்ணங்களோடுகூடிய அலங்காரங்களும், மிகுந்த ப்ரகாசமும்
கூடிய இந்த மூர்த்தி எல்லா ப்ரஜைகளுக்கும் சுபத்தைச்
செய்வார். செல்வாக்கையும், ஸம்பத்தையும் விருத்தி
செய்வார்.

அகஸ்திய முனிவர் அருளிச்செய்த கௌதிகாரத்தில் விங்கோத்பவ

ஸுஷுணமேன்னும் பதினெட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்

|| ஸாகொநவீர்ஸொய்யாய: ||

சுய ஜாருஸம்முஹண்டி ||

ஜாருஸம்முஹண்டி ஸாருஸொய்யொவபுக்ஷுதெ
2௮௮௩ |

பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

தாரு சங்க்ஹணம்

404. * குலத்திற்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் தகுதியான
மரவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

வநு.கம் வம்வகம் வராயம் வஜிரா: ஸிர்ஸாவஸூயா || சயிச ||

உயுகம் வஜுகம் வெவ யங்கம் வலவபணபுகு ||
வொவவயுணு உதெதுதெ ஸலூஸெ ஸாருஸொய்யொ: ||

404-105. சந்தனமரம், சம்பகமரம், சாலம் என்னும்
மராமரம், கதிரம் என்னும் கருங்காலி, சிம்சுபா என்னும்
அசோகமரம், திந்துகம் என்னும் தும்பிலிக்காய் மரம்
அல்லது பனிச்சி மரம், சிரீஷம் என்னும் வாகை மரம்,
ஸோமம் என்னும் மரம், ராஜாதனம் என்னும்
பழமுண்ணிப்பாலை மரம், மதுகம் என்னும் இலுப்பைமரம்,
பத்மகம், தன்வகம் என்னும் மரங்கள், சப்தபர்ணம்
என்னும் ஏழிலைப்பாலைமரம், ஸோமவல்கம் என்னும்
வெண்கருங்காலி மரம், ஆகியவை எல்லாவகை குலங்
களுக்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் உற்றவை.

* குலம் என்பது சுதை (நற்சாந்து) யினால் அமைக்கப்பட
வேண்டிய பிம்பங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளே வைக்கப்படும்
மரத்தினாலாகிய தேகத்தின் எலும்புக்கூடு போன்ற அமைப்பு.

ஸம்முஹ[

நெல்லுலுவிவசுதனாஃ ஹிஹுவாராஃ பூஸாவிதாஃ |
மூலுலாராஹு ந மூலுலாராஹு ந மூலுலாராஹு ந மூலுலாராஹு ||

விதி ஸாவாஃ ஸிரஸூதிநூ ஜீணபுலனாஃ |
ஊனகொடாஃ |

ஊனாஹுவெலாயஸூஸாஹு யஸூஹு வதிதிவ வ ||

வாணபுபுபுலவலிஹாஃ வலுலாராஹு வலுலாராஹு |
வாணபுபுபுலவலுலாராஹு வலுலாராஹு ||சயி||

வாணபுபுபுலவலுலாராஹு வலுலாராஹு ||சயி||
வலுலாராஹு வலுலாராஹு ||சயி||

வெலாயஸூஸாஹு வலுலாராஹு ||சயி||
வலுலாராஹு வலுலாராஹு ||சயி||

406-410. உத்தமமான பூமியில் உண்டானவையும், பசையும் வலிமையுமுள்ளவைகளுமான மரங்கள் மிகவும் தகுதியுள்ளவை. குறுக்கு நெடுக்காக புதர் போன்ற நார்ப் பற்று உள்ள மரங்கள் தகுதியற்றவை. வரண்ட தன்மையுள்ளவை மத்தியமம். இரண்டு மூன்று கிள்களே உள்ள மரங்களும், மொட்டையாக உள்ள மரங்களும், இலைகள் காய்ந்த மரங்களும், பொந்துள்ள மரங்களும், வெள்ளத்தில் அடிபட்டுக்காய்ந்த மரங்களும், பிளவுபட்ட மரங்களும், தானாகவே கீழ் விழுந்த மரங்களும், புழு வண்டு முதலியவைகளால் துளை செய்யப்பட்ட மரங்களும், வெட்டுக்காயம் பட்ட மரங்களும், தேள் முதலிப விஷ ஐந்துக்கள் உள்ள மரங்களும், இலை புஷ்பங்கள் இல்லாத மரங்களும், காற்றில் சேதமடைந்த மரங்களும், இடிவிழுந்த மரங்களும், பக்குவ நிலையடையாத மரங்களும். அதிக வயதான மரங்களும்,

[பாரா]

மிகவும் இள மரங்களும், அநேக பக்ஷிகளுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள மரங்களும், வளைவுகளுள்ள மரங்களும், புற்றுக்களுக்கடியில் உள்ள மரங்களும், சண்டாளர்கள் வசிக்கும் இடத்திலுள்ள மரங்களும், கோயில்களில் உள்ள மரங்களும், சபைகளுக்கு அருகில் உள்ள மரங்களும், பிரயாணிகள் முதலிபவர்கள் தங்குவதற்காக ஏற்பட்ட இடங்களிலுள்ள மரங்களும், பாட்டைகளிலுள்ள மரங்களும், மயானத்திலுள்ள மரங்களும், வியாதியஸ்தர்கள் வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள மரங்களும், காய்க்காத மலட்டு மரங்களும் தகுதியற்றவை.

ஸூலஹதிவிஸுஸுவஹாஸ்யாவயவாநிதாஃ |

வூலுவயுவஸுவஹா வநஜாயாநொஹராஃ || சகக ||

பீஜவொ நிவ்ருணாஜாதிவ்ருக்ஷராவுதஸொஹிதாஃ |

ஹ்ரீவாநவாநவகாவ்ருக்ஷாஃ வாநவாந வ்ருக்ஷ

ஜாஹரெசு || சகக ||

ஹ்ரீணாஃ ஹ்ரீஹதிருஹெஃ கூயபாசு நெஷுனெ

தா நவாநவகாஃ |

411-413. சுபமான இடங்களில் உண்டான மரங்களும், நடுத்தர வயதுள்ளவைகளும், புஷ்பங்களும் தளிர்களும் நிறைந்தவைகளும், அடர்ந்த நிழல் உடையவைகளும், நேரானவைகளும், காயமில்லாதவைகளும், நல்ல ஜாதி வீருக்ஷங்களால் குழப்பட்டவைகளும், ஆண், பெண், நபும்சகம் என்ற மூவகை ஜாதி மரங்களும் தகுதியானவை. இவைகளுள் ஆண் ஜாதி மரங்கள் ஆண் உருவங்களுக்கும் பெண் மரங்கள் பெண் உருவங்களுக்கும் ஏற்றவை. ஆண் உருவங்களுக்கு பெண், நபும்சக ஜாதி மரங்களையும்

ஸம்முஹண[9]

உபயோகிக்கலாம். பெண் உருவங்களுக்கு நபும்ஸக ஜாதி
மரங்களை உபயோகிக்கக்கூடாது.

புஸஸுவக்ஷ.நக்ஷத்ரு உஹுதித்ரு கரணாநித்ரு ||

ஹொநெந வநிஜாநெந ஸம்முஹஸூவாபபுஸிஜிவி ? |

வாநஸுதும் ஜிவெயுக்ஷஜெயெ திரஸுஷுஷுயக்ஷயெசு ||

க்ஷீரதொயஸு வம் நெஷும் ஸொணிதம் க்வஸும்ஹ

ஹவெசு |

413-415. சுபமான பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், முகூர்த்தம், கரணம் இவைகள் கூடிய நல்ல வேளையில் தேவதைகளுக்கான ஹோமங்களும், பூதபைசாசங்களுக்குப் பலிதானங்களும் செய்துவிட்டு ஆசாரியனும் சிற்றீயும் சேர்ந்து மரத்தினடிக்குச் சென்று 'வனஸ்பதி' என்னும் பரக்தைப் பற்றியமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஜபித்துவிட்டு மாத்தினடியில் மூன்று இடங்களில் வெட்டிப்பார்க்கவேண்டும். பால் போல நீர் கசிந்தால் மிகவும் உத்தமம். ரத்தம்போல நீர் கசிந்தால் அது அசுபம்.

வதிவடும் வுக்ஷஜுவொ ஜூகுவா வாஜக்ஷிணவரஜக்டு ||

ஜூகுவா வதிவெடூதூரம் நெஷும் வதநம் நானு

ஜிஷுதெ |

415-416. மரத்திற்கு முகம் கிழக்கே என்பதை அறிந்துகொண்டு பின்புறம், வலது புறம், இடதுபுறம் இவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வடக்கேயும் தெற்கேயும் வெட்டிய மரம் விழுந்தால் நல்லது. மற்ற திக்குகளில் விழக்கூடாது.

புஸஸுவஹுரூஹம் வஸூஜ்வாமெஷ.நஜாஜிடிவடு ||சகசு||
S-9

[ஸூத்ர]

சூகவா வபெ ந பூஜாஜ வுஷ்டாநாவஸநித்ய |

ஸகபெ வாவி வுஷ்டாயெ வெஸயெசு கஜ்ஜணபெ ||

வாநுகெஸாயிசவா து சூஸுஷ்டம் பெசுஷயெதூநாடி |

416-418. நல்ல மரமாக வெட்டிப் பிறகு அதன் கிளைகளைக் கழிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை நிமிர்க்கவேண்டிய இடங்களில் நிமிர்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை வஸ்திரம் போர்த்திப் புஷ்பமாலை போட்டு வண்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் தோளிலோ வேலை செய்யவேண்டிய மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்து மணலில் கிடத்தவேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் நாள் வரையில் கவனித்து வரவேண்டும்.

ஸூத்ரமுகுஷ்டம் ||

சுஜோவாஜ பூதுஜாநா நிஸித்ய கலுயெசு ||சகஅ||

யயா வெராஜீவ்யம் து தயா ஸூத்ராயதம் உதடி |

உயெ து தசுபூஜாணம் ஸூசு வதூலாபெசு
விஷுதடி ||சகக||

சூலல ஸூணம்.

418-419 அங்க உபாங்க, *ப்ரத்யங்கங்களின் அளவுகளை நிச்சயித்தச் சூலத்தைத் தயார் செய்யவேண்டும். உடம்பின் நீளம் எவ்வளவோ அவ்வளவு சூலத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். சூலத்தின் மத்தியில் உடம்பின் அகலத்திற்கு நாலில் ஒன்று (1/4) அகலம் இருக்கவேண்டும்.

* தலை, உடம்பு கைகள், கால்கள் இவை அங்கங்கள். இந்த ஒவ்வொரு அங்கத்திலுமுள்ள உறுப்புக்கள் உபாங்கங்கள். அங்கங்களுக்கு இடையேயுள்ள பகுதிகள் ப்ரத்யங்கங்கள்.

முகுண்ட]

வாஸுதணம் ததம் தவஸு உபயுஷாஸகஹீநகடி |

வதூரநாஷு வதூரநாஷி: நாலுதம் வதூரநகடி ||

விக்ஷாநுதவி வாஷுதணம் செஷம் வதூதம் வலாஹசெக் |

வனவம் வா வஸவதூதம் வா ஹாஸுதம் வுயொஜ்யெக் ||

419-421. அதன் நுனியில் அகலம் $\frac{1}{5}$ குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதில் மேட்ரம் முதல் நாபி வரையில் நாற்பட்டையாகவும், நாபி முதல் ஹிக்கா வரை எட்டுப் பட்டையாகவும் பாக்கி உருளையாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது சைவபேரங்களுக்கு வம்சதண்டம் முழுவதும் உருளையாகவும் இருக்கலாம்.

வாஹுவயுஷவிஸூரம் வணுலாமெகஹீநகடி |

வகேஷாநுதாயதம் தவஸு வணுலாமெகவிஸூரடி ||

சுஜுதாயிகதாரம் வா தவஸுதாயம் வஹஸம் தயா |

கபிதாரஸு வணுஸாஹீநகடி கபிஷுநகடி |

தஜீவயுதாயம் தடியம் தம் ததம் வஹஸலிஷுதெ ||சஉ||

422-423. வம்சதண்டத்தில் வைத்துப் பொருத்த வேண்டிய வகேஷாதண்டம் (மர்புதண்டம்) இரண்டு புலங்களின் வெளி எல்லை வரையுள்ள அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று ($\frac{1}{5}$) குறைவான நீளம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்த தண்டத்தின் அகலம் நீளத்தில் ஐந்தில் ஒன்று இருக்க வேண்டும். * அல்லது அதைக்காட்டிலும் $\frac{1}{5}$ அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் அகலத்தில் பாதி. 'நடிதண்டம்' என்னும் 'இடுப்புத்

* காசியபியத்திலும் சிலபரத்னத்திலும் வகேஷாதண்டத்தின் நீளம் $\frac{3}{2}$ அங். அகலம் $\frac{1}{5}$ அல்லது $\frac{7}{5}$ அங்குலம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஹக்ஷண[

426-427. கடிதண்டத்தில் 3 அங்குலம் நீளமுள்ள சிகைகளை உண்டாக்கவேண்டும். துடையின் நீளத்தைக் காட்டிலும் 8 அங்குலம் ஊருதண்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 8 அங்குலத்தை ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

ஹ்நாககெ ஹ்நாடிஹ்நாயாஹ் ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நெஹ் ||

தந்நெஹ் ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

427-428. ஊருதண்டத்தின் நீளம் நின்ற வடிவத்திற்கு எவ்வளவு நீளமோ அதே நீளம் உட்கார்ந்த வடிவத்திற்கும் சரியாகும். கடிதண்டத்தின் இரு சிகைகளின் மத்தியிலும் தளைகள் செய்து ஊருதண்ட சிகையிரண்டையும் சேர்க்கவேண்டும்.

ஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ து ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ து ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ
ஹ்நெஹ் ||

ஹ்நாஹ்நாககெ (தாஹ்)ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

ஹ்நாஹ்நாககெ து ஹ்நாஹ்நாககெ து ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நெஹ் ||

தஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ து ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ஹ்நாஹ்நாககெ ||

428-432 நின்ற நிலையில் முழங்கால் முட்டை ஊருதண்டமும், ஐங்காதண்டமும் சேரவேண்டிய 'சந்தி' யாக

அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முழங்கால் முட்டின்
 நீளத்தை இரண்டு பாகம் பண்ணி ஊருதண்டம், ஜங்கா
 தண்டம் இரண்டையும் அதில் பொருத்தக்கூடிய வகையில்
 சிகைகளை இரண்டு பக்கத்திலும் அமைக்கவேண்டும்.
 அல்லது ஜங்காதண்டத்தை முழங்கால் முட்டில் ஏற்றிப்
 பொருத்தவேண்டும். ஊருதண்டத்தின் அகலம் பீம்பத்
 தின் ஊருமத்தியத்தின் அகலத்தில் $\frac{1}{3}$ பங்கு இருக்க
 வேண்டும். ஊருதண்டத்தின் நுனியின் அகலம் $\frac{1}{4}$ பங்கு
 குறைந்திருக்கவேண்டும். ஜங்கா தண்டத்தின் மூலமும்
 அப்படியே. ஜங்கா தண்டத்தின் நுனி அகலம் ஜங்கா
 மூலத்தைவிட $\frac{1}{3}$ பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.
 பாதத்திற்காக ஏற்பட்ட தண்டம் ஜங்கையின் நுனியைக்
 காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அகலமும், பாதத்தின் நீளத்
 தில் $\frac{1}{4}$ பங்கு நீளமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். பாத
 தண்டத்தின் நுனி பாதத்தின் நுனியின் மூன்றில் இரண்டு
 பங்கு இருப்பதோடு அதன் மத்தி அழகான கரவு சரிவுடன்
 அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாஹுஉலையிஸாயு து தூஸுஸெகம் ஊணவிஸூரடி |
 சுமூ (உ) தூஸஹீகம் ஸூரக பூகொஷுஉலையு
 தயெவ உ || சநக ||

சுயபூஜுமாயிக வாகவி பூகொஷுமூ
 தயபூகடி |

ஜாநுவசுகூவபூரம் வாஹுபூகொஷு சூரொவ
 யெசு உயடி || சநச ||

433-434. பாஹு (புஜ)தண்டத்தின் அகலம் பாஹு
 மூலத்தின் (புஜத்தின் அடிப்பக்கம்) அகலத்தில் $\frac{1}{3}$ இருக்க

[ஸூத்ர]

அகலம் அப்படிக்குறைக்கப்பட்ட ரீளத்தில் ½ பங்கு. அதன் கனம் அகலத்தில் ½ பங்கு, சிகை முதலியவைகள் புருஷ பிம்பங்களுக்குச் சொன்னபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

வம்வாஸொநகடிதாரம் சுபிடிணாயதம் உதடி |

ஸொஷம் வலுவெடூதூவஸவஸவா சுநூநூதூநூ
வஸாஸொஸ || சகஅ ||

438. 'கடிதண்டம்' என்றும் இடுப்பிற்கான தண்டம் இடுப்பின் அகலத்தில் 1/5 பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைப்புகள் புருஷபிம்பத்திற்குச் சொல்லப்பட்டபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ஹஸுவாஹதூஸொதூ தாஉவடுதூண யொஜயெசு |
ஸூநகம் லெஷகெஸஸம் ஸூஸநம் ஶாஸூஸூயடி ||

ஸூணீயெ லெவ ஶூடகவஷெவாஸூயிகெ |
சூயுதெ வா லுஜெஷெஹ கஹயெஷஸூ ஹகாஸிகாநூ ||

438-399. கைகால் தலங்களை (உள்ளங்கைகளையும் உள்ளங்கால்களையும்) அதனதனிதத்தில் செப்புப்பட்டத்தினால் சேர்க்கவேண்டும். தேவர்கள் பிம்பங்களில் நிற்கும் நிலை சிறந்தது. மானிட பிம்பங்களில் உட்கார்ந்த நிலை சிறந்தது. ப்ருஹ்மா முதலிய பிம்பங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் இடம் ஸ்தண்டிலமாகவோ (49 வாஸ்து பதங்களை யுடையது) மண்டூகபதமாகவோ (64 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) பரமசாயிகமாகவாவது (81 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) த்ரியுதமாகவாவது (289 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) இருக்கலாம்.

யொஸூஸூவயெஷூதூ தஸூசு... .. |

முக்திணடி]

வவபுமகெலு ஸிவூவாயெபா நிஷ்டெத குடெண ||சசக||

உத்யாமகெலு ஸகஸாயிகாரெ டிராஸம்மு ஹணா நாஉ
ஊர்கொறனிப்பொய்யாய: ||

441. குலத்தை அதற்குரிய ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்து
அதற்கு வாஸனைச்சாந்துகள் சாத்திவிட்டுப் பிறகு சில்பா
சாரியர் வெளியே வரவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்திய மகரீஷி அருவிச்செய்த கௌதிகாரத்தில்
நாரு ஸங்கீரண ஸகணமென்னும் பத்தொன்பதாவது
அத்யாயம் முற்றும்

|| விம்ஸொய்யாய் ||

சுய ரஜ்வஸுநடி ||

வெடித்ரிலாமெமகவஸுத்ரிலாமா

ஸ்ரீவேஷ்டகா கௌரூமாறுமாறு ||

மாறு தயா வஜ்ஜரஸா வ யாதா

சுமெண ஹாமெமபுதவஸுக்ஷவலெணை ||

கருதொகரு மெவா தெயாஜு யாதா

வவெத சுஷளஜுவஸம் ஹி வஸு ||

இருபதாவது அப்யாயம்

ரஜுபந்தனம்

412. இனி ரஜுபந்தனம் என்னும் நூல் சுற்றுதல் விவரிக்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் குலத்துக்கு பிசின் கலந்த பூச்சுப் பூச்சுவண்டும். அதைத் தயாரிக்கும் முறை வருமாறு :- ஸ்ரீவேஷ்டகம் என்னும் திருவேட்டம் பிசின் 3 பங்கு, குந்துருக்கம் பிசின் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பங்கு, வெல்லம் 1 பங்கு, ஸர்கரஸம் என்னும் ஸாலவிருக்ஷத்தின் (மராமரத்தின்) பிசின் 8 பங்கு, தாது அதாவது உலோக சத்துள்ள வர்ணப்பொடி 3 பங்கு, இவைகளை நன்றாகப் பொடி செய்து இவற்றுடன் நெய், எண்ணெய், தேன் இவை சேர்த்துச் சூடு செய்து குலத்தின் பேரில் பூச வேண்டும். அகன்மேல் ரஜுபந்தம் செய்யவேண்டும்.*

*ஸுதையினால் செய்யப்படும் பிம்பத்தின் பருமனை 16 கூறு செய்தால் 4 கூறு குலம், 1 கூறு பிசின் பூச்சு, 7 கூறு ரஜுபந்தம், 1 யவை வர்ணப் பூச்சு இருக்கவேண்டும் என்று ப்ராஹ்மீயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப்ராஹ்மீயம்-அத். 22 சு. 3)

எபஸுத[9]

நாஜி-ஸ்தாலின்தோ வசெஷி வடிவகுத்து உருவாகி ||

நாவிசெய்ய தகுதியுடைய நாபுசெய்யாள்
2யுமா |

ஸுஷுணா டிசுஷிணெ வாஜெ விஜ்ஜா ஸந்தநாதநீ ||

ஸாதெ வங்ஙவாஸாரெ கீவதிபுயுதாஜ்ஜனி |
 ஸாஷாம் நாவிதுயாணாம் து யொமொ ஹுஞ்சயுமெ
 லவெசு ||

வனகாகாரொண உலுபுராணம் தியபுரமாலி
புரகாஷிணம் ।

443-416 ரஜ்ஜுபந்தனம் என்பது உடம்பிலுள்ள நாடிகள் போகும் மார்க்கத்தில் நூல்கயிற்றால் குலத்தின் பேரில் சுற்றுவதாகும். அந்த நாடிகளின் விபரம் முதலில் சொல்லப்படுகிறது. நாடிகள் தாமரைக் கிழங்கிலிருந்து தண்டுகள் கிளம்புவதுபோல் நாபியிலிருந்து கிளம்புகின்றன. அவைகளுள் மத்தியில் கிளம்புவது 'ஸுஷுமனை' நாடி, அதையே தமிழில் 'சுழிமுனை' என்பார்கள். அதற்கு வலது புறத்திலும் இடது புறத்திலும் 'பிங்களை' 'இடை' என்கிற இரண்டு நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுக்கு 'சூரிய நாடி', 'சந்திர நாடி' என்றும் பெயர் உண்டு. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றிவண்டிய நூல்கயிறு மூன்று திரி உள்ளதாகவும் அகலத்தில் 5 யவை உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று நாடிகளும் புருவ மத்தியில் ஒன்று சேரும். இவை தலைவரையில் ஒழுங்காகச் செல்லவேண்டும். இனி நாபியில் குறுக்காகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றப்படவேண்டிய நாடிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

மெதுதானம் தகு மாநாநீ ஹவ்விஜிஹா தயா கரெ ||

[ரஜ]

வலிஷா டிஷிண கணடூனெ வாகெணெ வயவ்விநீ |
யவசூயவிஸாபெந டிஷிணாவதூரஜீநா ||சசஎ||

தியபூதா வதூநாடூலீ சுயொமனாதிசூயா ஹவெசு |
சுயுமஸுஷா வஜெஸூனெ மூஸூனெ வ சுஹூ
ஹவெசு ||சசஅ||

நாவிரியூதூ தநூயெ ஸூவிநீ தூ வதூயபுவா |
தூவதூ* வ சூயாணா தூ யொமொ நாவெ
டிஸூஜூமூ ||சசசு||

446-49 கண் வரையில் 'காந்தாரி' நாடியும், கையில் 'ஹஸ்திஜிஹ்வா' என்னும் நாடியும், வலது காது வரையில் 'பூஷா' என்னும் நாடியும், இடது காது வரையில் 'பயஸ்வீரீ' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. குறுங்காகச் செல்லும் இந்த 4 நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் 3 யவை அகலமுள்ள நூல் கயிற்றால் வலதுபுறமாகச் சுற்றவேண்டும். மற்ற 3 நாடிகள் நாபியிலிருந்து கீழே செல்லுகின்றன. 'அலம்புஷா' என்னும் நாடி 'மேட்ரம்' வரையிலுமே குறுவி என்னும் நாடி கணுக்கால் வரையிலும், இவைகள் இரண்டுக்கும் மத்தியில் 'சங்கினி' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று திரியுள்ளதும் 4 யவை அகலமுள்ளதுமான கயிற்றினால் சுற்றி நாபிக்கு 10 அங்குல தூரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும். ¹

*திவதீ-3 திரிஸூரதூகரொ |

1. 'சில்பரத்னம்' என்னும் நூலில் நாடிகளின் போக்கு அடியிற்கண்டவாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது;—

மூலாதாரத்திலிருந்து 'ஸுஷும்தா', 'இடா' 'பிங்களா' என்னும் 3 நாடிகளும் உயரச்சென்று புருவ மத்தியில் ஒன்று

எவகாநா]

சேர்ந்து நேரே தலைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கிருந்து 7 கிளைகளான பூஷா, அலம்புஷா, காந்தாரி, ஹஸ்திஜிஹ்வா, யசஸ்வினி குஹா, சங்கினி, என்பவை பிரிந்து இடது காது, வலது காது முதலிய 7 இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றன இவை தவிர ஷே 3 நாடிகள் கிளம்புகிற மூலாதாரத்துக்கு சம்பமான மேட்ர மூலத்திலிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவை சுளுள் 8 நாடிகள் மேலே கிளம்பி தோள் வரையில் சென்று இரண்டு பக்கங்களிலும் மும் மூன்றாகப் பிரிந்து வலது தோளுக்கு மூன்றும், இடது தோளுக்கு 3 மாகச் செல்கின்றன. இப்படிச் செல்லும் நாடிகள் தோளில் ஒன்றுசேர்ந்து அவற்றிலிருந்து 8, 8, நாடிகள் கிளம்பி கைகளில் செல்லுகின்றன. மேட்ர மூலத்திலிருந்து கிளம்பும் மற்ற 12 நாடிகள் அவ்வாறாகப் பிரிந்து வலக்கால் சுளு, இடக்கால் சுளு வரையிலும் செல்லுகின்றன. இவை நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ் பகுதியில் வலது புறமாகச் சுற்றிக் கீழே இறங்குகின்றன.

சில்பரத்னம், உத்தர பாகம் அத். 28, சு. 14-37.

ரஜுவத-3 து நாலா ஸ்ராக் உருயஸாக்

குயொயு-3மா: 1

ஸுஷுதா உயுமா வுதா விம்மடா டிக்ஷவாஸு-3மா: 1 || 10 ||

உயா வெ தஸு வாலுஸா ப்யாநா நாயபஸுவி ||

கிஷுமஸுஸுவிணாஹயு தாலு வெ கிவதி-3கா: 1 || 11 ||

தெஷா நாயித்யாணா து யொம ஹு உயுதெ ஹவெக் ||

தடியொ கிமுஹாஸுஷுவஸாடிணவாஸாஸுதிதா: 1 || 12 ||

ஸு-உயுதாநுஉயு-3வய-3ணா கிநாயிவெகவஹுவெக் ||

ஸா உயு-3தொ வரிமதா ஸவஸாவாவிஹிதா || 13 ||

மாகாஸீ ஹஸுவிஹா 31 வுஷா வெவ யஸஸுநீ ||

சுருஸுஷா சுஹு-3ஸுஸு ஸுவிநீ துவிபாநகா: 1 || 14 ||

மாகாஸீ ஸவ-3மாதுணா ஹஸுவிஹாணாநகா ||

வுஷாடிணகண-3ணா வாகண-3ா யஸஸுநீ || 15 ||

சுமம்ஸுஷாபெய்யுமெனாநாமுஷாநா அ கும்ஹி

ஹவெசு || ௨௦ ||

தெவ்விதள து அதுநாயி யவக்யவநாவிதா |

பெஷநாயி த்யானாம் து அதுயவவநம் ஹவெசு || ௨௧ ||

உக்ஷிணாவதிதாஸுவெதிவதெதெ ப்ருகீதிதா: |

ப்யாநநாயி த்யயமெனம் லெபு ஸ்தி மெனுகெ || ௨௨ ||

தநாயிமெனாசு ஹிநாஸு நாயயொஷாடிப ஸ்திதா: |

விமனா யொஷணி ப்யுயி வாஹிநி தெஹி தயா || ௨௩ ||

வாயஸி(வி) மமநி மெவ ரொடிநி தயா |

ரஸவாடி ப்யுயி அ ஸ்ருமிநி அ தயெவ அ || ௨௪ ||

ஸஸஸ்யஸாம், மி வுமினா அ ஸம்ஹாநி அ ஸவாரிணி |

வாஹிநி தாலனி ப்யுயி தா மெய்யுமெனாஸுஷ்வா: || ௨௫ ||

தாலாஸாடிஸு நாயி: ஷட்திசுக்ஷிணம் வாடிஸாநிதா: |

சுஷ்வா: ஷட்திதயா வாடிஸாடிமெவ ஸாஸாநிதா: ||

சுயொஸுவ மதா விஷ்ணுமெனாஸுஷ்வாஸு ஹவணி தா: |

நஸகாமெ ஸாஸுததி ஷணாமெ தயெகவசு || ௨௬ ||

ஸுஷாஸாமிமெனாஸுததி பெஷாவஸஸு வாயுதிதா: |

சுருமஸ்தி வசுஷிணாயுதி ததஸு ஸாஸுமிமெனா: ||

மமநி மிநி மெவ ரொடிநி உக்ஷிணை கரெ |

ரஸவாடி ப்யுயி அ ஸ்ருமிநி வாடிஸாஸுமெனுகெ || ௨௭ ||

ஸாஸுமிமெனம் ஸாஸுததி ததமெனம் கெவகவசு ||

ததமெனாடிஸாவா: ஸு: உக்ஷிணைஉக்ஷிணை தயா ||

ஸாஸுமிமெனாஸுததா து நாயயொஷாடி ப்யுஸாநிதா: |

ஸாஸுததி ததமெனாணி ஸாஸுததம் யயா || ௨௮ ||

[ரஜு]

நாடிகளைத் தவிர அவைகளின் மூலமாகிய மேட்ர மூலத்திற்குக் கீழேயிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. அவைகளின் பெயர் வருமாறு:— (1) விமலா, (2) கோஷிணி, (3) ப்ருத்வி, (4) அம்பஸீ, (5) தைஜஸீ, (6) வாயஸீ, (7) ககதி, (8) மதுரி, (9) கனபுத்ரகா, (10) ரஸவர்த்தி, (11) ம்ருதங்கி, (12) ஸ்ரம்ஸீநி, (13) சப்த பூர்ணா (14) ஸ்பர்சபூர்ணா, (15) ரூபபூர்ணா, (16) ரஸபூர்ணா (17) கந்தபூர்ணா, (18) ஸுஸ்ரிம்ஹி, (19) வாரிதாரிணி. இவை பாதங்களிலும் கைகளிலும் எல்லா அங்கங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்றன.

ஊதெ திரயவவிஷாராஃ ப்ருவிஹா வஹுயா ஸ்ருதாஃ |
மீவஹுதிவஹஸ்யம் து தெஹஸுஸம்ஸுஃ

ப்ருவிஹகாஃ || சருச ||

(451) இவைகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றிவண்டிய நூல்கயிறு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாடிகள் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து 72000 நாடிகளாக ஆகி அவற்றிலிருந்து பிரிந்த நாடிகள் கணக்கற்றவையாக ஆகின்றன. (இவற்றைக் கூடுமான வரையில் சுற்றலாம்.)

சுயவா ப்ருதிஸாயாஹு சுஷுடாவிஸ்திரிஷுதெ |

ப்ருயாநநாஸிகாஃ ஸஷுக் கஹுயெவியிநா வுயஃ || சருரு ||

சுய ஶீவபூஷுநாஸிஹுஃ ப்ருவிஹாஷுடாஷுநாஸிகாஃ |

தெவெஷுஷுநெஹு ஸவபூஷு கஹுயெவாஶு

ஸுஷுக் || சருசு ||

நாஸிகெஸுஸுதாஷுஷு ஸாரம் ஶுஷுஷுஷுஷு வ |

மீவஹுபூஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு || சருசு ||

வஸுதத்]

ரஜ்ஜுஹம் து ஸம்ஸுஹு ஸலிஹம் ஸம்ஸொவயெ

ஹுஸு |

வஸுதஜ்ஜுரஜ்ஜுஹம் வஸுதஜ்ஜுஹம் வஸுதஜ்ஜுஹம் ||சருஅ||

(455-58) அல்லது பிரதான நாடிகளில் பத்தையும் மேலே சொன்ன 18 நாடிகளையும் ஆக 28 நாடிகளையும் ஒழுங்காக சுற்றிவிட்டு நீண்டு செல்லும் 8 நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எட்டெட்டு நாடிகள் பிரிந்து செல்லும்படி கயிற்றைச் சுற்றலாம். இவ்விதமாக எல்லா அங்கங்களிலும் கயிற்றைச் சுற்றிச் குலத்தை ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யலாம். முற்றின தேங்காயின் மட்டையை ஜலத்தில் ஊறவைத்து அதிலிருந்து நார் எடுத்து 2 யவை அகலத்துக்குக் கயிறு திரித்து குலத்தின் மேல் சுற்றுவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். இவைகளுள் இரட்டைக் கயிறு கொண்டு குலத்தில் மேலுங்கீழுமாக இறுக்கிக் கட்டிப் பிறகு மற்ற இடங்களில் வரும் கயிறுகளை வலது புறமாகச் சுற்றி இதில் இறுக்கிக் கட்டவேண்டும்.

ரஜ்ஜுஹி: வலவபுஜாஹெஹு ஹிஸுஹெஹு வஸுதஜ்ஜு |

நாஹிஹெஹுஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹுஹுஹு ||சருசு||

வஸுதநாஹு ஹெஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹுஹுஹு ஹி ரஜ்ஜுநா |

வஸுதஹு தஹு ஹெஹு ஹு ஜீவஹுஹுஹுஹுஹுஹு ||

ஹெஹுஹுஹுஹுஹுஹு ரஜ்ஜுஹுஹு தத: சுஹு ||

ஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹு ரஜ்ஜுஹுஹுஹுஹுஹு

ஹிஸ்டோரியா ||

[ரஜுஸ்கந்த]

(459-60) கணக்குப்படி சுற்றிய நூல்களின் நுனிகளை முடிந்து கட்டவேண்டும். நாடியிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை மத்திய நாடியின் ஸ்தானம். இதில் தண்டோடு கூடிய தாமரை எட்டு இதழோடு இருப்பதை கயிற்றைச் சுற்றி உண்டாக்கவேண்டும். அந்த ஹ்ருதயமே ஜீவஸ்தானம். அந்த இடத்தில் மூலமந்திரத்தை த்யானம் செய்து ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்திய மஹிஷி அருவிச்செய்த கைகாடிகாரம் என்னும் சிற்ப நூலில் ரஜ்ஜு பந்தனம் என்னும் 20-வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

புதுவெள்ளைநாள்:]

॥ சுய உணவின்மொழியாய் ॥

ഭൃകുഖംഖാദഃ ||

[illegible]

வெண்பா:]

(479-92) அதாவது உருவத்திற்குச் சேர்க்கவேண்டிய பருமனை 4 பாகம் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் 'ஜாங்கலம்' என்னும் நீர்வளமுள்ள பூமியிலிருந்து எடுத்த மண் 1 நூல் கனமும், 'அநாபம்' என்னும் வரண்ட பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் 2 நூல் கனமும், இவ்விரண்டு விதகுணமும் சேர்ந்த மண் 3 நூல் கனமுமாகப் பூசவேண்டும். இப்படிப் பூசியபிறகு 'பஞ்சுத்துகள்' சேர்ந்த சுக்கானால் ஆகிய 'கல்பம்' என்னும் பூச்சினால் பூசவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய சுக்கானை விளை நிலத்திலிருந்தும், ஆறுகளின் நடுவிலிருந்தும், குளங்கள் ஏரிகளிலிருந்தும், உப்பு சம்பந்த மில்லாத நல்ல ஜலம் இருக்குமிடத்திலிருந்தும் எடுக்க வேண்டும். சுக்கான் ஒரே பருமன் உள்ளதாகவும், நன்றாகப் பொடிசெய்யத் தகுதியானதாகவும் பெருமணலோடு சேர்ந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும். சுக்கானை எடுத்து நன்றாக அலம்பி நன்றாகப் பொடிசெய்து அந்தப் பொடியோடு கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவைகள் ஊறவைத்த ஜலத்தைக்கொண்டு உருண்டை செய்து உலர்த்திப் பிறகு பிசின் கலந்த நீரைச் சேர்த்துப் பிசிய வேண்டும். பிசின் கலந்த நீர் மூன்று வகைப்படும். பிசினுக்கு 5 மடங்கு தண்ணீர் சேர்ந்தது ஒருவகை, 5½ மடங்கு சேர்ந்தது இரண்டாவது வகை, 6 மடங்கு சேர்ந்தது மூன்றாவது வகை. இவைகளுக்கு முறையே 'ஸ்ருவம்,' 'ஸ்வச்சம்,' 'ஸைகம்' என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். 'ஸ்வச்சம்' என்ற இரண்டாவது வகைப் பிசின் நீரை விட்டு முதலில் பிசைந்து, பிறகு 'ஸைகம்' என்ற மூன்றாவதுவகை நீரால் வெண்ணெய்போல் பிசியவேண்டும். பிறகு பஞ்சுத்துகள்களைச் சேர்த்து நன்றாய்ப் பிசிய வேண்டும். இப்படிப் பிசைந்த மண்ணை விண்டால் வாழைத்தண்டை முறித்தால் நூல் கிளம்புவதுபோல் நூல் கிளம்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வகையான மண்

[உருஸம்ஸாரம்]

னால் பூச்சுப் பூசவேண்டும். ஒருமுறை பூச்சுப் பூசியபிறகு இரண்டாவது முறை பூசுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிசின் ஜலம் 3 வகைப்படும். அவை முறையே பிசினுக்கு $3\frac{1}{2}$ மடங்கு ஜலம், $4\frac{1}{2}$ மடங்கு ஜலம், 3 மடங்கு ஜலம் சேர்ந்ததாக இருக்கும். அவைகள் சேர்த்துப் பூசப்படும் பூச்சுக்கு முறையே த்ருவம், அல்பம், அல்பா க்ஷரம் என்று பெயர். ஒவ்வொரு முறையும் பூசிய பிறகு 1 மாதம் அல்லது $1\frac{1}{2}$ மாதம் காயவைக்கவேண்டும். இப்படி பலதடவை பூசி, நன்றாகப் பிசைந்ததும் நல்ல பிசுக்கு உள்ளதுமான பூச்சுக்களால் மேலே பூசவேண்டும். பிறகு வெள்ளைப்பூச்சுப் பூசி அங்கங்களின் அமைப்பு கணக்குப்படி அமைந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கஉபாங்கங்களின் அமைப்பைப் பலவகையாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தவேண்டிய இடங்களைத் திருத்திய பிறகு முன்சொன்ன முறைப்படி பிசின் சேர்ந்த பிசின் ஜலங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தைச் சுற்றி சீலை சுற்றவேண்டும். அதன் மேலும் கல்பம் என்னும் பஞ்சத்துகள் சேர்ந்த பூச்சைப்பூசிக் காயவைக்கவேண்டும். பிறகு பிம்பத்திற்குச் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அங்க உபாங்கங்கள் சேர்ந்திருக்கும் இடங்களைக் கவனித்து இடுக்கு விடாமலும் பந்தங்கள் நமுவாமல் இருக்கும்படிக்கும் பூச்சுப்பூச வேண்டும். அதன்மேல் வெண் நிறப் பூச்சுப்பூசவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்திய மகரீஷி அருளிச்செய்த ஸகஸ்திகாரம் என்னும்

கிரம்பாஸ்திரத்தில் மருதஸம்ஸ்காரம் என்னும்

21வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

வண்புலஸுலாரா]

|| சய அவிஸொய்யாயி ||

வண்புலஸுலாரா ||

சய வண்புலஸுலாரொ வக்ஷுதெ வியிநாடயாநா ||

வரிதவீதாருணம் சுருஷ்டம் ப்ரயஜம் வெடிஸெடிகடி |

வனகெகம் வஹுயா ஹெகெடி ஹேதாஜீநாம்

வ்யயக வ்யயக || சகக ||

உகஹேதம் உ வாஷாணம் ஸ்வஜம் ஸாகபுரம்விதடி |

ஹரிதாஜம் உ கஹீகுவடி உ ட்ரஷசுவாரம் விவீதகடி ||

முஹுஸுமராமாஷா உ ட்ரஷசுவாரம் வரி நகுகடி |

ஸூஜம் வாஷாணஜம் யஜம் ராஜாவதபுஸு வணிகுகடி ||

வனவம் ஸுலாவஸெடி ஸூசு வஸ்கரொ வஹுயா

ஹவெசு |

யொகெ யயா தயா வணபு யொஜியெவணபு

யொமவிசு || சகக ||

இருபத்தீனடாவது அத்யாயம்

வர்ணஸம்ஸ்காரம்

(492-496) தினி வர்ணம் பூசம் வகை சொல்லப் படுகிறது. மூல வர்ணங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை வெள்ளப்பு, மஞ்சள், சிவப்பு, கறுப்பு என்பனவாம். இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும். முதலில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. வெண்மையில் முத்து வெள்ளை, பாஷாண வெள்ளை, சங்கு வெள்ளை, சுக்கான் வெள்ளை என்று வகைகள் நான்கு. மஞ்சளில் அரிதார மஞ்சள், கங்குஷ்ட மஞ்சள், கல்மத மஞ்சள், தான்றிக்காய் மஞ்சள் என்று வகை நான்கு. சிவப்பில் குங்கிலயச்

[வண-3]

சிவப்பு, அகருச் (செவ்வகில்) சிவப்பு, அரக்குச்சிவப்பு, கல்மதச்சிவப்பு என்று வகை நான்கு. கறுப்பில் சியாமம் என்னும் கருவேக்கல், கறுப்புப் பாஷாணக் கறுப்பு, புதைக்கரிக் கறுப்பு, ராஜாவர்த்தக்கல் கறுப்பு என்று வகை 4. இவ்விதமாக நான்கு வகைகளும் இயற்கையிலுள்ள வர்ண பேதங்களாகும். இவைகளைப் பலவகையாகச் சேர்க்கப் பலவித வர்ணங்கள் உண்டாகும். உலகவியற்கையில் வர்ணம் எப்படி அமைந்திருக்கிறதோ அவ்வித வர்ணத்தை வர்ணக்கலப்பில் தேர்ந்த கலைஞன் செயற்கை வர்ணமாகத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வளயெதாஹம் வ நீஹம் வ ஹிம்மஹம் ஹாக்ஷஜிம் விநா |
உத்திதம்(விழிதம்) வஜ்யெயெகநுக்ஷ வகெஷ
பாஷாணஜிம் ஹிதடி || சகௌ ||

ஸம்வஜிம் வாஹ வாகெஷம் வஸ்யொஹம் ஹி
யொஜ்யெக |

(497-498) சங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுத்தயாரித்த *ஸுதை என்னும் சுண்ணாம்புடன் அரிதாரம், நீலம், சாதி லிங்கம், அரக்கு இவைகளைத்தவிர மற்றவைகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. பாஷாணத்தைச் சேர்க்கலாம். பந்தயோகத்தோடு அதாவது பிசின் ஐலத்தோடு சங்குச் சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வணடாநாம் வஸ்யொஹம் வ கவிதூநியடாஸகம் தயா ||

ஹிஷ்டஹதம்(ஹீநஹ்டாஸகம்?)வாஹி மொஹடி
உஹிஷ்டஹடிவக |

வனவஹாரஹெஷெஷம் மொஹிஷஜிவிஷ்டெ ||சகௌ||

*உமீஷா ஸம்வாழிகம் காரெஷெஸ்துணி-தம் யக்ஷொயா ஹி ஸா |
—பரிபுர-தம் வசி-ஹா-48, 15.

ஹோஸார]

தாமிரவர்ணம் கலந்தோ அல்லது கருமையாகவோ அல்லது மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தோ இருக்கலாம். மண்ணை எடுத்து நீர்வற்றச் செய்து சேருயிருக்கும் பதத்தில் அரக்கு, பால்மரத்தின் பட்டைச்சாறு, பால், அல்லது பிசின், கருங்காலிப்பட்டைக் கஷாயம், மருதம்பட்டைக் கஷாயம் இவைகளைச் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை உருட்டிப் பூசுவதற்கு யோக்கியமான பதம் வரும் வரையில் உலர்த்த வேண்டும். கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவற்றை ஊறவைத்த ஜலம் சேர்த்து இடித்து மறுபடி உலர்த்தவேண்டும். இந்த உண்டையில் கையை வைத்து அமுக்கினால் கை ரேகைகள் தெளிவாய்ப் பதியும் பக்தவமே பூசுவதற்கான சரியான பக்குவம். ஒரு அங்குலம் நீளம் 11 அங்குலம் நீளமுள்ள உருளைகளாக உருட்டவேண்டும். இந்த உருளைகளோடு சூர்ணம் சேர்க்க வேண்டிய அளவு ஒரு படி. மணல், கருங்கல் பொடி, சுக்கான் இவைகளோடு மண்ணையும் சேர்த்துக் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக் காய் ஊறவைத்த ஜலத்தை விட்டு இடித்து பத்தில் ஒரு பங்கு யவை என்னும் தானியப் பொடியும் 8ல் ஒரு பங்கு கோதுமைப் பொடியும், 7ல் 1 பங்கு உளுத்தம் பொடியும் சேர்த்து, மூன்று வகைப் பிசின் சேர்த்து இடித்து, ஸ்ரீ வேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 3 பங்கு, குங்கிலியம் 2 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் மராமரத்தின் பிசின் 8 பங்கு, குந்துருஷ்கம் 6 பங்கு இவைகளையும் பொடி செய்து சேர்த்துத் தயிர் விட்டு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி சூர்ணம் சேர்த்து உளுத்தம் பொடி, மஞ்சள் பொடி இவை மண்ணில் 10ல் 1 பாகம் சேர்த்துத் தேன், பால், நெய் விட்டு இடித்து 15ல் 1 பங்கு விளாம் பிசின், வில்வப் பிசின் சேர்த்து நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து திரிகடு சூர்ணத்திற்கு சமமாக அரிதாரப் பொடி சேர்த்து, சந்தனம், கர்ப்பூரம், அகரு, கோரோசனை இவைகள் மண்ணில் 30ல் 1 பாகம்

[௨௪]

சேர்த்து நல்லெண்ணெயோடு இடிக்கவேண்டும். கிடைத்த வரையில் பொன் பொடி, வெள்ளிப் பொடி சேர்க்க வேண்டும்.

ஹும் மஹீ ஸவஸு வஜீககூஹீராவாவகஸுநாசு |
ஹஹநாபூஷ்ஹீரவஹோவிஷாணஸு உயபுதஃ ||

யயா தாலெக ஸம்மஹஸு ஸவபுமஸெஸுநநித்ய |
உயவஜீகநிஷுநே கபூரஸெந உபுயெசு || சஎநு ||

த்ரிநாநுபாஷணாசுபஹாசு நாரிகெஹமதம்
நுஸெசு || சஎசு ||

நஜீஉமதவொஹுமம் மஹஸுமெஹ உ யொஜயெசு |
ஸம்ஸுதம் தஜநியபூஸம் உநநாநிதி ஸுதத்ய || சஎநு ||

நஜீஉபரிஷாஹாவிஷு மித்ரிஜாலாநகெவவா |
நஜீநா வெஷுயெசுபஹாசு ஸொஷயெசுபொஷு
தசுபுமம் || சஎஅ ||

உபுஷுஸம் நஜீஸஸொபூபுத்ரிவிடாவரிகஸுயெசு |

(474-79) (முதலில் பூசவேண்டிய 'தசம்ருத்' என்னும் 10வகை மண்ணின் சேர்க்கை சொல்லப்படுகிறது) நீர்நிலை, நதி, விளைநிலம், புற்று, நண்டுநீர், யானைக்கொம்பில் உள்ளது மலைமேல் உள்ளது, சமுத்திரத்தில் உள்ளது, கருங்கல்மேல் உள்ளது, எருதுக் கொப்பில் உள்ளது ஆக இந்த பத்துவகை மண்களையும் கிடைத்த வரையில் சேர்த்து, எல்லா வாஸனை சாமான்களையும் சேர்த்து, தேன் மெழுகு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மூன்றும் சேர்ந்த கஷாயம்

வண்ணார:]

இவைகளையும் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை மூன்று நாள் அப்படியேவைத்திருந்து அதனுடன் தேங்காய்ப்பால் சேர்க்கவேண்டும். கயிறு சுற்றியிருப்பதில் அடிப்பக்கத்தைக் கத்தரித்து அவைகளின் நுனிகளை ஒன்று சேர்த்து இடித்துவைத்திருக்கும் 'மக்கு' என்னும் மண் மெழுகை அவற்றின்மேல் பூசி இரண்டொரு அங்குலம் கணத்திற்கும் மேலே பூசவேண்டும். இதன்மேலே கயிற்றினால் சுற்றிக் காயவைத்து அதன்மேல் மூங்கை மண்ணையும் கணக்குப்படி பூசவேண்டும்.

ஜாமுநாநவவஸந்திரம் வெதிஜுத்திவியம் ஹவெசு ||

ஸாலுநாஷ்வயி: பூரணம் தஜதாஸாவிஹாஜிதெ |

வனகலிம்சொய்யாபாஷ்வயி ஸாஸவெதிநுநெவிதெ ||

ஸெஷா கஸெஷா வஸவெய்ய வஸஜாஸவஹ வஜுதடி |

ஸாஷ்வயி காவபாவதெநெந யுதம் கஜுஜாஹாநதடி ||

வஸவெ செஷெரு நஜீயெரு தடாகெ ஜீவிடகாணரெ |

வஸஸாஷ்வ ஜிவஸாயுதெ நிரவிஷாநெநாஹரெ ||

வஸஜுஸம் வலிணைததுஸாஹம் மூரவாமுசு

வஸந்திதடி |

ஸகபாஸம் மூரஹம் வியிவசு பூஷாநு வலிகதொவடி ||

வலிணைதகருதாஸவலிணைத கிரஹநொஷித

வாரிணா |

விணை கருகா தம் வஸஸாஷ்வ வஸாஸியபாவ

வாரிணா || சப்ச ||

[உருக்]

நியபாவஸாரம் வணுமுணம் வணுயடும் வுஜுணம்
சூராக் |

ஸுவம் ஸுஜம் ஸெஸகநாதா ஜிதம் த்ரிவியஜிஷுதெ ||

வெஷயெக் ஸுஜஸெஸகஸூரம் நவநீதம் யயா தயா |
வஸூராக் காவபாவதெநெஸூர ஜிதம் கருகவா
ஸுவெஷயெக் || சஅக ||

கஜநீதம் வஜுஜெயதகுகெயுந நெவயெக் |
சூராயடும் வெஷயெயடும் முணம் த்ரிவியதொயயாக் ||

யுவாவூரூராக்ஷராதாயம் யுஸ்யஜிதம் த்ரியா |
ஜாவஜாவாயடூரெதுண ஸெஷணம் மகஷயெஜுயம் ||

கருகவா வுநம் வுநம் கருதும் வெஷணீஸூரம் வ
வெஷயெக் |

ஸுஜெநாமிஷு ஸுவதிணடும் பூரணாதம் ஹி
மகஷயெக் || சஅக ||

ஸஹுபூரணம் ஸம்மகஷு கருகவாஜெவாஜ
நிணடயடும் |

வஸூராக் கருஜெநெநெவ வடாஜாஜம் பூயொஜயெக் ||

தஜெஸு கருஜாநெவ ஸெஷணம் வஸூராக்
ஸுவெஷயெக் |

ஜெநாயெதஜெஸு து ஜெயெயுக்ஷணாமிதம் ||

வஸூராக் ஸம்பூமிஷு ஸுஜெநெவநஜிஷுதெ ||

உதஜாமஜெஸு ஸகஸ்யிகாரொ உருஸம்ஜாரொ நார
ஸகஸ்யிகாரொ ||

சுதநாமுதூராமபாணாம் நியூயா மூரூதொ உதடி |

(500-503) இப்படிப்பிசின் 'ஹீமஷ்டம்' அல்லது வச்சிரப்பசையை உபயோகிக்கையில் 3½ பங்கு 4 பங்கு 4½ பங்கு அல்லது 5 பங்கு ஜலத்தைச் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். பிசினை உருண்டையாகவே, பொடிபண்ணியோ, ஜலத்தோடு கலந்தோ வர்ணத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். முதலில் வெள்ளை வர்ணத்தைப்பூசிப் பிறகு உருண்டையைப் பூசுவண்டும். பிறகு பட்டைச்சாறுகள் சேர்ந்த வர்ணங்களைக்கொண்டு பூச்சை ஆற்றிவிட வேண்டும். முதலில் வெள்ளையைப்பூசிப்பிறகு வேண்டிய வர்ணத்தைக்கொண்டு ஆற்றிவிடவேண்டும். இதில் சொல்லப்படாத மற்ற விவரங்களை குருமுகமாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்

ஹமம் யுமம் உவாமாஸம் ஸ்ராஹணஸூ வியீயதெ ||

நுமெராயம் க்ஷத்ரியஸூ ஸூகஸூ ஹூகஸூ விடீ^௧
ஸூத்யூயொஹபுவெசு |

நுமெராயவிஷ்ணுள ஸூதாநம் ஸவெஷூ^௨
யுமமூஜுமௌ || ரூச ||

ஸவெஷூரெவ வணபூநாம் ஸளவணபூ கௌவிகொ
(காஹூகம்) ஹவெசு |

நாஜிதம் தாஜயவா யொதூ தெஷாம் யயாகூ^௩ || ரூ || ரூ ||

சூயாநுஜூ விரணூ^௪ காவாரஜீ^௫ உதம் உயா |

ஹமஹிதம் உரெதம் உகாரயெஷெசுயொநிவசு* || ரூச ||

உதஜாமதூ^௬ ஸ்கௌடாயிகாரொ வண-3 ஸௌஜாரொ நா^௭

அரீ^௮ஸொயூயா ||

* இந்த சுலோகம் பிழை மலிந்திருப்பதால் திருத்திப் பொருள் கொள்ளக்கூடவில்லை.

வாழ்வோர்:]

(503-506) பிம்பம் முதலியவைகளுக்கு மரத்தினால் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யஜமானனுடைய ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம், புரசமரம் இவை ப்ராம்ஹண ஜாதிக்கும், ஆலமரம் கூத்திரிய ஜாதிக்கும், இச்சிமரம் வைசிய குத்ர ஜாதிகளுக்கும் உரியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆலமரம், அரசமரம், கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம் இந்நான்கையும் 4 ஜாதிக்கும் பொதுவாக உபயோகிக்கலாம், உலோகங்கள் உபயோகிக்க வேண்டிய இடங்களில் 4 ஜாதிக்கும் தங்கம் (வெண்கலம்) வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளைப் பொதுவாகவோ, முறையாகவோ உபயோகிக்கலாம்.

... ..

இவ்வாறு அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸ்களாதிகாரம் என்னும் சிலப் நூலில் வர்ண ஸம்ஸ்காரம் என்னும் இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

இந்த அத்யாயத்தில் சுலோகங்கள் மிகவும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. பிழை மலிந்த மற்றொரு சுவடியாகிய ஸாரஸ்வதியத்தைக்கொண்டு சில இடங்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன,

[சுக்ஷி]

॥ சுய சூயொவிம்ஸொயூயஃ ॥

சுக்ஷிஜொக்ஷணடூ ॥

ஸகலாநாம் து ஸவெபுஷாம் வக்ஷுதெ வாக்ஷி
ஜொக்ஷணடூ ।

வணுவஹ்விநெஹ்ஸொ வா ஐமுஹ்(ஐமுஹ்)
ஹ்வஸாஸுபுரா ॥ ரூ௭ ॥

சுக்ஷிஜொவநஜூஸூ கதபுஷம் வாவநாவபுணடூ
(ஸகலாபுஷம்) ।

விஜநவஸு வுரொஹாமெ ஜணவெ ஸஜயுகுதெ ॥

விதாநபூஜிஸம்யுக்தே வுஹ்ஜாதாவதும்ஸநெ ।
தந்யெ யாநயூவீரெ து ஹஹ்ஸம் ஹஹ்ஸாயபுஜெவ வா ॥

ஹிஹஹ்ஸம் து ஸஜுஸவெஸம் ஹஹ்ஸாயபு வ ஷபஜூமடூ ।
ஜயூவீரெ நுஸெதூஸூ (பஜா) பஜஜெயெ து
விநுஸெஸ ॥ ரூ௧௧ ॥

நா(தா)ஹ்ஸூஜாணவதுரம்(ஃ) நவகொஹ்ஸம் து
கயூயெஸ ॥

கொஹ்ஸஜயூவாடெ ரக்தா விநுஸெஸ ஜிஸிகொ
(ஜெஸிகொ)தூஜா(ஃ) ॥

வஜ்ஜராமம் வ வெவபுயபு நீயம் ஜரகதம் தயா ।

ஜாஜிகம் ஹ்ஸாபிகம் வெவ வுஹ்ஜராமம் தயெவ வ ॥

பூவாஹ்வஜூஜிதெதெ ஜயூஜக்ஷிணதொ நுஸெஸ ॥

யாதூஸீஜம் நுஸெஸ வஹ்ஸாஸு சுஜநம் ஹ்ஸிதாஹ்ஸூ ॥

லொக்ஷணம்]

ஸூரஃ உதஸ்யிதாஃ வார(வீர)ரஸம் நராஷ(வளராஷு)

மெளரிக்ய |

லாக்ஷிகம் விந்யஸெஷுஷா விந்யஸெஸ்யுஷு ஷெஸகெ ||

நீயம்(நியம்)நீவாரஃ உ யவஸம்யாவகம் தயா

(யவஸஷுஷம்) |

ஸூர(ஸாஹீ)கஸஸூலம்(கஸஸூலம்)உ வி யம்.மம்.உ

தயெவ ஹி || ௫௧௫ ||

ஸீஜம் ஸுணெஷு கதஷுஷம்(ஸம்யுஷம்?)விந்யஸெஷுஷு
வலவஷுஷு |

(506-515) எல்லா வகை பிம்பங்களுக்கும் 'அக்ஷி
மோக்ஷணம்' என்னும் 'கண்திறக்கும்' விதி சொல்லப்
படுகிறது. கண்திறப்பதற்குரிய சுபதினத்திற்கு 5 அல்லது
7 நாளைக்குமுன் கண்திறக்கவேண்டிய தேவதா பிம்பத்தை
ஸ்தாபனம் செய்து அதற்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் *
பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய ப்ராஸாத விமானத்
துக்கு எதிரில் ஓர் மண்டபம் ஏற்பாடு செய்து அதற்குக்
கொடி, தோரணம், தொங்குமாலைகள் முதலிய அலங்காரங்
கள் செய்து அதன் மத்தியில் தானியத்தினால் பீடம்

* இந்த இடத்தில் மூலசுலோகம் சுவடியில் அவநாவ-ஷணம்
என்று இருக்கிறது. அர்ப்பணம் என்பது அர்ச்சனம் என்னும்
சொல்லாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கப்பட்டது.
அவநா என்பது ஒரு வேளை சுயம் என்று இருக்கலாம்
அல்லது ஸகல என்று இருக்கலாமோ என்று நினைக்கக்
கூடியதாக இருக்கிறது. கலசஸ்தாபனம் செய்து அர்ச்சனை
செய்யவேண்டும் என்றே தேவதா பிம்பத்துக்கே அர்ச்சனை
செய்யவேண்டும் என்றே பொருள்கொள்ளலாம் என்று
தோன்றுகிறது.

[சுருதி]

அமைக்கவேண்டும். அந்தப்பீடத்தின் றீள அகலம் ஒரு முழம், 1½ முழம், அல்லது 2 முழச்சதூரம் இருக்கலாம். உயரம் அரைமுழம் அல்லது 6 அங்குலமிருக்கலாம். அதன் மத்தியில் பிம்ப ப்ரதிஷ்டைக்காக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட பீடமாகிய பத்மபீடத்தை வைக்கவேண்டும். இந்தப் பத்மபீடத்தில் ஒன்பது கோஷ்டங்கள் அல்லது கட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். நடு கோஷ்டத்தில் சிவப்பு ரத்னமாகிய பத்மராகத்தை வைக்கவேண்டும். வைடூரியம், நீலம், மரகதம், முத்து, ஸ்படிகம், புஷ்பராகம், பவழம், வைரம் ஆக இந்த மற்ற ரத்னங்களையும் மத்தியிலுள்ள கோஷ்டத்திற்கு வலது புறமுள்ள கோஷ்டம் முதலாக வரிசையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு அந்த கோஷ்டங்களில் முறையே தாதுப்பொடி, பாதரசம், ரஸாஞ்ஜனம், அரிதாரம், கறுப்புப்பாஷாணம், மனோசலை, சவ்வீரம், செம்மண், தேன்மெழுது இவைகளை வைக்கவேண்டும். மேலும் பீடத்தில் பிம்பம் வைக்கவேண்டிய பள்ளத்தில் இனிச்சொல்லப்பட்ட விதைகளை நட்டுவைக்கவேண்டும். அவைகளாவன;— எள், காட்டுநெல், பயறு, புல்லரிசி, யவையரிசி, கடுகு, கறுப்பு நெல், கொள்ளு, கம்பு இவைகளாகும். இவைகளையெல்லாம் அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைச்சொல்லி வைக்கவேண்டும். இந்த விதைகளை பொன்னால் செய்தோ அல்லது பொன்னைச்சீர்த்தோ போடவேண்டும்.

நதூத் து ஹரஹயெநெவ ஸிவீஜெனெத்ருண யாதூக்ஷ ||

கவவெந து ஸீஜெ வ விநுஸெசு வீஜயுநெ |

சூஜெபுவம் யுவஸுவெத்ருண சூயெயுஷு ஸுவநாம்புநா ||

வீம் வநாஹிதம் சுரகவா ஸூரநம் வரிகத(கூ)

வூணெபுகூ |

சொக்கநாடு]

மொரொவநாவட்டாநெடுது வவெண்ணாஜாடியெசு

வாங்கு ||ருகஅ||

(515-517) ரத்னங்களை குறிப்பிட்ட தேவதையின் ஹ்ருதய மந்திரத்தை* உச்சரித்துக்கொண்டு, தாதுக்களை சிஸ்பி மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும், விதைகளை கவச மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும் போடவேண்டும் பீடத்தின் நடுவில் பிம்பத்தை அதன் சில்லி, ஹ்ருதய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

(517-18) பிம்பத்தைவைத்து லம்பஸூத்ரம் என்னும் தூக்குக்குண்டைக்கொண்டு நிமிர்ந்து நேராக இருப்பதைச் பார்த்துப் பிறகு அஷ்டபந்தனத்தினால் கட்டித் தப்பிறகு ஹரிசந்தனம், கோரோசனைமுதலிய வாசனைத் திரவியங்களால் ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளிப்பட்டங்களாலும் வஸ்திரத்தாலும் அங்கங்கள் மறைய அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

சுக்ஷிபொவநாநிஜிஷ்டிநாசுவாவடிநெ வஸுயீ |

சுயிவாவஸு ப்ரகுவீஷ்ட சுதூநிஷ்ட(வாவெஷ்டிஷ்ட)

புஷெஸுகெ || ருக்க ||

வாவடுவசு யாநூவீஓ து ஷெவம் ஷெவீ நியா

வாயெசு |

ஷெவவஸு வாஜாஓ து யாநூவீஓ வாரொகுவசு ||

* ஒவ்வொரு தேவதைக்கும், ஹ்ருதயம், கவசம், அர்க்களம், என்ற பெயரால் வழங்கும் மந்திரக்கோவைகள் உண்டு. இவற்றின் விவரம் தந்திரசாஸ்திரங்களிலும், ப்ரபஞ்சஸாரஸாரஸங்கிரஹம் (சரஸ்வதிமகால் B. நெ.8682) போன்ற மந்திரசாஸ்திரங்களிலும் தேவதா கல்பங்களிலும் காணலாம்.

[சுகழி]

(519-20, ௨௦௦) திறப்பதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்ட
நாளுக்கு முதல் நாள் அதைச்செய்யவேண்டிய ஆசாரியன்
அதற்காக ஏற்பட்ட இடத்தில் வளிக்கவேண்டும். தேவதா
பிம்பத்தை ஏற்கனவே சொன்னபடி தானிய பீடத்தில்
எழுந்தருளச்செய்து இடது பக்கத்தில் அதே வகையான
தானிய பீடத்தில் தேவியை எழுந்தருளச்செய்யவேண்டும்.

உவலீம் விநா வா2வி விடிஉரொ வானிஉெதுவா |

விநுஸு தணுமெநெவ தடிபுடும் கருஸம்

நுலெசு ||௫௨௧||

வெநெதுராவெவிதாநுஸெநெதமடூதநாம்பா

வெவிதடி |

மகாபுஜாபிலி: வஉஜு வுலுஜாஜீலுராஜு

ஜெவதா: ||௫௨௨||

ததுசுலுநாஜெடுதுண வலிம் டிசவா யயாவியி |

வஸுலாத: பூலுலஉதாம்ஸுலொ விஸடி(வீத)

ஜாமல: ||௫௨௩||

நவாம்பாம் வஜாடிய க்யுசெவகெநொதரீயகடி |

கும்லொடிகெரவிவிவூ(ஜெகம்) க்யுசவா மகாபிலி:

க்யுசு ||௫௨௪||

வவபுஜுலுலம்யுது: நுததீதாரவெலுலா |

ஹெலுலுலீஸுலாகாலுாம் ஜெவயெலயநக்யடி ||௫௨௫||

வலுதூதீக்யுலுலுண ஜணுலுத்யஜுலுலெசு |

(520-526) பிம்பத்துக்கு சமீபத்திலோ சற்று தூரத்
திலோ அடியில் உபபீடம் அமைத்து அதன்பேரில் அரிசி

மொகூண[9]

யினால் பீடம் அமைத்து அல்லது உபபீடம் இல்லாமலே அரிசியினால் பீடம் அமைத்து அதில் கலச ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். கலசத்தை வெண்மையான நூல் கயிற்றால் அழகாகச்சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்து அந்தந்த தேவதைகளுக்கரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து விதிப்படி பலிபாட்டு, பிறகு ஸ்நானம் செய்து பூசுததி செய்துகொண்டு சந்தோஷமான மனதுடன் புதிய வஸ்திரம் தரித்த ஒரு தோளில் உத்தரீயம் (மேல் வேஷ்டி) தரித்து குடும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தினால் நர்த்தனகே வாத்தியங்களுக்கிடையே பிம்பத்துக்கு அபிஷேகம்செய்து பொன்னால் செய்த ஊசிச்சலாகையினால் பிம்பத்திற்கான மூன்று கண்களையும் எழுதவேண்டும். பிறகு கூரான ஆயுதத்தினால் மூன்று நேத்ர மண்டலங்களையும் உண்டாக்கவேண்டும்.

வண்புயுதூண்தெ வெவெ ரெவாவெவெகூலம் ஹவெசு ||

கூலிவ(உஷீ)கூடும் து வளவவெனெகூ கூகூலி

கூஹொகெகூ வ |

சூவாவூ ஹவநாயீஸம் ஜிவூ டெவெவெவெகூயெசு ||

சூவாயபூநுஜூயா டெவெஃ வாககூலிணெயூலாஃ |

வகூலிதூயிவீஜெஹெகூண உகவூ வூரநு ||

டெவெஹெஹெஹெஹெ வாககூலிணெயூலாஃ |

வவகூ ஹவகூயெசுவகூவகூ ஹவகூலிணெயூலாஃ வகூ ||

யாகூராயீஸம் வவகூலிணெயூலாஃ ஹவகூலிணெயூலாஃ

ஹவகூயெசு |

வவகூலிணெயூலாஃ வகூலிணெயூலாஃ வகூலிணெயூலாஃ

வகூலிணெயூலாஃ ||

[சுகதி]

யஜோநஸு(ஸு) ஹத்ஸு(ஸு) வீஹொ தெ வரண
 ஸ்ரீதம் |
 உலா வஹிஹிதள ஹிசுவா யயாஸத்ஸுபவாஜிதம் ||
 சுகிபுலுதிசெவெஸவஜிம் மஹாண ஸவபுரா |
 நஹெஸுஸு வஸுரெஸாநஹீநாயிசும் சுகி ப்ரஹொ ||
 கஸுபா வஜிஜிதம் ஸத்ஸு ஜியஹத்ஸு ப்ரவஜிஜெவெ |
 வஸ வஸுபுராயுசு செவெஸம் நஹெஸுஸு வஸுரெஸுரடி ||
 ஸ்ரீஜிஹி வஸுஸுஸுதிம் சுசுவா வயபுராஜாவாயு சுரஸெசு |
 சுகிபுரெசுசுணஜிஸு ப்ரவஜாணஜி விஸெஷதம் |
 வஸஸுஸாஜிம் வஸஸுஸுரம் வ ப்ரவஜாணி ஸ்ரீஜிநெ சுகெசு ||
 வஹெஸுஸு ஹிபுஷணஜா நஜாவஸுஸுஸுஹி வஸுஸுஸுஸுவிதா
 ஸ்ரீஜிநம்
 சுசுவாஜி வியிவசு விஜுஜு நயநொநீயிதெ
 ஸ்ரீஜிஹி |
 சுசுவாயு வஸுஸுஸுஸுஸு வியிதம் ஸாஸுஸுஸு
 வாவாஸுஸுஸு
 சுசுவா செவதஸுஸுஸுஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸு
 காரயெசு || ௫௫ ||

உத்யாமஸுஸு ஸகஸ்தாயிகாரொ சுகிபுரெசுசுணஜிஸு
 சுகிபுரெசுஸுஸுஸு ||

|| ஸகஸ்தாயிகாரொ ஸவாஸு ||

சென்னை]

(526-535) பிம்பம் வர்ணம் தீட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்குக் கண் திறப்பதில் அதற்குத்தகுந்தபடி மாற்றி யெழுதவேண்டும். பொன்மயமான அல்லது பொன் வர்ணமான பிம்பத்துக்கு மசியினால் மட்டும் கண்ணை எழுதலாம். அக்ஷிமோசநத்துக்காக ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட சூழ்ப்பதின் தீர்த்தத்தினால் பிம்பத்தில் தேவதையை ஆவாஹனம் செய்து தேவதையின் மந்திரத்தை ஜபித்து தேவதையைப் பூஜை செய்யவேண்டும். ஆசாரியன் அனுமதியின்பேரில் வலது கண், இடது கண், நடுக்கண் இம்மூன்று கண்களையும் சந்திர பீஜமந்திரம், ஸூர்யபீஜ மந்திரம், அக்னி பீஜ மந்திரங்களை மனதால் ஸ்மரித்துக்கொண்டு கண் திறந்து தூபதீபாதி ஷோடசோபசாரங்களைக்காட்டி பிறகு தேனும் பாலும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். தானியக் குவியல் களையும், கன்றுடன் கூடிய பசுவையும் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள யாவரும் ஷேமமாக இருக்கும்பொருட்டு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்விக்கவேண்டும். அப்படி ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்யும் ரித்விக்குகள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படும் தேவதையை ஸ்தோத்திரம் செய்து இவ்வாறு ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். “ப்ரபுவே! இந்த ப்ரதிஷ்டை செய்விக்கும் யஜமானன் நல்ல பக்தன். தங்கள் பாதமலரடியை அண்டிநிற்கிறான். தேவியுடன் தாங்கள் ப்ரஸந்நமாகி யஜமானனால் இன்றுமுதல் தன் சக்திக்கேற்றபடி செய்யப் படும் பூஜையை ஒப்புக்கொள்வீராக. உலகுக்கெல்லாம் நாயகனாகிய ப்ரபுவே, இவரால் செய்யப்படும் பூஜையிலுள்ள குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும். தேவாரை முறைப்படி பூஜிக்கும் சக்தியுடையவர் யாவர்? ஆகையினாலேயே பூஜை செய்வோருடைய பக்தியினாலேயே பூஜை செய்யப்பட்டவராக தேவரீர் கருதுகிறீர்கள்.” இவ்வாறு ப்ரார்த்தித்து நமஸ்கரித்து சில்பிகளைக்கொண்டு

[அக்ஷிமோக்ஷணம்]

பிம்பத்திற்கான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு ஆசாரியன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய பூஜை அதற்கான சரியை இவைகளைச் செய்யவேண்டும். கண் திறத்தலை உத்தேசித்து கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் இதரத்ரவ்யங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், வேலை ஆட்களையும் சில்பிகளுக்கும் கொடுத்து அவர்களை சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்து விதிப்படி கண் திறத்தலைச் செய்து ஆசாரியர் தனது சிஷ்யர்களுடன் பக்தியுடன் தேவதாப்ரதிஷ்டையைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்தியர் அருவிச்செய்த ஸ்களாதிகாரம் என்னும்

சிப்பநூலில் அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும்

23வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

ஸ்களாதிகாரம் முற்றிற்று.

|| சு நு வ ஸ : ||

சுயாதி லக்ஷணம் ||

சுய வசெஷு விஸெஷெண சுயாதிநா து லக்ஷணம் |
நடுவகதுபுது வாஸுநாநா வஸு வஸவதூராயுகம் ||

அ நு ப ந் த ம்

ஆயாதி லக்ஷணம்.

1. ஆயாதி என்னும் லக்ஷணம் இனி கூறப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் அரசனுக்கும் சிற்பங்களைச் செய்விப்பவருக்கும் செய்பவருக்கும் ஸம்பத்தை உண்டாக்குவதாகும்.

சுயாதிவிருவெதம் யநாநா தஜீகரம் ஹவெசு |

சுயெதம் வஸுபுஷெஷம் வஸுசு தவூராயாதிவஸுயுகம் ||

2. ஆயாதி கணக்குப்படி உள்ள அளவுகள் எந்த சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அது செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். அப்படிப்பட்ட அளவுகள் இல்லாத சிற்பங்கள் பலவகை தோஷங்கள் உள்ளவை. ஆகையால் ஆயாதிக் கணக்குப்படியே சிற்பங்களை அமைக்கவேண்டும்.

சுயம் வுயம் வ வாரம் வ நகசுதம் ஹாஸஸகம் |

வகசு வ யொநிகம் ராஸிமணம் வ ஷஸயா கதம் || ௧ ||

3. ஆயாதி என்பது 1 ஆயம், 2 வ்யயம், 3 வாரம், 4 நட்சத்திரம், 5 பாம்சம், 6 அம்சம், 7 பட்சம், 8 யோனி 9 ராசி, 10 கணம் என பத்து வகைப்படும்.

[சூபாழி]

முரஜாழீநாம் உ வாஹூஉநாம் யநூநம் ஸ்ரீகரம் தயா |

தெதலாநாம் உநுஷ்நாணாம் சூயயம் உ தயா வுமஃ ||

விஜ்ஜெவராதிகம் வெவ யாநாழிஸயநாவநடி |

உநாநாம் சுவாயஜீநி நிழிதம் தஸ்புவக்ஷுதெ ||ரு||

(4-5) கிராமம் முதலியவைகளை அமைக்கும் விஷயத் திலும் கோயில்கள், வீடுகள் முதலியவைகளை அமைப்பதிலும் லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை அமைப்பதிலும் வாகனங்கள், கட்டில், ஆஸனங்கள் முதலியவைகளைச் செய்வதிலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும் ஆயாதிக் கணக்குகள் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்றன.

முரஜாழீநாம் உ வாஹூஉநாம் டிணூஜாநெந காரயெசு |

பூரலாடிஸு வலாஸாஸா பூகாரம் மொவாரம் மூஹம் ||

உரிகாஜணுவாநாம் உ புவாரஜம் தயெவ உ |

ஹஹூஜாநெந ஸம்வீக்ஷு சூயாழீநாம் து ஸம்முஹம் ||

(6-7) கிராமம், நகரம் இவைகளை அமைப்பதற்கான அளவுகளைத் தண்டம் அதாவது 4 முழம் 8 முழம் கொண்ட அளவுகளிலேயே கணக்கிடவேண்டும். ப்ராஸாதம் அதாவது கோயில், அரண்மனை, சபை, சாலை (பல கட்டுக்கள் உள்ள கட்டடங்கள்), ப்ராகாரம் கோபுரம், வீடு, மாளிகை, மண்டபம், தண்ணீர்ப்பந்தல், நாடகசாலை முதலியவைகளுக்கு முழத்தைக்கொண்டு அளவுகளைக் கணக்கிட்டு ஆயாதிக்கணக்கில் சொல்லப்பட்டபடி நிச்சயிக்கவேண்டும்.

யநாநாம் ஸயநாநாம் உ உணூஉணூவிகம் தயா |

விதவ்விநா வியாதவூம் பூரெஸாஜுயுகெந வா ||அ||

முகூண]

சுஜுஷுதஜுபீஷுதா து ப்ராபேஸாஜுமூலிஷுதெ ।

(8-9) தேர், பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களுக்கும், உட்காருவதற்கும், படுப்பதற்கும் வேண்டிய சாதனங்களுக்கும் 'விதஸ்தி' என்னும் சாண், அல்லது ப்ராதேசம் என்னும்¹ ஓட்டை, அல்லது அங்குலம் ஆகிய அளவைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

மலபூஸுலா மூஹபூஸுலா ஶாரயொமஸூ பாநகடி ॥

பாநாஜுமெந தசுகுயபாசு சுயாஜீநா விஸேஷதஃ ।

(9-10) கர்ப்பகிருஹத்திலுள்ள தூண், வீடுகளில் உள்ள தூண், வாசற்படி நிலை இவற்றை² மானாங்குலத்தினால் கணக்கிட்டு ஆயாதிகளைச் சோதித்தல் வேண்டும்.

விஜுஸொராஹிகம் வெவ வயூவபூவிஷுதா தயா ॥யி॥

பாநாஜுதாஜுமூலுதா வ ஷேஹயஸாஜுமூதூ வா ।

சுயாஜுஸொந வா குயபாசு சுயாஜீநா ப்ரகஹடி ॥

(10-11) விங்கம், பிம்பம் முதலியவைகளுக்கும், பலி பீடம், பிம்பபீடம் முதலியவைகளுக்கும் மானாங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவைகளை உபயோகித்து ஆபாதி சுத்திசெய்யலாம்.

சுயாஜிஸுலவஹபூ வ வூலி ஹாநிநிநிதடி ।

1. கட்டை விரலையும் ஆள்காட்டி விரலையும் பிரித்து வைக்கும்போது ஏற்படும் இடைவெளிக்கு ப்ராதேசம் அல்லது ஓட்டை என்று பெயர்.

2. மானாங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவற்றின் விவரம் முன் 12, 13 14 பக்கங்களில் 18, 19, 20வது சுலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[சூயாதி]

டிணஹஹூஜுமும் தாமும் ப்ராஜெஸாஜுமுகம் தயா ||

வ்ரஹிம் ஹாநிம் தயா காமயாஸி வனகெகம் ஜாந
வஸ்யயா |

தநாநம் மூஹம் ஜெத்யம் வஸ்யகாஜஹுபுடி ||கக||

(12-13) மேலே சொன்னபடி தண்டம், முழம், அங்குலம், தாலம் என்னும் சாண், ப்ராநேதசம், அங்குலம் இவைகளால் அளக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை நன்மையையோ கெடுதியையோ செய்யவல்லது. ஆயாதி விதிகளில் சுபம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட அளவுகள் நாம் விரும்பும் நன்மையெல்லாம் தரும்.

மூஜாதிவாஹூஜாநாநி விதேரஹுஜாரெண து |

ப்ராஸாதிநாம் வயநாநம் ஜெவாதிநாம் விஸெஷததி ||

கூலுவாடி(கு?)ஸு வாமுஸு வா தந்யூஸுஜாரம்
து வா |

ததெயெவ ஜாநஸீஜா வா கூலூநாம் கெவவ ஸாமுகடி ||

விதேஜாரம் வா லயூம் வா ததெயெவ மொவூராதிசு |

ப்ராஜாணம் விசுதிவாமெஸு வா தந்யூஸுஜாரம் து வா ||

விதீலயூம் நூவாணாம் து சுஹுஜாரலயாவி வா |

சுஹுஜாரமதஹூஸம் வாமுஸுஸுஜாரஜெவ வ ||

தசுஹூஸயூஜெ வெஸூரா ஸூஜூ சுஹுஜாரம் தயா |

வஸெஷாஸம் ஹூஸயெஸு வா ஜாநஸூத்ராவஸாநகடி ||

யாநாநாம் ஸயநாநாம் வ வஸிஹாஸநாதிவிஷ்டடி |

வாஜூமெஸு வாஜெயெஸு வா வாஜாஸுஜாரஜெவ வா ||

முக்தி

(14-19) கிராமம் நகரம் முதலியவைகளின் அளவு கணக்கிடும்போது சுவர்களுக்கு இடையே உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ப்ராஸாதத் (கோயில், அரண்மனை) தின் அளவு சுவற்றின் வெளிப்புறங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவர்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாலைகளுக்கு (பல கட்டுக்கள் உள்ள வீடுகள்) எல்லைகளை நிச்சயிக்கும் அளவு சுவர்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவர்களின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அவ்விதமே கோபுரம் முதலியவைகளின் அளவுகள் சுவற்றின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவற்றின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ அல்லது சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அரசர்களுக்குரிய நிர்மாணங்களில் சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டடங்களில் ஸ்தம்பங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கும் அளவுகள் ஸ்தம்பங்களின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். (இது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியது) வைசியர்கள் ஸ்தம்பமத்தியங்களின் இடைவெளியையே கொள்ளவேண்டும். குத்திரர்களுக்கு ஸ்தம்பங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஸ்தம்பங்களின் மத்தியங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டில், ஆசனம், சிம்மாசனம், பீடம் முதலியவைகளுக்கு அவற்றின் கால்களின் வெளிப்புறங்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ, கால்களின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, கால்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

உய்யெண வியெயாநி தொரணெ கயுககூடெ !

[சூபாடி]

விஜயெரெ விஸெஷெண துஜெநெவ நிரீக்ஷயெசு ||

(20) தோரணம் (அலங்கார வாசல்) கல்பவிருக்ஷம் என்னும் அமைப்பு, லிங்கம், பீடம் இவற்றின் அளவு உயரத்தைக் கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

விஜயராசுக்ஷெவநாஅய சூயாநெநாவநெஷு வா |
வரிணாஹவநெஷுய மூரஜீநா து காரயெசு ||

பூவாஜிகவாஷுநா காரயெஷிஷுநெவ வா |
சூயாநெஷுநெவஷுய வநெஷுய வஸெஷதஃ ||

சூயாபிஸுஹஸ்யொம தயெவ அநமொவூரெ |
தயெவ யாநஸயந வரிஹாஸநாபிவிஷுநடி || 20 ||

வனவநெவ பூகாரெண சவாயாபிஸொஹநொபிதி |

(21-24) அகலத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது நீளத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது பள்ளமான இடங்களுக்கு சுற்றளவைக்கொண்டு கிராமம் முதலியவைகளுக்கு ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவைகளுக்கு அகலத்தினாலேயாவது நீளத்தினாலேயாவது, உயரத்தினாலேயாவது சுற்றளவினாலேயாவது ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம். இப்படியே வாயில், கோபுரம், ரதம் முதலிய வாகனங்கள், படுக்கைக்கான உபகரணங்கள், சிம்மாசனம் முதலிய உட்காரும் சாதனங்கள் இவைகளுக்கும் ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம்.

சூயாஜீநா விஸெஷெண வஜிநாகுஷிஷுநெ || 21 ||

சூயம் வ்யம் யயொசுஷெயம் நாவெநவாரஜீநிதி |

முகூணம்]

தாரெணொது ஜலம்வூரலி ஸகலாநாஜஸகம் தியி ||

விவாநெந யொநிகம் யுதம் பூரஸாஜாநி காரயெசு |

பூரஸாஜாநி வாஹுநா காரயெவிஹுதெநவா ||

விஜோடியெந கம்(வெ)யொநிநாநாயா தமெவ வ |

வ்யாஸம் தாரகெணெவ நாஹெந வாரஜீரிதடி ||௨௭||

விஹாரம் வயிவீஸு சவபூவீம் தமெவ வ |

மஹபூஸெவ மஹபூஸெவ வொசுவெயா தம்

நிர்ஷயெசு || ௨௮ ||

சுஹுஸுஹுஜிகெ வெவம் உசுவெயம் காரயெடிஸுயம் |

சுதூயம் யஜுஹாஜுயம் பாசூஜுமெந ஸஜதடி ||

சுயுயாநாம் தமெவொஹம் டெஹஜாசூஜுமெந வா |

வாவம் பாநாவிஸுஸூரநாசு சுயாஜீநுபாரிகுயெசு ||௩௦||

(24-30) ஆயாதி முதலியவைகளுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமான அளவைக்கொண்டோ அல்லது ஆயம் வ்யயம் முதலானவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு வகை அளவைக்கொண்டோ கணக்குப் பார்க்கலாம். ஒரே வகை அளவைக்கொண்டு கணக்குப்பார்ப்பதற்கு 'ஸமம்' என்று பெயர். வெவ்வேறு அளவுகளைக்கொண்டு கணக்குப் பார்க்ப்பதற்கு 'மிச்சரகம்' என்று பெயர். ஆயம், வ்யயம் இவ்விரண்டையும் உயரத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக்கொண்டும் பிம்பங்களுக்கு அம்சம், திதி இவைகளை விட்டம் உயரம் இவைகளைக்கொண்டும், ப்ராஸாதம் முதலியவைகளின் யோனியை அகலத்தைக் கொண்டும் கணக்குப்பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவை

[சூயாதி]

களின் ஆயாதிக்களை அகலத்தைக்கொண்டே நிச்சயிக்கலாம். விங்கத்தின் உபரத்தைக்கொண்டு யோனி, தினம், ஆயம் இவைகளை நிச்சயிக்கலாம். வ்யயம், அம்சம் இரண்டையும் வீட்டத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக் கொண்டும் நிச்சயிக்கலாம். பவிபீடம், பிப்பீடம் இவைகளுக்கு அகலத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். கர்ப்ப கிருஹத்தின் தூண் வீட்டிலுள்ள தூண் இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். அஸ்திரம் (அதாவது அம்பு முதலியவை), சஸ்திரம் (கத்தி முதலியவை) இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும். ஆத்மார்த்தமாக வீட்டில்வைத்துப் பூஜை செய்யவேண்டிய பிப்பங்களுக்கு மாத்ராங்குலத்தினால் கணக்கிடவேண்டும். ஆயுதங்களுக்கு தேஹலப்தாங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவ்விரண்டினாலும் கணக்கிடலாம். இவ்விதமாக ஆயாதி சுத்தி செய்யவேண்டும்

ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹு ஸுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹு |
 ஸுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹு வ
 ஸுஹுஹுஹுஹுஹு || ௧௧ ||

ஹிஹுஹுஹு ஸுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹு |
 ஹிஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ௧௨ ||
 ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹு |

(31-33) சுக்லபக்ஷத்தில் நல்லநாள் நக்ஷத்திரம். பார்த்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல லக்ஷத்தில் சில்பத்தை செய்விக்கும் கர்த்தா ஜ்யோதிஷர்களை வரவழைத்து ஸ்தாபகர், ஸ்தபதி இவர்களுடன், பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுறிந்த வித்வான்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு சுத்தமான

[சூயாழி]

கிடைக்கும். 9, 8 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்க இரண்டு வகையாக திதி கிடைக்கும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க த்வஜமாதியாக யோநி கிடைக்கும்.

சுயவா஽நுபுரகாரெண சூயாழிவியிருங்நுதெ || ௩௭ ||

வவஸுநநாரவெவபுரகா ஹரெசு ஶாடிஸாவிஹபுரெசு |

சூயம் திரயா ஸஜாவூதம் ஹவெதூசுக்ருஜஸோ விடிஃ ||

நவாஷு வெடிவரகா து ஶாவிஹபுராயெய்யடி |

நவாஷு தபுமணம் ஸஷஹாராஶாரஶூயா ஹவெசு ||

சுஷுபுநுதூசுபுஸம்வரகா ஹரெதபீகெஷிபுநம்

ஹவெசு |

வெடிநநாழிவரகா ஶ நவாதிஸாஷுவிஹபுரெசு ||

நவாஸம் ஶ தியிஸெஸுவ யொநிஸுக்ருஜஸோ ஹவெசு |

(37-41) அல்லது வேறு வகையாகவும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 8, 9, 6 ஆல் பெருக்கி 12 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் ஆயமாகும். 9, 8, 4 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் வ்யயம் மூன்று வகை. 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். 8, 10, 12 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் மிச்சம் தினம் அல்லது நக்ஷத்திரமாகும். 4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். 9 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்கக்கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் யோநியாகும்.

சுயவா஽நுபுரகாரெண சூயாழிவியிருங்நுதெ || ௪௧ ||

முக்திண]

நவநாமரவெவபுரம் ருஜுலா நுடிசெவஹபுரெசு |
செஷஜாயம் திரியா வுராதம் வெடிநாமரவெவபுரெசெ |

வயிபுதெதெவ வுயம் ஹநாசு வணுஷபுலம்
வலுவி: |

சுயாயிகம் வுயம் கந்தீணம் தநா நம் ருஹபு வுரதழ் ||

வயிபுதம் ஷுரவெவ நபுதெஹபுரெசுவெஷப
வாரகழ் |

சுஜதாபிசுஹம் யொமா திநவாரயுதம் ருஹபு ||சச||

புலாநவடிவிவபுரம் க்ஷயெபுசெஷண தஜிநழ் |

ஹநாவுலி விநா வாபு ருபெஷவபுர உநி
வணுவி: ||சரு||

க்ஷயெபுசெஷணம்வொவி: க்ஷம் வுரகத் திரஷு
வயபுயா |

ஸிஷுபுராதிலம் விஷுரகத் மணயெவபுரம் கொவிடி ||

நபுகதபுஹ வாலுநா ஜந நாக்ஷபுராவெசு |
தநாநகாதகக்ஷத்ராவலாநம் மணுதெ வுயெயெ: ||

ஜநநாயுக்ரெஷு ஜநஹம் உயுஜம் ஹவெசு |
சுயஜம் நாக நக்ஷத்ரம் யொஜயெசு திரவியம் ஹவெசு ||

ஜநஹம்வயிவசு க்ஷஜம் ப்ரதூரம் வாயகொ வய: |
பெத்ரம் வரபெபெத்ரம் உ ஜநாஜீநாம் வுநம் வுநம் ||

புயபாபுராவாநா வயபுயசெவந மணுதெ |
திரிநம் வணு வலுஹம் துயொபுர திநம் தயா ||ருய||

[சூயாதி]

வஹாடிஸாஹாடிஸா துஜெசு ஹாவிஸகம் ஹிநட |

வஹாவிஸகமகஷத்ரும் துஜாஜிஜநுஜுஹம் வஹாதட ||ருக||

ஜநதது வஹாவிஸகமகஷத்ரும் வஹாவிஸகமகஷத்ரும் ஹவெசு |

ஜநாசு ஹாவிஸகமகஷத்ரும் வெநாஸிகரிதி வஹாதட ||

சுஹாடிஸாஹிநம் யதூ ஹாவிஸகமகஷத்ரும் |

சுஹாவிஸகமகஷத்ரும் வஹாதம் ஹவம் துஜெசு ஹாவிஸகமகஷத்ரும் |

சுஹாடிஸாஹிநம் துஜெசு ஹாவிஸகமகஷத்ரும் ||ருக||

(41-53) இன்னொரு வகையிலும் ஆபாதிக்களை நிச்சயிக்கலாம். 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 11, 12, 10ல் வகுக்கக் கிடைக்கும் 3 வகை ஆயமாகும். 4, 8, 6 10 ஆல் பெருக்கி 5, 6, 8, 7 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 4 வகை வ்யயமாகும். ஆயம் அதிகமாகவும், வ்யயம் குறைவாகவும் இருந்தால் சுபம். 8, 6 9 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுத்த மிச்சம் 3 வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த சேர்க்கைக்கு யோகம் என்று பெயர். நக்ஷத்திரத்தின் ஆபாதி கிடைக்க 10, 12, 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்கவேண்டும். கிடைக்கும் 3 வகை மிச்சங்கள். 3 வகை நக்ஷத்திரமாகும். அல்லது 12 ஆல் வகுக்காமல், 11 ஆல் அல்லது 7, 5 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்த மிச்சங்களை எடுத்துக்கொள்ளவும். ராஜா, சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானன் இவர்களுடைய நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரம் முதல் எண்ணவேண்டும். அதிலிருந்து சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். ஜன்ம நக்ஷத்திரம் நாம நக்ஷத்திரம் இரண்டிலிருந்தும் எண்ணி சுபமாக இருப்பது உத்தமம். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது

முகுண்ட]

மத்யமம். நாம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது அதமம். இப்படி எண்ணிக்கிடைக்கும் எண் 1 ஆனால் அதற்கு ஜன்மம் என்று பெயர். 2 ஆனால் சம்பத்து, 3 ஆனால் விபத்து, 4 ஆனால் கேஷமம், 5 ஆனால் ப்ரத்யுரம், 6 ஆனால் ஸாதகம், 7 ஆனால் வதம், 8 ஆனால் மைத்ரம், 9 ஆனால் பரம மைத்ரம். 9 ஐக்தாண்டினால் மறுபடி 1, 2, 3 என்று. 9 வரையில் எண்ணி பலனைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் 3 முறை வரையில் செய்யலாம். இவைகளுள் 3வது நக்ஷத்திரம், 5வது நக்ஷத்திரம், 7வது நக்ஷத்திரம், 13வது நக்ஷத்திரம், 17வது நக்ஷத்திரம், 18வது நக்ஷத்திரம், 22வது நக்ஷத்திரம், 27வது நக்ஷத்திரம் இவை விலக்கத்தக்கவை. மற்றவை சுபம். 22வது நக்ஷத்திரத்திற்கு வைனாசிக நக்ஷத்திரம் என்று பெயர். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திய நக்ஷத்திரம் 27வது நக்ஷத்திரமாகும். 13வது நக்ஷத்திரத்தில் சந்திரனுடைய அம்சம் விலக்கத்தக்கது. மற்ற அம்சங்களாக இருந்தால் சுபம். மேலும் ஜன்ம நக்ஷத்திர பாதத்திலிருந்து 88வது பாதமும் விலக்கத்தக்கது. மற்ற பாதங்கள் சுபம்.

ஜந்நநாகக்ஷபுராநக்ஷபு வாகக்ஷபு ஸாலபு விபு |

திஷ்டுஉருவாஸாவபு ஸுவிஷா வாரிவெசுலபு ||

தெஷு நக்ஷசுரெகம் யசு வஜ்யெஜ்ஜுலநயா |

வாவ வரீக்ஷசுதபுஷு நக்ஷசுராணாம்

விஸெஷதஃ || ௫௫ ||

(54-55) ஜன்ம நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் மூன்றும் ஒரே நக்ஷத்திரமானால் சுபம். ஆனால் பூசம், மூலம், மகம்,

[சூயாடி]

ஆயில்யம் அவிட்டம், மிருகசீர்ஷம், சித்திரை இவை ஒரே நக்சத்திரமானால் விலக்கத்தக்கது. இவ்விதமாக நக்சத்திர பரிசைச் செய்யவேண்டியது.

ஹளஸூக, வுயஸூமொ ஹவ்ஸூஸூவ்யொ2வி வ |

ஸூக்ராமாரொள மூஸூஸூவ ஸூநி2ஸூள

மூஸூஸூய || ௫௯ ||

சுஸூதூ ரெவதூஹாஸூ கீரணிகீரணிரிவதூஸூதூ |

நக்சதூஸூலிதிவூதூ கூதூரூரூஸூமூஸூ ௦௮தூ ||

(56-57) இனி நக்சத்திரம்சம் சொல்லப்படுகிறது. அசுவதி முதல் ரேவதி வரைக்கும் மும்முன்று நக்சத்திரத்திற்கு நக்சத்திரம் ஒன்றுக்கு நான்கு பாதம் வீதம் 12 பாதங்களுக்கும் முறையே, செவ்வாய், சுக்கிரன், புதன், சந்திரன், சூரியன், புதன், சுக்கிரன், செவ்வாய், குரு, சனி, சனி, குரு இவர்களுடைய அம்சம் நக்சத்திரம்சம் என்று அறியவேண்டியது.

யூநாமெஜூதநக்சதூ *யதூம வயிதூதூ தூ யசு |

வதூவிடூக்ஷவயெஜூஷூ ஹாஸூக தசு-

பூகீகிதூதூ || ௬௮ ||

ஹாஸூக தூ ஸதெவடூஸூ வயஸூதூ.

பூகீகிதூதூ |

ஹாஸூக கூதூரூரூஸூநா ஸூநூகூம விஸெஷதூ ||

* இந்த சுலோகத்தில் யசுவம வயிதூதூ தூ தசு என்ற பகுதிக்கு சரியாகப் பொருள் விளங்கவில்லை. மூலச்சுவடியில் கண்ட உரையில் 'இரட்டித்து' என்று காணப்படுகிறது. அதுவும் திருப்தியான பொருளாகத் தோன்றவில்லை.

முஷ்ணம்]

(58-59) நிர்மானம் செய்யப்படும் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நஷத்திரத்தின் எண்ணை இரட்டித்து நான்கால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சம் பாம்சமாகும். நஷத்திரம் ௪ ம் என்பது இதன் பொருள். இந்த பாம்சத்தை நூறால் பெருக்க சில்பத்தின் வயது கிடைக்கும். பாம்சம் சில்பத்தை செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.

புஷாங்கி அபிதீயம் உ துதீயம் உ உதுயுகடி |
 உதுஷாடிஸொவெதம் சுஸுதூபி நிர்ஷயெசு || கூ1 ||
 சுஸுதூரெவதூந்தா உ ஸவாடியுமம் ஹிநடி |
 ஜெஷாபிதீநவயுகுணம் னகெககம் து உதுயுகு உதுயுகு ||
 னவம் நாரிவிபுயெயி ஸுாசு தஜாஸெஸொ
 விஸெஷத: |
 ஜெஷவ்யூபிக(ஸ்ரீ உ) னளஜெஸள தவூ வகூவிவெதா
 வுய: || கூ2 ||
 வுஷதெளயெள ஹமுகெஷதெள உஅகூ
 நெளஉததூஹசு |
 ஜியூநகநெ வுயகெஷதெ தவூஸுது
 ஹிவாகர: (நிஸாகர:) || கூ3 ||
 கூஜீரஸூஜெஷவதூஷுஸூவூயுமதுரு
 (நிநொ) வுய: |
 வூஹவூ ஹாஸூரொஷெவ வூவூவூயுஸுபுஹவூதி:
 (ததூஹசுள குகொமூரூ || கூ4 ||
 யநூபூள மூருகெஷதெள விசுகூஜாநு
 (குகெஷு) முஹாஸூஹசு |

[சூபாடி]

கூலகரவொநொவிடீ கூஜெநுழிவாகரா? || கூரு ||

ராஸிதத்திசூபாடி சூவவெழுவ கீதிடதா? ||

(60-66) அசுவதி முதல் ஒவ்வொரு நக்சத்திரத்திற்கும் முதல் பாதம், இரண்டாம் பாதம், மூன்றாம் பாதம், நான்காம் பாதம் என்று நான்கு பாதங்கள் கணக்கிட வேண்டும். அசுவதி முதல் ரேவதி வரையில் உள்ள 27 நக்சத்திரங்களையும் மேஷம் முதல் மீனம் வரையில் உள்ள ராசி 12க்கு வீதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது ராசி ஒன்றில் 2½ நக்சத்திரம் அடங்கும். இவ்விதமாக ராசியை நிச்சயிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ராசிக்கும் ஏற்பட்ட அதிபதியும், அதிபதியின் சத்ரு மித்ரர்களும் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. மேஷத்திற்கும், வ்ருச்சிகத்திற்கும் அதிபதி செவ்வாய். அவருடைய சத்ரு புதன். 1 வ்ருஷப தலாத்திற்கு அதிபதி சுக்ரன். அவருடைய சத்ரு சந்திரனும் சூரியனும் மிதன் கன்னிக்கு அதிபதி புதன். அவருடைய சத்ரு சந்திரன். கடகத்திற்கு அதிபதி சந்திரன். அவருக்கு மித்ரன் சூரியனும் புதனும். சிம்மத்திற்கு அதிபதி சூரியன். அவருடைய மித்ரன் செவ்வாய், சந்திரன், சூரு. தனுசு, மீனத்திற்கு அதிபதி சூரு. அவருக்கு மித்திரன் சுக்ரன், செவ்வாய், சந்திரன். மகர கும்பத்திற்கு அதிபதி சனி. இவருடைய சத்ருக்கள் சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய் ஆகும் இவ்வாறாக ராசிகளின் அதிபதிகளும் அவர்களின் சத்ரு மித்ரர்களும் சொல்லப்பட்டது.

ஜெஷஜெஷாஷா வ உகரொ கருகாகுடிகள் தயா || கூக ||

1. கிரகங்களின் சத்ரு மித்திரர்கள் மூலச் சுலோகத்தில் கண்டிருப்பது சில இடங்களில் ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களை ஜோதிஷ சாஸ்திரத்துக்கு அனுகுணமாகத் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

முகூணம்]

உதூதனானுள் ரவூலிதுஜராலி: புகீதிடது |

தஜாஸெஸ்துமீம் நீலம் வியிதஜெஜயெஜுயம் || கூள ||

(66-67) மேஷம், வ்ருஷபம், மகரம், கன்னி, கடகம், மீனம், துலாம் இந்த ராசிகள் முறையே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களின் உச்சஸ்தானங்கள். உச்சஸ்தானத்திலிருந்து 7வது ராசி நீசஸ்தானமாகும்.

சுதூபுராஸூநுகூலம் ஸூசுஜாநநக்ஷத்ருலாஸகடி |

சுதூபுநாகக்ஷபுராஸெஜு வதூஷஷாஸகா துஜெசு ||

வாடிஸீ வெவ ஸாதூஜு செஷாஸெஜுவ ஸுலாவஹா: |

வாடிஸாஷுஜராலிஜு ஷடூவதூயுள விஸெஷத: || கூக ||

ஸஜாஸாவஸுவமபூஜு சதிதுஜாஸுலாவஹா: |

ஸுதூநீவவயம் ஹஜி வஜுயெஜுஹஜூயா || எய ||

(68-70) சில்பத்தைச் செய்கிறதும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு சில்பத்தின் அளவினால் ஏற்பட்ட நக்ஷத்திரத்தின் பாம்சம் அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். எஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் இவைகளுக்குரிய ராசிக்கு நாலாவது, ஆறாவது அம்சத்தை விலக்கவேண்டும். பனிரெண்டாவது ராசியையும் விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம். இது பொதுவீதி. 12வது, 8வது, 6வது, 4வது ராசிகள் ஒரே அம்சமாக இருந்தாலும் அல்லது மித்திரனது அம்சமாயிருந்தாலும், உச்சாம்சமாயிருந்தாலும் சுபத்தையே கொடுக்கும். சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியையே உண்டாக்கும். அவற்றை விலக்கவேண்டும்.

[சூயாடி]

ஸவ துதூலுத்வெடியும் நவஹாநூநவாஸாகு |
 தவூரஃ ஸுதிஹுதிஸு யமெநூ நராவதி: சூவ: ||எக||
 நிவீடுகிரயம: ஸெஸெஷா நவாஸாநி ஹவனி ஹி |
 தவூரஃ ஹவிவசு(வாயம)ஷணா வஜ்யெஹுஹநூயா ||

(71-72, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு இவைகளால் பெருக்கி ஒன்பதால் வகுக்க மூன்று வகையாகக்கிடக்கும் மிச்சம் நவாப்சமாகும். ஒன்பது நவாப்சங்களுக்கும் முறையே தஸ்கரன், சக்தி, புக்தி, தன்யன், ராஜா, க்லீபன் (அலி) பயமின்மை, அதனன் (தரித்திரன்) ப்ரேஷ்யன் (வேலைக் காரன்) என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் தஸ்கரன், அதனன் க்லீபன் இந்த நவாப்சங்களை விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம்.

வய்யுதவாஷுரஸகெஷியி: ஸூரூதிஸதாஹரெசு |
 நநாஹுரூஜயாரிகூ வுணுடாவெதி வும: வும: ||
 நநாஃ ரிகூவிநா ஹநூஸுஸுஹம் ஸுவிய்யதெ |
 சுயம்மாஸூரியஸஸுஸெடு வுஜிதா நவஜீ: விநா ||எச||
 பமெ ஹடிஸஜீ ஷஷீ: ஹிதீயா வுஜிதா உதா: |

(73-75) ஒன்பது, எட்டு, ஆறு இவைகளால் பெருக்கி 30ஆல் வகுக்க கிடக்கும் மிச்சம் திதியாகும். திதிகளுக்கு நந்தா, பத்ரா, ஜயா, ரிக்தா, பூர்ணா என்று ஐந்தைந்து திதிகளுக்கு வரிசையாகப் பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் நந்தை, ரிக்தை இவையிரண்டையும் தவிர மற்றவை சுபம். ஒற்றைப்படைத் திதிகளில் நவமியைத் தவிர மற்றவை சுபம். இரட்டைப்படைத்திதிகளில் தசமி, ஷஷ்டி, துவதீயை இவை சுபம்.

யுக்தணம்]

தியிவாரஸாபயொம சுகபாஹீநா விஸெஷதஃ ||

சாடிஸெகாடிஸீ ஹெவ வஹீ வ மிதீயகா |

ஷஷா தயாஷஷீ ஹெவ நவீ வ தஸெவ வ || எக ||

ஐணயொமலிதி ப்ஸாதம் சமநஷாஜஜதம் ஹவெசு |

(75-77) திதி, கிழமை இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படும் சேர்க்கையின் யோகம் வருமாறு:—ஞாயிறு முதல் ஏழு நாட்களிலும் முறையே த்வாதசி, ஏகாதசி, பஞ்சமி, த்விதீயை ஷஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி இவை சேர்ந்தால் அதற்கு தண்டயோகம் என்று பெயர். அதை விலக்த வேண்டும். மற்றவை சுபம்.

தியிவாரஸாபயொம து வசுஷுதெ தவிஸெஷதஃ ||

சூலிதூஹீ வ வணுஜாஜிநுஹெசு ஹிதீயகெ |

ஹாஜெவ வளணுரெவதூள ஹாணூரம்

வளஜுவஷீ || எஅ ||

ஜீவெவ்ரதிவஜாஜெஷாஜாஷஜூரம் ஸுகுரொஹிணீ |

சூஜெஷ்வரெவதீஹெவ ஹாடிஸீஹெவதெ தயா || எக ||

நாஸயொமலிதிப்ஸாதம் சமநஷாஜஜதம் ஹவெசு |

(77-80) திதி, கிழமை, நஷத்திரம் இவை மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கையினாலுண்டாகும் யோகம் இனி சொல்லப் படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமையோடு, கார்த்திகையும் பஞ்சமியும் சேர்ந்தாலும், திங்கட்கிழமையோடு சித்திரையும் த்விதீயையும் சேர்ந்தாலும், செவ்வாய்க் கிழமையோடு பெளர்ணமியும் ரேவதியும் சேர்ந்தாலும், புதன்கிழமையோடு பரணியும் சப்தமியும் சேர்ந்தாலும், வ்யாழக் கிழமையோடு

[சூயாழி]

ப்ரதமையும். கேட்டையும் சேர்ந்தாலும், வெள்ளிக் கிழமையோடு ரோஹிணியும் அஷ்டமியும் சேர்ந்தாலும், சனிக் கிழமையோடு ரேவதியும் த்வாதியும் சேர்ந்தாலும், 'நாச யோகம்' என்று பெயர். இது விலக்கத்தக்கது. மற்ற சேர்க்கைகள் அமிர்தயோகம் ஆகும்.

நநரூஜாழிவ்ருஹ யொநிவிஃஷ்வயெதுயா || அயி ||

ஸௌஷ: வுவுவாழிஷுஷுரவெஸுர ஸுஜெர யுஷு
கெவஸீ |

ஸாரூயஸுவுஷுஷ: வரொநாமஸு வாயஸ: || அக ||

ஸுஜெவிஹவ்ருஷாஹஸீ ஸுஸாஸுநாஸுஸு வஜுயெசு |
முரஜாஜீநா து வாஸுஸுநா ப்ராஸாஜாழிதஸெவ வ ||

வுவுவாஸாழிஸுதாயொநி: ப்ராஜுஷிஸுநெண து |
வ்ருஷுஸுநொஸுஸுஸு தெஷு வராஸுஸு நிஷிஸுதெ ||
ததுஸுஸுநெஷு தஜெஸுநி: ப்ராஸுநெ ந ப்ராஸுயெதெ
(ஜாயதெயதி) |

ஸுஸுஷ: ஸுஸுஸுஸுநா ததொ லிஸு வியெதெ || அசு ||

ஸுஜெஸுஸுதெ ஸுஸுஸுஸு வு ஸுஜெ வு வ்ருஷுஸு
ஸுஸு ||

ஸுஸுஸுஸுதெ ஸுஜெஸுஸுஸு: யுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

வ்ருஷுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு யுஸுஸு வு யுஸுஸுஸுஸுஸு |
ஸுஜெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு நிதெ சுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

உதுஸு வ்ருஷுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு |
வ்ருஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு || அசு ||

[சூயாதி]

படுத்தினால் தனதான்யம் விருத்தியடையும் வருஷப
யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜ்யோனி, கஜ்யோனியுள்ள
நீர்மாணம் ஏற்படுத்தவதனால் புத்ரன் தனம் இவை
உண்டாகும். கஜ்யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜ்யோனி
யுள்ள நீர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனால் எல்லா சுபங்களும்
உண்டாகும். மேலும் வடக்கு திசையில் வருஷபம் அல்லது
சிம்மம் சேர்ந்தால் மரணம் சம்பவீக்கும். மேற்கே சிம்ம
யோனி சேர்ந்தாலும் அதேபலன். தெற்கில் வருஷபம்
கஜம் சேர்ந்தால் ஆபத்தை உண்டாக்குர். வருஷபத்தின்
ஸ்தானத்தில் மற்ற யோனிகளைச் சேர்க்கலாம். மற்ற
யோனிகளின் ஸ்தானங்களில் வருஷபத்தைச் சேர்க்கக்
கூடாது இவ்வாறு 5 இரட்டைப்படை யோனி சொல்லப்
பட்டது. ஒற்றைப்படை யோனியும் ¹ இப்படியே மூன்று
வகையாகப் பிரித்துப் பலன் கொள்ளவும்.

ஸவ்யொநிஸ்யாவணு யொநி: ஸ்லாசு தீரணி
யொநிகடி |

ஷஜ்ஜீஷஹமாஸார ஸ்யூலம் வணுலம் தயா || கூய ||

ஸெவதம் நிஷயம் ஸவ்யொநிவி: கூஷவயெசு
தா தசு |

வளவம் ஸவ்யஸுரொயொநிலகுதயொநிவிபுயீயதெ ||

வரயிவ்லாபஸ்யா தெஜொவாயுராகாஸரெவவ |
கூஷவயெதுணுயொநிஸுஸாசு டிசுஷிணாஹவநீயகடி ||

மாஹபவதம் த்ரிவிஸுதாஸி ஸம்ஸ்யாவ விலஜுதெ |
ஷஜ்ஜு ஜீஷஹா ஸ்யூ: வுஜிகாஸுதாவஜிபுதா: ||

1. இந்த ச்லோகத்தின் பிற்பகுதியின் பொருள் சரியாக
விளங்கவில்லை.

முக்திண]

ஹதெஷு வ்யயிவீஜோதிஃ நெஷாவநூநி
வஜியெசு |

மாஹபவதூஹவநீயள வஜிதள வநு
வஜிதள || கூச ||

ஷஜ்ஜ ஸவபுஜிஷ்ஞசு ஸந்தம் டிஷ்நிணோதரோ |
உயுஜ்ஜு ப்ரஸஜ்ஜு ஸூசு ப்ரஸிஜெ ஃஷஹாவெசு ||
ஸவெபுஷாஜவிவாஜ்ஜுநாம் வஜிதெ வ்யயிவீஜெநெ |
வாரூணெ டிஷ்நிணெஸொஜெ ஸௌஷு
உஹவநீயக்டு || கூச ||

ஸவெபுஷாஜவிவாஜ்ஜுநாம் மாஹபவதூ து
யொஜியெசு |

வதுவிபுயபூகாரேண யொநிஷ்ஞகெநஸம்யுத்டு ||

யுமாநாம் வ சுயுஜ்ஜு ஸூசு யுஜ்ஜு ஸவபுயொநிக்டு |
சூயாஜ்ஜு யொஜியெகீஜாநு வவபு வவெபுண
ஸந்தம் || கூச ||

விதீயெந விதீயம் து துதீயெந துதீயக்டு |

தஸு வ்யபூயகெவபுஜி ஹாநிஷ்ஞகெஸம்யுயா ||

யபூக்டெணகதபுஜ்ஜு விவரீதம் விவசுகர்டு |

(90-100) யோநியை ஏழாகவும், ஐந்தாகவும், முன்றாகவும் கணக்கிடலாம். ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவைகளுக்கு ஸப்த ஸ்வரங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்பவை ஒன்று

முதல் வரிசையாகப் பெயர்களாகும். ஐந்தாகக் கணக்கிடும் போது பஞ்ச பூதங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பவை முறையே ஒன்று முதல் பெயர்களாம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் போது திவித அக்னிகளின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே தக்ஷிணாக்கினி, ஆஹவரீயம், கார்ஹபத்தியம் என்பவை பெயர்களாம். ஏழாகக் கணக்கிடுவதற்கு ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தையும் ஐந்தாகக் கணக்கிடும்போது ஐந்தால் வகுத்த மிச்சத்தையும், மூன்றாகக் கணக்கிடும்போது மூன்றால் வகுத்த மிச்சத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏழாகக் கணக்கிடும் யோரியில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், மத்யமம் இம்மூன்றும் சுபம். மற்றவை அசுபம். 5 ஆகக் கணக்கிடும் யோரியில் ப்ருதிவி, தேயு, இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் யோரியில் கார்ஹபத்தியம், ஆஹவரீயம் இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மேலும் ஸப்த யோரியில் ஷட்ஜம் எந்த திக்கிலும் சுபம். மத்யமம் தெற்கிலும் வடக்கிலும் சுபம். ரிஷபம் மேற்கில் சுபம். பஞ்ச யோரியில் ப்ருதிவியுள் அப்பும் எல்லாவிடங்களிலும் சுபம். த்ரியோரியில் ஆஹவரீபம் மேற்கிலும், தெற்கிலும், வடக்கிலும் சுபம். கார்ஹபத்தியம் எல்லாதிக்குக்களிலும் சுபம்.

இவ்விதமாக 4 வகையாக யோரிபை ஆயாதி சுத்தி செய்யும்போது ஏதாவது ஒரு வகையில் சுத்தியாக வேண்டியது அவசியம். மேலும் இரட்டைப்படை யோரியின் ஸ்தானத்தில் இரட்டைப்படை யோரியுள்ள நிர்மாணத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒற்றைப்படை யோரியின் ஸ்தானத்தில் ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை இரண்டு வகை யோரியுள்ள நிர்மாணத்தையும் செய்யலாம். மேலும் ஸப்தயோரி, பஞ்சயோரி, த்ரியோரி இந்த மூன்று

ஹக்ஷிணம்]

வகையாக யோசி சுத்தி செய்யும்போது அததற்கேற்பட்ட விதிப்படி கணக்குப் பார்த்துக் கூடுதல் குறைத்தல் செய்ய வேண்டும். ஒன்றோடொன்று கலந்து சுத்தி செய்யக் கூடாது. அது ஆபத்தை உண்டாக்கும்.

மெகுபுருவணரெவதூ: வுநவபுலுதி

ஹஸ்தகா: || ஈ ||

சுபூரிநீபுமஸீஷ்டம் வ வுஷ்டம் டேவமணா: வுபுதா: |

தீ ணுதூராணி வடுவபுராணி ரொஹிணி வ

தமெவ வ || ஈக ||

ஹாணாபுபா வ விஜேசுயா பாநுஷா ஹதி கீதிபுதா: |

கூபுதிசா வ உவா஽஽ஸுஷா விஸாவாஸததாரகா || ஈஉ ||

புவிஷா விசுஸம்யுதூ ஜேஷா உடும வ ராக்ஷஸா: |

வமணம்வொதூவிஷாசு தஹ்ரீயநவபுநடி || ஈக ||

புபுஷம் டேவபாநுஷ்டம் வுசுபெளசூவிவபுநடி |

சுபுஷம் டேவராக்ஷஸ்டம் சூயம்ரீயநபாஹிஸெசு || ஈச ||

புபுஷாசுஷஸ்டம்யுதூ பாணம் பூவியீயதெ |

(100-:05) அனுஷம், திந்வேபாணம், ரேவதி,¹ புனர் பூசம், ஸ்வாதி, ஹஸ்தம், அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், பூசம், இவை தேவகணம். பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி ரோஹிணி, பரணி, திருவாதிரை, இவை மனுஷ்யகணம் கிருத்திகை, மகம்,

1. சோதிட நூல்களில் ரேவதி மனுஷ்யகணம் என்றும், சதயம் மனுஷ்யகணம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[சூயாழி]

ஆயில்யம், விசாகம், சதயம், அவிட்டம், சித்திரை, கேட்டை, மூலம் இவை ராக்ஷஸகணம். கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரமும் சில்பத்தின் அளவால்கிடைத்த நக்ஷத்திரமும் ஒரே கணமாகில் உத்தமம். சகல சம்பத்தும் உண்டாகும். இவை தேவகணம், மனுஷ்ய கணமானால் மத்யமம். புத்திர பௌத்திர விருத்திபுண்டாகும். இவை தேவகணம் ராக்ஷஸகணம் ஆனால் அதமம். ஆபுள், சம்பத்து இவையுண்டாகும். இவை மனுஷ்யகணம் ராக்ஷஸகணமானால் மரணத்துக்கு ஹேது உண்டு.

நக்ஷத்ருவரஸம்யுக்தம் யொமம் தக்ஷுவியீயதெ ||

விஸாவாஜவா஽நுராயா ஸுவ்ஷாதிஷுரொஹிணீ |
சுஸ்ரீநீஜ்மஸிரொஜெஷாஸுயெபுஷ்டிமா஽நுயாவராஃ ||

தீண்ஸுதூராண்ஸுதீஹ ஜவாலித்ரா஽நுராயிகா |
விஸாவாவொஜஸம்யுக்தா மரயொமொ஽நுயாவராஃ ||

பெராஷ்வாவொதூராஷ்வாவிஸாவாஸ்வணாஷுபஸ்டி |
ஜெஷாஸதவிஷுஹளஜெ மரயொமொ஽நுயாவராஃ ||

வலிவபுத்ருயொஜவாஸவபா வுஷு வளஷ்டாயஜஸ்யா |
ஸூராவரா஽ஸ்ரீநீவொயெ மரயொமொ஽நுயா
வராஃ || ராகு ||

உதூராஷ்வரொஹிணௌ வாருணாக்ரதீகோதூரெ |
ஜ்மஸிரொதூரெஜீவெ மரயொமொ஽நுயாவராஃ ||

ஸ்ரவிஷாவித்ருரொஹிணௌ ஜெத்ருஸுயபு
ஜவாஸ்யா |

மகாபாரதம்]

வாஷாஸுஷாஸுமொவபாரொ மரயொமொ

2. நயூயாவரா: || ராகக ||

உத்திராவரவகீஹஹ ஸுவணெதிஷுவாரண்ணெ |

சூழிதொதூதாமஹுமநுன உநெஷுஹி2 நயூய வரா ||

(105-112) நகைத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த யோகங்கள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. ஞாயிற்றுக் கிழமையோடு விசாகம், மகம், அனுஷம், அவிட்டம், பூசம், ரோஹிணி, அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், கேட்டை இவை சேர்ந்தால் அதற்கு 'தக்த யோகம்' என்று பெயர். 'எரிந்த யோகம்' என்பது அதன் பொருள். அது நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம் திங்கள் கிழமையோடு உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, கார்த்திகை, மகம், சித்திரை, அனுஷம், திருவாதிரை, விசாகம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' என்று பெயர். அதாவது 'விஷயோகம்'. இதவும் நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம். செவ்வாய்க் கிழமையோடு பூரட்டாதி, உத்திராடம், விசாகம், திருவோணம், திருவாதிரை, கேட்டை, சதயம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' ஆகும். புதன்கிழமையோடு பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, மகம், ரோஹிணி, பூசம், ரேவதி, பூஷா, யமன், தேவதையுள்ளவை, சியாமா, வரா, அசுவதி இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வியாழக் கிழமையோடு உத்திராடம், ரோஹிணி, சதயம், கார்த்திகை, உத்திரம், மிருகசீர்ஷம், 1 உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வெள்ளிக்கிழமையோடு அவிட்டம், சித்திரை, ரோஹிணி, அனுஷம், விசாகம், மகம், பூசம், ஆயில்யம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். சனிக்

1. 'உத்திரம்' இரு முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது 'உத்திரம்' என்ற சொல்லுக்கு மிருகசீர்ஷத்துக்கு அடுத்தது என்று பொருள் கொண்டால் அதற்குத் திருவாதிரை என்ற பொருள் கிடைக்கும்.

இசுந்ணம்]

ஐரத்யம்சத்தைச் சேர்த்த அளவு முறையே 85, 63, 25, 17 என ஆகும். இவற்றை 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் முறையே மிநுசீர்ஷம், சேட்டை, பூரம், அச்வினி ஆகும். இவ்விதமாகக் கிடைத்த சிற்பத்திற்கான நக்ஷத்திரம் கர்த்தாவின் நாம நக்ஷத்திரத்துக்குச் சமமானால் தன விருத்தி, குல விருத்தி, பசு விருத்தி, பூமி விருத்தி இவைகளைக் கொடுக்கும். அல்லது சிற்பத்திற்காகக் கிடைத்த நட்சத்திரத்திற்கு நாம நட்சத்திரம் அனுகூலமாக இருந்தாலும் சபம்.

ஸுலோகெந ஸம்யுக்தம் ராஜ்யம் ராஜிவாலஸம்ஷம் |
 சூரியாடிஸம் ப்ரஜேஜிவாநு சூரியாடிஸம் விஜாநகடி ||
 வாஸுஷெராரிகாநாம் வ சூரியாடிஸம் ப்ரயோஜயேசு |
 ஸதாம்ஸாசு த்ரிஸாடிஸாடி ஹஜேஜுகாம்ஸெந
 யோஜயேசு || ககக ||

(118-119) விமானம், வாஸ்து அல்லது ஏனைய கட்டடம், பிம்பங்கள் இவைகளின் அளவு அரசன் அல்லது மற்ற கர்த்தாவினுடைய நக்ஷத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான அளவாகவே இருக்கவேண்டும். அப்படிப் பொருந்தா வீட்டால் அளவை நூறு கூறுக்கி உள்ள அளவோடு முப்பது பங்கு முதல் நூறு பங்கு வரையில் பொருந்தும் அளவு கிடைக்கிறவரையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வனவலாயாடிகம் ஷ்ரோக்தம் ததூதம் தம் ப்ரவக்ஷுதெ |
 யோமம் ஹோமம் வ ஸாப்ராஷிம் வீரம் யாத்நம்
 யநம் ஸம்வடி || கஉயி ||

யஉகம் ஜகாநம் வ ஹோமம் வ வலிகிஷம் வாயுதாயகடி |
 வாத்ஸாயதநாஜாநி யயாயகம் ததூதாநி வெ || கஉக ||

[சூயாடி]

(120 121) இவ்வாறாக ஆயாதிக்கணக்கு சொல்லப் பட்டது. அவை ஒவ்வொன்றின் பயன் இவ்விச் சொல்லப் படுகிறது. ஆயம் பனிரெண்டுக்கும் முறையே யோகம், (அதிர்ஷ்டம்) போகம், (சுகானுபவம்), ஸம்ப்ராப்தி (கிடைத்தல்) வீரம், தான்யம், தனம், சுகம், தர்மம், ஞானம், யோகம், சித்திதம் (சித்தியைக் கொடுப்பது), அர்த்ததாயகம் (செல்வத்தைக் கொடுப்பது) என்று பெயர். அவற்றின் பலனும் பெயர்களின் பொருள்களே யாகும்.

சுநிநாஸம் தயா ஃலிராவவஹு சூவபுகமடி ।

வக்ஷஹீபுகம் வ விஜயா டிரிபுகம் ஸ்ரீபுகம் நுணாடி ॥

வாசூ நாஸஸு வுஷிஃ ஸுராசு ஹதெஹெவ்யநாஜதஃ ।

(122-123) வ்யயம் பத்து வகைக்கும் பேயர்கள் வருமாறு:— அக்னி, நாசம், ருத்தி (செல்வம்) ஆபவத் (?) புத்ரவர்த்தனம், சக்ஷர்ஷீணம், விஜயம், தரித்திரம், ஸ்ரீப்ரதம், புத்ரநாசம், புஷ்டி இவைகளாம். இவைகளின் பலன்களும் இப்பேயர்களின் பொருளேயாகும்.

சூயாயிகூம் வ்யயம் க்ஷீணம் தஹுமம் ஸுஹம் வ்யுதடி ॥

வ்யயாயிகவஸம் யதூசு ஸவபுஸ்வஸக்ஷயொ ஹவெசு ।

... ..

... ..

(123-125) ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது சுபத்தைக்கொடுக்கும். வ்யயம் அதிகமாகவும் ஆயம் குறைவாகவும் அல்லது இரண்டும் சமமாகவோ இருந்தால் சம்பத்தைக் குறைக்கும்.

... ..

முடிநாள்]

சுருங்குமணி வலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

தவிரொ நாசுரொ ஸுத்தியுநயாநுவிவ்ருகிதா |

சுருங்குமணி வலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

நுலு கெருகுமாயுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

நிலிபுதி விவரொரொமும் டரிசொ யநநாசுநடி ||

பெருங்கு துருகிசு கியதறு ஸுருகிசு

வளசுருகிவயபுநடி |

நவாங்குமணிவலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

(120-129) சத்ரு ராசியும், நீச ராசியும் கெடுதியைச் செய்யும். அதை விலக்கவேண்டும். நவாங்குமணி ஒன்பதின் பலன் வருமாறு:— தஸ்கரம் நாசத்தையுண்டுபண்ணும். புத்தி தனதான்யத்தை விருத்தி செய்யும். சக்தி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். தன்யம் தனத்தைக் கொடுக்கும். ந்ருபன் பூமி ஆயுள் இவற்றை விருத்தி செய்யும். க்லீபன் கலகத்தை உண்டாக்கும். நிர்பீதி பிரியத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும். தரித்திரம் தனத்தை நாசம் செய்யும். ப்ரேஷ்யன் ஐயத்தையும் புத்ர பௌத்ராதிகளையும் விருத்தி செய்யும்.

திடீர் வலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

தவிரொ நாசுரொ ஸுத்தியுநயாநுவிவ்ருகிதா |

யநசுருகிவயபுநடி || கஉக ||

சுருங்குமணி வலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

வலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

வலியுய்யுமாயுய்யு || கஉக ||

[சூயாதி]

வலவீ யொமலாவூதா ஸஷ்ஷாரொமுவயபுநடி |
 நவீ யநநாஸா வஸூக் டஸீ டீவபுஹொமடா || ககஉ ||
 வனகாடிஸீ வயி ஸ்ரோதா லாடிஸீ வஸூவயபுநீ |
 வவபுஸவசு சூயொடிஸூா தஹீரெ யநநாஸநடி ||
 சூவணவரஜம் வளவூ தஹீரம் து விநாஸநடி |

(131-131) திதினைப் பூர்வபக்ஷம் பதினைந்து, அபர பக்ஷம் பதினைந்தாகப்பிரித்துப் பலன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் பூர்வ பக்ஷத்தில் பிரதமை விலக்கத்தக்கது. த்விதீயை தனத்தைக் குறைக்கும். த்ருதீயை ஜயத்தைக் கொடுக்கும். சதூர்த்தி செவ்வத்தைக் குறைக்கும். பஞ்சமி புத்ர விருத்தி செய்யும். ஷஷ்டி ஆயுளை விருத்தி செய்யும் சப்தமி செளக்யத்தைக்கொடுக்கும். அஷ்டமி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். நவமி தனத்தை நாசம் செய்யும். தசமி வெகு காலம் செளக்யத்தைக்கொடுக்கும். ஏகாதசி ஆயுளை விருத்தி செய்யும். த்வாதசி புத்ர விருத்தி செய்யும். த்ரயோதசி எல்லா ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். சதூர்த்தசி யும் தனத்தை நாசம் செய்யும். பெளர்ணமி அதிக சத்தியைக்கொடுக்கும். அதன் பிறகு உள்ள அபர பக்ஷத்திலுள்ள 15 திதிகளும் தனத்தை நாசம் செய்யும்.

நக்ஷத்ரவாரஸம்யுக்தம் தியியொநிஹநாநிதடி || ககச ||

தஹீஸா ஹெவலாவூதா வஸூவளசூாவி
 வயபுநடி |

(134-135) நக்ஷத்திரம், கிழமை, திதி, யோனி இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளாக ஏற்பட்டால் அதுவே சுபம், புத்ர பெளத்ரர்களை விருத்தி செய்யும்.

ஹக்ஷணம்]

ஹ்ஜிஹ்வாயஸாஹம் யக் ஸுஹாஸுஹிஹொஹுதெ ||

ஸ்ரீகரணாஹிநாஸம் ஸ்ராக் விஜயம் கருஹம் ஹவெக் |

ஹுத்ரு ஹாஹம் ஹ ரொஹம் ஸ்ராக் ஸுரொஹம்

யநநாஸநத் || ககக் ||

(135-136) த்வஜம் முதல் வாயஸம் வரையிலுள்ள எட்டு வகை யோனிகளுக்கும் பலன் முறையே (1) செல்வத்தை உண்டாக்குவது (2) அக்னியினால் கெடுதி (3) ஜெயம் (4) கலகம் (5) புத்ரோத்பத்தி (6) வியாதி (7) ஆரோக்கியம் (8) தனநாசம் ஆகும். இவ்விதமாக அஷ்டயோனிகளின் பலன் சொல்லப்பட்டது.

ஹ்ஷுஹொஹிநிதிஹுதொஹம் ஹ்ஷுஹொஹிவிஹிஷுதெ |

ஹ்ஜ்: ஸ்ரீகரணாரொஹம் ஹ்ஜ்: ஹுத்ருஹயநத் ||

ஹாயாஸ: கருஹம் விஹுக்ஷ் ஜஹ்ரொஹ ரொஹஹொ

ஹவெக் |

ஹ்ஜ்: ஹுத்ருஹுக்ஷ்: ஹுக்ஷ் தஹ்ரொஹ யநநாஸநம் ||

ஹ்ஜ்: ஹயநிதஹுத்ருஹம் ஹ்ஜ்: விஹக்ஷ்ஹெணெ: |

(137-139) யோனியை ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவற்றின் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. ஷட்ஜம் செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். ரிஷபம் புத்திரர்களை விருத்திசெய்யும். காந்தாரம் கலகத்தை விளைவிக்கும். மத்யமம் வியாதியை உண்டுபண்ணும். பஞ்சமம் புத்ர விருத்தி உண்டாக்கும். தைவதம் தனத்தை நாசம் செய்யும். நிஷாதம் வதத்தை உண்டாக்கும்.

[சூரபாதி]

வ்யூசிவ்யூசிவியெயாநி வ்யூசிவீ வ்யூசுவயபுநடி ||

ஸவபுகாஜாயபுவிஶ்யபு ஜயுஜ்ஜிவிபுநாஸநடி |

ஜாஸுதெஜபாணம் விஜ்ஜாஜாகாஸெ ஸவபுஸம்ஹதிஃ ||

ஐக்ஷிணாஜிவியெயாநி ஐக்ஷிணாஜிவிபுவதூஃ |

ஸ்ரீவ்ரஹ்மணவநீயாஜிமபாஹபுவதூஷ்யாயுஷிஃ || கசுக ||

(139-141) பஞ்சயோனியின் பலன் வருமாறு:—
'பிருத்வி' புத்ரபாக்கியத்தைக் கொடுக்கும். 'அப்பு,
வீருப்பங்களை நிறைவேற்றும், 'தேஜஸ்' நாசத்தைக்
கொடுக்கும். 'வாயு' மரணத்தைக்கொடுக்கும். 'ஆகாசம்'
எல்லாவற்றையும் அழிக்கும். மூன்று வகையாகக்
கணக்கிடப்படும் யோனிக்குப்பலன், தக்ஷிணுக்னி ஆபத்தை
உண்டாக்கும். ஆஹவநீயாக்னி செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.
கார்ஹபத்யம் ஆயுளை விருத்தி செய்யும். படும்

சூரபாதிநாம் மஹம் ஹெஷாநம் தஜ்ஜுஸம் ஸவபு

ஸம்புஹடி |

யஜ்ஜுஸம் ஸுஸாநம் விஜ்ஜாஸ யஜ்ஜாஷம் ஐஃவஹாஜிநடி ||

தஜ்ஜாஜ்ஜுவபுயதெந ஸுஸாநம் வ்யுயொஜியெஸ |

மூணாயிகுந்தம் யஜ்ஜாஷம் ஜொஷஜ்ஜுந

ஜொஷஹாக் || கசுக ||

(142-143) இவ்விதமாக ஆபாதி முதலியவைகளுக்குச்
சொல்லப்பட்ட சுப பலன்கள் உள்ளவை ஏற்கத்தக்கவை.
தோஷமுள்ளவைகளாகச் சொல்லப்பட்டவை விலக்கத்
தக்கவை. எப்படியாவது சுபமான அளவைகளையே
ப்ரயோகம் செய்யவேண்டும். குணம் அதிகமாகவும்
தோஷம் குறைவாகவும் இருப்பது குணம் என்றே கருதப்
படும்.

[முகூட்டம்]

விஜய வா பூதிஜாவாவி ஜாந நகஷத்ருகெயழி |

தடிபூவூரார்லணம் வாழய ஸுதுவூரவநகம்

து வா || கசச ||

தஜிநெஷு பூதிஷார் வா காரயெது விவகஷணம் |

வஜீவம் உ வஸவாஹியு வஸுவஜாஹுதாரகடி ||

பூரவாஹிநி மிமநி வெரவூரவநவதிவகடி |

வாதுமிமநி மிமநி ததஜாதுயாநிவ || கசச ||

ஜீனெபூரவாணவதிவெது வா கஜு வனவம்

விஸெஷதம் |

(144.147) லிங்க நிர்மாணம் செய்வதும், பீம்ப நிர்மாணம் செய்வதும் அவற்றின் அளவைகளுக்கான நகஷத்திரத்திலேயே அவற்றிற்கான பொருள்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். குல ஸ்தாபனம் செய்யும் விஷயத்திலும் அவ்வித நகஷத்திரமே மேலானது. இப்படி ஆரம்பித்துப் பிரதிஷ்டை செய்தால் ஜீவகையுடனும் தெய்வ ஸாந்ந்தியத்தோடும், சந்திர சூரியன் உள்ளவரை சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் விளங்கும். ஆலயத்தின் 'ப்ராஸாதம்' என்ற விமானத்தோடுகூடிய கர்ப்பகிருஹத்தை நிர்மாணித்தல், லிங்கம், பீம்பம் இவைகளை ஸ்தாபித்தல், பால லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தல், பால பீம்பத்தை ஸ்தாபித்தல், அவற்றிற்கான பாலாலயங்களை நிர்மாணம் செய்தல், புதுப்பித்தல் இவை எல்லாவற்றையும் மேலே சொல்லப்பட்டபடி நாள் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

சூயாஹிவா ந வஸகஜு சூயாஹி ந காரயெசு || கசச ||

[சூயாதிருக்ஷணம்]

ஸ்ராவரம் ஜிமலம் வெரம் ததூதம்மாவஸாநகடி |
 ஸம்மூஹஸூரநகம் ஷெவஷெவீநா வ தவெவவ ||
 சூயாதிநாந் ந கதூவம் சூடிமெ விவிசூடிஷம் |
 சுநூரநாநி ஸவெஷாந் சூயாதிநாந் து யொஜ்யெசு¹ ||
 சூயம் வ்யம் வஹுமூஜய யநாவஹம் ஸூரக
 வாரம் டிநம் ஸஹடிமுகுஸஹயொநிவ்யுயெய் |
 ஹம்ஸம் வ ராஸிதியியொமவயஃ பூவ்யுயெய்
 யநாநஸம்ஷுஸஹடிநூவதெஸு ஸவ்யடி || கருயி ||
 ஹரிஃ ஷு¹ | ஸஹடிமுகுஸ ||
 உதி சூயாதிருக்ஷணம் ஸம்வதிணடி ||

(148-150) ஸ்தாவரமான லிங்கம், பிம்பம் இவைகளும்
 இடம் வீட்டு இடம் மாறக்கூடிய பிம்பங்களும் அவற்றின்
 அங்கங்களும், ஸ்திரீ, புருஷ, தேவதா ரூபங்களும் சுபத்தைக்
 கொடுக்கும் அளவுகளைக் கொண்டே செய்யவேண்டும்.
 ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது
 தனத்தைக் கொடுக்கும். வாரம், நக்ஷத்திரம் இவை
 சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவையாகவும் யோனி சுத்தமாக
 வும் இருப்பது விருத்தியைத் தரும். நக்ஷத்திரம், ராசி,
 திதி, யோனி இவைகள் ஆயுளை விருத்திசெய்யக்
 கூடியவையான அளவுகள் அரசனுக்கு நன்மையைச்
 செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஹரிஃ ஓம்.

சுபம் உண்டாகட்டும்.

இவ்வாறு ஆயாதிருக்ஷணம் முற்றிற்று

1. இந்த சுலோகம் திருத்தவோ பொருள் கொள்ளவோ
 கூடவில்லை.

